

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
FILMOVÁ A TELEVIZNÍ FAKULTA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Praha, 2016

Taťána Rubášová

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

FILMOVÁ A TELEVIZNÍ FAKULTA

Filmové, televizní a fotografické umění a nová média

Scenáristika a dramaturgie

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

TOP OF THE LAKE

Tat'ána Rubášová

Vedoucí práce: MgA. Vojtěch Mašek

Oponent práce: BcA. Lucia Kajánková

Datum obhajoby: 15. září 2016

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2016

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

FILM AND TV SCHOOL

Film, television, photographic art and new media

Screenwriting and Script Editing

BACHELOR THESIS

TOP OF THE LAKE

Tat'ána Rubášová

Supervisor: MgA. Vojtěch Mašek

Opponent: BcA. Lucia Kajánková

Date of defense: September 15, 2016

Allocation academic title: BcA.

Prague, 2016

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne .....

.....

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Poděkování

Tímto děkuji svému vedoucímu, Vojtěchu Maškovi, za tříletou trpělivost s hledáním správnému obsahu hraničící s detektivní prací.

Anotace

Tato bakalářská práce se věnuje seriálu *Top of The Lake* (2013) a tématům, která s dílem bezprostředně souvisejí. Zabývám se vývojem postavy ženského detektiva za posledních 86 let, od Slečny Marplové až po komiksovou Jessicu Jonesovou, fenoménem televizních minisérií a žánrem mysteriózního dramatu v seriálu. Zblízka se podívám na tvorbu režisérky Jane Campionové, její scénářisticky pozoruhodnou práci s detektivním žánrem a na ambivalentnost jejích seriálových postav.

Annotation

This thesis is devoted to the series *Top of the Lake* (2013) and topics that relate to the work. My research encompasses female detective characters from the past 86 years, from Miss Marple to the comic character Jessica Jones, a TV miniseries phenomenon, and others in the genre of mysterious drama. I gave an in-depth look at the creation of director Jane Campion (*Top of the lake*), explore her narrative in the detective genre and the ambivalence of her characters.

Prohlášení.....	2
Poděkování.....	3
Evidenční list	4
Anotace.....	5
Annotation	6
1. ÚVOD.....	9
2. HISTORIE POSTAVY ŽENSKÉHO DETEKTIVA.....	10
2.1 Miss Marple	10
2.2 Nancy Drew	13
2.3 Jane Tennison	16
2.4 Precious Ramotswe.....	18
2.5 Lisbeth Salander.....	20
2.6 Temperance Brennan.....	22
2.7 Saga Norén	24
2.8 Sarah Lund	26
2.9 Sarah Linden	28
2.10 Jessica Jones.....	28
3. MYSTERIÓZNÍ DRAMA V SERIÁLU	30
3.1 Twin Peaks	30
3.2 Království	31
3.3 The Killing	31
3.4 Top of The Lake	32
4. FENOMÉN TELEVIZNÍCH MINISÉRIÍ	34
4.1 Historie a definice.....	34
4.2 Severní Amerika	34
4.3 Současný trend.....	35
5. JANE CAMPION A JEJÍ TVORBA.....	37
5.1 Rané dílo	37
5.2 Anděl u mého stolu	39
5.3 Piano.....	39
5.4 Od Portrétu dámy k Top of the Lake.....	41
6. HRA SE ŽÁNREM V TOP OF THE LAKE.....	47
6.1 Práce s informacemi.....	47
6.2 Podprahové informace	51
6.3 Náповědy	52
6.4 Humor	55
7. ROZBOR POSTAV TOP OF THE LAKE	59
7.1 Robin Griffin.....	59
7.2 GJ.....	59
7.3 Matt Mitcham.....	63
7.4 Tui Mitcham.....	65
7.5 Alan Parker.....	66
7.6 Paradise.....	66
8. ZÁVĚR.....	68

9. PŘÍLOHY	69
9.1 Popis epizod Top of The Lake.....	69
9.1.1 Epizoda 1.....	69
9.1.2 Epizoda 2.....	71
9.1.3 Epizoda 3.....	74
9.1.4 Epizoda 4.....	77
9.1.5 Epizoda 5.....	81
9.1.6 Epizoda 6.....	85
9.1.7 Epizoda 7.....	89

1. ÚVOD

Top of the Lake (2013) je televizní minisérie čistá jako jezero. Jednašedesátileté režisérce Jane Campionové se povedl vytvořit nenápadně půvabný opus o bláznecích, bozích a incestu a po dvou dekáдах ji vrátil na výsluní. Mysteriózní krimi thriller z Nového Zélandu o zneužívání dětí je mimořádný hned z několika důvodů. Jejich souvislosti či nadstavbu uvádím v následující bakalářské práci.

Hlavní postava *Top of The Lake*, policejní inspektorka Robin Griffinová, je zajímavým evolučním článkem ve vývojové řadě ženských detektivů, jejichž popularita od devadesátých let strmě stoupla. Více než srovnání s Robin mě zajímá evoluční řada, která jí předcházela. Zabývat se proto budu historií ženských vyšetřovatelek od třicátých let minulého století až po současnou seriálovou produkci. Postavě Robin se plánuji věnovat v rámci rozboru klíčových postav seriálu.

Top of the Lake je výjimečným dílem mimo jiné pro svoji tíživou atmosféru, která pracuje s mysteriózními prvky, využívajícími tajemství jezera či přilehlých lesů. Dílo je srovnáváno s dalšími autorskými seriály, do nichž se silně otiskl rukopis etablovaných režisérů: kultovním *Městečkem Twin Peaks* (1990) Davida Lynche nebo *Královstvím* (1994) Larse von Triera. Chci se proto ohlédnout za historií a hlavními zástupci žánru mysteriózního dramatu v seriálu.

Televizní dílo Jane Campionové je příspěvkem do fenoménu minisérií, které zažívají od roku 2013 opětovný boom. Plánuji se blíže podívat na definici žánru, příčinu popularity v Severní Americe i současný trend televizní produkce.

V *Top of The Lake* spatřuji vrcholné autorské dílo režisérky, která mohla na šestihodinové stopáži plně rozehrát prvky charakteristické pro svoji tvorbu. Zabývat se proto budu jak jejím raným dílem, tak oscarovým *Pianem*, a zvláště na třech posledních celovečerních snímcích, *Portrét dámy* (1996), *Jako Dým* (1999) a *Piková trojka* (2003) vystopovat společné prvky s *Top of The Lake*, s důrazem na psychologickou ženskou hrdinku.

Ve vlastní analýze seriálu se zaměřím na autorčinu originální práci s detektivním žánrem, kterou pokládám scenáristicky i mimo žánr za velmi osvěžující. Zvláště pak na servírování podprahových informací, nápověd a humoru.

V neposlední řadě bych se ráda věnovala ambivalentnosti a rozboru hlavních postav *Top of The Lake*. S přihlédnutím na předcházející režisérčinu tvorbu je pro mě zvláště trojrozměrnost mužských charakterů důkazem, že jde zatím o její nejzdařilejší počín.

2. HISTORIE POSTAVY ŽENSKÉHO DETEKTIVA

Seznam fiktivních postav ženských detektivů, které se od počátku žánru objevují v novelách, povídkách, audio příbězích, televizi, filmu a videohrách, čítá stovky jmen. Z vášnivé debaty ohledně zakladatelek žánru vyplývá, že první ženskou vyšetřovatelkou byla v roce 1864 (nebo 1861) paní Gadennová z novely lapidárně nazvané *The Female Detective*. Jejím autorem je Andrew Forrester, který publikoval pod pseudonymem James Redding Ware. Jeho hrdinka vyšetřovala případy na profesionální úrovni a za své služby dostávala honorář.

Její předchůdkyní je amatérská vyšetřovatelka Susan Hopleyová z knihy *The Adventures of Susan Hopley, or Circumstantial Evidence*, kterou v roce 1841 publikovala Catherine Croweová. Její hrdinka je služebná, která se omylem zaplete do vyšetřování vraždy. Zcela správně postupuje například při shromažďování důkazů: „prochází domem, který byl svědkem tragédie a pečlivě zkoumá každý kout.”¹

Vzhledem k tématu mé teoretické bakalářské práce se zaměřuji na ženské detektivy, které se objevují ve filmu nebo seriálu, v kontextu k Robin Griffínové, hlavní postavě detektivní série *Top of the Lake*. Vybírám deset zásadních z nich, které utvářely žánr nebo posouvaly jeho hranice.

2.1 Miss Marple

Jeden z prvních detektivů v sukni se objevil v roce 1927, v prosincovém čísle časopisu *The Royal Magazine* v povídce *Úterní klub*. Byla jí slečna Jane Marplová (v originále *Miss Marple*), roztomilá britská stařenka z vesnice St. Mary Mead, která se ničeho nezalekne. Její autorkou je spisovatelka Agatha Christie, která s postavou amatérské vyšetřovatelky napsala 12 románů a 20 povídek. Prvním dlouhým příběhem je *Vražda na faře* z roku 1930. Povídka *Úterní klub* se později stala první kapitolou knihy *Třináct záhad*.

Slečna Marplová vyniká prudkou inteligencí, skrytou do image neškodné venkovské tetičky. Je vždy elegantně oblečená a většinu času tráví pletením nebo prací na zahrádce. Všimne si ovšem i nevědomky prohozených poznámek a snadno řeší záhady, se kterými si policie neví rady. Je znalkyní lidské povahy, všech lepších i horších stránek, slabostí a výstředností. Sama se občas chová potrhle. Nikdy se neprovdala. Jejím nejbližším žijícím příbuzným je její synovec, „známý spisovatel“ Raymond West, který je představen v prvním románu.

---

¹ Worsley, Lucy. “The Art of the English Murder: From Jack the Ripper and Sherlock Holmes to Agatha Christie and Alfred Hitchcock”, publikováno 2014. ISBN-13: 978-1605986340

Předlohou pro postavu slečny Marplové byla částečně babička Agathy Christie.² Vzorem pro povahu slečny Marplové sloužilo více osob. Agatha Christie o slečně Marplová řekla, že je to stará dáma, která se trochu podobá přítelkyním její babičky Ealing, s jimiž se setkala v mnoha vesnicích, kam jako děvče jezdila. Není však jasné, jak vzniklo samotné jméno postavy.³ Nejčastěji se uvádí, že jméno bylo převzato z názvu železniční stanice Marple ve Stockportu, kterou Christie projížděla. Podle jiných zdrojů se Christie inspirovala u rodiny Marplových, která žila v domě Marple Hall nedaleko její sestry Madge.⁴

Poslední román se slečnou Marplovou, *Zapomenutá vražda*, napsala Agatha Christie v roce 1940. Román však vyšel až o 36 let později, v roce 1976. Autorka ho totiž po dokončení uložila do bankovního trezoru pro případ, že by zemřela při bombardování Anglie.

Na svoji filmovou podobu čekala slečna Marplová 32 let. Na počátku šedesátých let (1961 - 1964) se na velkém plátně objevily čtyři snímky s Margaret Rutgerfordovou v hlavní roli. Lehké komedie slavily divácký úspěch, byly však zklamáním pro samotnou Agathu Christie. Přesto herečce věnovala osmý román s postarší vyšetřovatelkou, *Rozbité zrcadlo*.

O svoji ženskost na plátně musela slečna Marplová dlouho bojovat. Ve svém prvním filmovém ztvárnění připomínala spíše muže. Jane Marplová v podání Margaret Ruthgerfordové je urostlá a excentrická dáma, na hony vzdálená křehkému charakteru, který popsala Christie ve svém díle. Stejně jako knižní předloha, filmová slečna Marplová nikdy nepracovala, ve snímcích se ovšem krátce živí jako kuchařka, herečka a dokonce působí v námořnictvu.

Sedmdesátiletá herečka trvala na tom, že bude vystupovat ve vlastním oblečení a bude mít po boku svého skutečného manžela, který ztvárnil roli pana Strange. Filmy s Margaret Ruthgerfordovou jsou často reprízovány v Německu a je to právě její tvář, které je v zemi s postavou slečny Marplové spojována.⁵

O dvacet let později (1980 - 1983) se filmovou představitelkou amatérské vyšetřovatelky stala Angela Lansburyová, v České republice známá jako spisovatelka ze seriálu *To je vražda, napsala*. Slavné role se zhostila o rok později. Jessica Fletcherová rovněž řeší kriminální příběhy

---

² "Agatha Christie used her grandmother as a model for Miss Marple, new tapes reveal", Stephen Adams, The Daily Telegraph, 16. září 2008

³ "Was Miss Marple Born in Cheshire?", Cheshire Life, 30. března 2009

⁴ "Marple's Profile", Hercule Poirot Central, 30. března 2009

⁵ Clymer, Phil. "Filling Miss Marple's Shoes". 7. března 2012

a předpokládá se, že je kombinací slečny Marplové, samotné Agathy Christie a její další postavy, Ariadne Oliverové, která se často objevuje příbězích Hercule Poirota.

Jane Marplová v podání Angely Lansburyové je ostrá a inteligentní žena, která se pohybuje strnule a mluví úsečně. Na rozdíl od většiny reinkarnací slečny Marplové ve filmu nebo v seriálu, tato kouří cigarety. Vyšetřuje případy ve filmech *Rozbité zrcadlo* (1980) a *Kapsa plná žita* (1983).

V osmdesátých letech herečku Angelu Landburyovou nahradila Helena Hayesová. Objevila se ve dvou televizních adaptacích *Záhada v Karibiku* (1983) a *Smysluplná vražda* (1984). Slavnou vyšetřovatelkou se stala téměř na konci své herecké kariéry. Přestože vzhledem navazuje na Angelu Landburyovou a její slečna Marpleová je vždy oblečená v elegantním kloboučku, znamená pozitivní změnu v charakteru postavy. Z ostré vyšetřovatelky se stává typickou anglickou dámou, schopnou mílého úsměvu. Konečně se tak přibližuje originální předloze Agaty Christie, šest let po smrti autorky.

Ve dvanácti adaptacích mezi lety 1984 - 1992 vystupovala v seriálu BBC Joan Hicksonová. Pro herečku to znamenalo návrat do známého světa. Ve čtyřicátých letech se objevila v divadelní hře Agathy Christie *Schůzka se smrtí*. Sama spisovatelka ji po shlédnutí představení zanechala vzkaz: "Doufám, že jednoho dne budete hrát moji drahou slečnu Marplovou."⁶ Hicksonová rovněž ztvárnila hospodyni v první adaptaci Slečny Marplové s Margaret Ruthgerfordovou v hlavní roli. Hicksonová se fyzickým vzhledem nejvíce blíží hrdince, jak ji popsala Agatha Christie.

V charakteristice totiž zaznívá popis "birdlike", podobna ptáku.

V letech 2004 - 2013 vysílala britská televize ITV seriál *Agatha Christie's Marple*, volně inspirovaný původními romány. Obsahoval řadu úprav v ději a charakterech, například přidanou lesbickou aféru, změnu identit některých vrahů, přejmenování nebo odstranění klíčových postav. Dokonce využíval příběhu z jiných knih, kde se slečna Marplová neobjevuje. V prvních třech sezónách vystupuje v titulní roli Geraldine McEwanová (2004-2008), poté ji nahradila Julia McKenzie (2009-2013). Poslední ze všech představitelky je vizuálně nejroztomilejší, evokuje zahrádkaření i pletení, a bezmála po padesáti letech definitivně pokořuje stigma, že ženský detektiv musí mít mužskou image.

Cesta zakladatelky žánru každopádně nekončí. Své plány s ní má Hollywood. Disney uvažuje o remaku, kde by slečnu Marplovou v její výrazně mladší verzi ztvárnila Jeniffer Garnerová.

---

⁶ Haining, Peter (1990). *Agatha Christie: Murder in four acts : a centenary celebration of 'The Queen of Crime' on stage, films, radio & TV*. Carol Pub Group. p. 140. ISBN 978-1-85227-273-9.

2.2 Nancy Drew

Ve stejnou dobu jako slečna Marplová, se ve Spojených státech zrodila další literární hrdinka. V roce 1930 vyšla kniha o Nancy Drew, šestnáctileté studentce, která vyrůstává jen s otcem a řeší záhady. První teenage vyšetřovatelka se stala americkou ikonou a bez přestávky rozplétá případy 86 let, až do současnosti. Její kulturní dopad je nezměrný. Mocné a úspěšné ženy ve Spojených Státech ji často citují jako zdroj své inspirace. Například Hillary Clintonová, Laura Bushová, Oprah Winfrey nebo Barbra Streisandová.

Originální série *Nancy Drew Mystery Stories* vycházela až do roku 2004 a obsahovala 175 svazků. V Česku prakticky neznámého titulu se prodalo 80 milionů kopií a byl přeložen do více než 45 jazyků. Ve Francii je známa jako Alice Roy, ve Švédsku Kitty Drew, ve Finsku Paula Drew, v Norsku vychází knižní série pod názvem *Frøken Detektiv* (Slečna Detektiv). V Německu ji čtenáři znají jako německou studentku práv jménem Susanne Langen. Postava se objevila v pěti filmech, dvou televizních seriálech a několika populárních počítačových hrách.

Příběhy Nancy Drew byly vždy psány stínovými autory, skrytými pod pseudonymem Carolyn Keene. Většinu raných příběhů stvořila Mildred Wirt Bensonová. Dále se podíleli Walter Karig, George Waller, Jr., Margaret Scherfová, Wilhelmina Rankinová, Alma Sasse, Charles S. Strong, Iris Vintonová a Patricia Dollová.

Postava Nancy Drew se během desetiletí vyvíjela. Charakter postupně reagoval na americkou kulturu a vkus. Počátkem roku 1959 se kopie podstatně revidovaly a krátily, částečně kvůli vysokým nákladům na tisk, ale hlavně kvůli eliminování rasistických stereotypů. Úspěch byl spekulativní. Hrdinka se během let stávala méně asertivní a více ženskou. V roce 1980 začala vycházet série *The Nancy Drew Files*, kde se věk Nancy změnil ze šestnácti let na osmnáct a případy začala řešit na profesionální úrovni. Knihy rovněž nově obsahovaly vedlejší romantickou zápletku.

V roce 2004, kdy po 74 letech přestala vycházet originální série *Nancy Drew Mystery Stories*, se příběhy modernizovaly v edici *Girl Detective*. Nancy v nich řídila hybridní elektrické auto a používala mobilní telefon. Série skončila v roce 2013 a navázala nejnovějšími příběhy *Nancy Drew Diaries*, které vycházejí dodnes. Během dekad se měnil i ilustrovaný vzhled Nancy Drew, který se adaptoval na aktuální módu a styl.

Ikonický úspěch Nancy je oblíbeným tématem feministických literárních kritiček. Podle je nich je Nancy mýtickou hrdinkou, naplněním ideálů a ztělesněním protikladných představ o ženství.

Poukazují například na hrdinčin automobil, který je schopna nejenom bravurně ovládat, ale i opravovat. Melanie Řeháková vidí ve slavném modrém roadsteru “symbol svobody a nezávislosti”. S Nancy je s rovněž nakládáno s respektem: málokdy jsou její rozhodnutí zpochybňována. Mužské postavy ji podporují a věří jejímu úsudku. Otec osmnáctileté dceři nejenom dovoluje řídit auto, ale dokonce nosit zbraň.

Nevyhnutelné převedení Nancy Drew na plátno kin a televizní obrazovky mnoho úspěchů nepřineslo. Rovněž čtyři televizní projekty nenašly finanční podporu a skončily u pilotní epizody. Dva zrealizované seriály netrvaly déle než dva roky. Filmová podoba Nancy Drew vyvolala rozpačité odezvy.

Prvním pokusem byly čtyři adaptace na konci třicátých let, ve kterých si Nancy Drew zahrála tehdejší dětská hvězda Bonita Granvillová. Snímky během dvou let vyprodukoval Warner Bros. a režíroval je William Clemens: *Nancy Drew... Detective* (volně inspirováno knihou *The Password to Larkspur Lane*, 1938), *Nancy Drew... Reporter* (1939), *Nancy Drew... Trouble Shooter* (1939), a *Nancy Drew and the Hidden Staircase* (1939). Pátý film měl být údajně nejen naplánován, ale dokonce zrealizován, nikdy však nebyl uveden do distribuce. Snímky byly částečně inspirovány filmovou sérií o Torchy Blane, které rovněž produkoval Warner Bros. Nancy a Torchy mají velmi podobné účesy, téměř pokaždé nosí klobouk a vždy neuposlechnou příkaz, aby se nepletly do případu, kterému asistuje jejich přítel. Snímky měly stejné scenáristy.

Reakce kritiků na čtyři adaptace byly smíšené. Někteří uváděli, že filmy nelíčí skutečnou Nancy Drew, částečně kvůli její představitelce Bonitě Granvillové. Ta prý očividně využívala svých ženských zbraní, aby dosáhla svých cílů. Snímky také vykreslily Nancy jako dětinskou a lehce nervózní, což je výrazná změna od jejího portrétu v knize. Snímky se nicméně líbily spisovatelce Mildred Wirt Bensonové, která byla autorkou většiny jejích příběhů.

Další filmová adaptace přišla až po 68 letech, v roce 2007. Zrealizovalo ji studio Warner Bros. Pictures, které do role Nancy Drew obsadilo Emmu Robertsovou. Stejně jako u předchozích snímků, kritiky byly smíšené. Některé uváděly, že aktualizovaná verze zachovává nejlepší kvality knihy, včetně inteligence hlavní hrdinky. Jiní kritici označili adaptaci za “otřesnou”, neboť spolužačky Nancy prerefují nakupování před vyšetřováním. Kostkovaná sukně a zvětšovací lupa navíc dělají z Nancy hlupačku a nikoliv městskou hrdinku, jakou byla v knize.

První pokusem o seriál byla v roce 1957 spolupráce stanic Desilu a CBS, které na základě adaptace ze třicátých let vyvinuly projekt *Nancy Drew, Detective*. Do hlavní role obsadily Robertu

Shoreovou. Projekt nenašel po odvysílání úvodního pilotu sponzora a za velkého zklamání byl zrušen.⁷

V sedmdesátých letech vysílala televizní stanice American Broadcasting Company sérii s názvem *The Hardy Boys/Nancy Drew Mysteries* (1977 - 1979). V hlavní roli vystupovala čtyřiatřicetiletá Pamela Sue Martinová. V první sezóně se epizody s Nancy střídaly s díly, kde vystupovali Hardy Boys. Příběhy vycházely z literární předlohy Nancy Drew. Počátkem druhé sezóny se pozornost soustředila více na Hardy Boys, kde Nancy vystupovala jako vedlejší postava. Třetí sezóna seriálu pokračovala s názvem *The Hardy Boys Mysteries* a Nancy Drew z nich zmizela úplně. Vysílání však bylo v polovině sezóny ukončeno.

V roce 1990 začala kanadská produkční společnost Nelvana točit třináctidílnou televizní sérii *Nancy Drew and Daughter*. Do role dospělé Nancy Drew obsadila Margot Kidderovou, kterou proslavila role Lois Laneové ve čtyřech snímcích o Supermanovi. Její dceru si zahrála její skutečná dcera. Při natáčení první epizody ale došlo k nehodě, kdy Margot Kidderové v autě selhaly brzy. I přes to, že zranění vyhlíželo nevinně a okamžitě pokračovala v natáčení, po několika dnech ochrnula. Produkce se zastavila o měsíc později.⁸

Produkční společnost Nelvana začala vyvíjet další televizní show o Nancy Drew v roce 1995. Hlavní roli ztvárnila Tracy Ryanová. Show se zrušila v polovině první sezóny kvůli nízké sledovanosti. Celá první série vyšla na DVD.

V roce 2002 televize ABC vzkřísila Nancy Drew v podání Maggie Lawsonové. Film byl součástí série *The Wonderful World of Disney* a byl zamýšlený jako pilot k týdennímu seriálu. Rozběhly se přípravné scenáristické práce, ale k realizaci nedošlo.⁹

Zatím k poslednímu televiznímu pokusu se neúspěšně odhodlalo studio CBS. Letos v březnu natočilo pilotní epizodu k seriálu *Drew*, kde je hlavní hrdinkou třicátnice, vyšetřující případy u policie v New Yorku. Titulní roli ztvárnila Sarah Shahiová a režisérem se stal James

---

⁷ Encyclopedia of Television Pilots, 1937–2012 – Vincent Terrace – Google Books. Books.google.com. 16. července 2014

⁸ Schneider, Karen. "Comeback Kidder". People.com. 13. března 2016

⁹ Harris, Beth. "No mystery: Actress detects similarity with Nancy Drew". Associated Press, 13. prosince 2002

Strong. V květnu studio oznámilo, že projekt nabídlo k vývoji americkým televizním stanicemi. Žádné z nich ovšem smlouvu nepodepsalo.¹⁰

2.3 Jane Tennison

Uznání a úctu ženským detektivům tvrdě vyšlapala Jane Tennisonová. Britská minisérie *Hlavní podezřelý* (1991 - 2006) byla pohonem nejenom ke slávě Helen Mirrenové, ale hlavně milníkem v zobrazování ženské vyšetřovatelky. Nekompromisní Jane Tennisonová bojovala třicet let na dvou frontách. Na té první, hlavní a viditelné, sváděla boj se zločinem všechno druhu. Na té druhé, latentní, bojovala za právo existovat v kdysi výhradně mužském světě.

Cyklus samostatných krimipříběhů (z nichž některé jsou dvoudílné) se na britských televizních obrazovkách poprvé objevil v roce 1991. Scénáře pocházely z péra osvědčené "krimiautorky" Lyndy LaPlanteové. Seriál inspiroval několik televizních děl s ženskou vyšetřovatelkou v hlavní roli (např. *The Closer*) a opakovaně získal řadu prestižních cen, včetně Emmy, BAFTA a Zlatého Globu.

Na počátku kriminální ságy je Jane Tennisonová jednou z prvních šéfinspektorek na londýnské městské policii, na fiktivní stanici Southampton Row. Je začátek devadesátých let dvacátého století a nikdo z kompetentních činitelů nemá chuť pustit do této až dosud převážně mužské oblasti ženský element. Natož na vedoucí post. Dostane ale příležitost díky nečekanému infarktu svého kolegy, který má slibně rozjeté vyšetřování vraždy. Jane, ač si to její šéfové nechtějí přiznat, má všechny předpoklady ji plynule převzít. Jediná ženská v ryze mužském - nota bene nepřítelném - kolektivu však nemá právě snadnou pozici.¹¹

Příběh během pěti sérií a jedenácti epizod vypráví, jak Jane Tennisová přežívá a vyjednává v patriarchálním světě, s minimální podporou svého šéfa, šéf detektiva superintendanta Mikea Kernana, který dopředu očekává její selhání. V pozdějších sezónách je přeložena do riskantních oblastí, včetně Vice Squad v Soho a Gang Squad v Manchesteru. Krátce poté je povýšena do pozice detektiva superintendanta. Po celou dobu se musí konfrontovat nejen se zločinci, ale i se sexismem, který s sebou její profese přináší.

První řada se věnuje sexismu na pracovišti jako hlavní zápletku a překážce ve vyšetřování. V dalších sériích téma ustupuje do pozadí, děj se soustředí se pedofilií, zneužívání dětí a prostituci.

---

¹⁰ Andreeva, Nellie. "'Drew' Pilot Not Going Forward at CBS, Being Shopped Elsewhere". Deadline Hollywood. 15. května 2016

¹¹ <http://www.csfd.cz/film/12545-hlavni-podezrely-cesta-vzhuru/prehled/>

Jane ale pokračuje v demonstrování svého odhodlání mužským kolegům. V soukromí má potíže dosáhnout rovnováhy mezi pracovním životem, opakujícím se tématem jsou problémy s udržením stabilních vztahů. Na konci třetí série jde Jane na potrat. Postupně propadá alkoholu, který ji pomáhá vyrovnat se se životem.

Na konci kriminální ságy, po třiceti letech, má Jane vytoužený respekt, ale za vysokou cenu. Rozpadl se jí každý vztah, do něhož kdy vstoupila. V poslední epizodě (*Hlavní podezřelý: Poslední případ, 2006*) vyšetřuje zločin jako osamělá žena, která nemá rodinu ani přátele, a děsí se chvíle, kdy se muset vzdát toho, pro co žije - své práce. Okamžik se neodvratně blíží a Jane propadá tomu jedinému, co ještě kromě práce má: alkoholu.¹² V závěrečné epizodě se na setkání Anonymních alkoholů konečně konfrontuje a uzná svoji závislost.

Letos v červenci začalo v Londýně natáčení šestidílného sequelu. Minisérie s názvem *Tennison* produkuje stanice ITV a autorkou scénáře zůstává Lynda LaPlanteová. Příběh sleduje dvaadvacetiletou Jane Tennisonovou, která vyšetřuje svoji první vraždu. Hlavní role se ujme Stefanie Martiniová, známá jako Mary z britské kriminální minisérie *Doctor Thorne*. LaPlanteová slibuje, že půjde o návrat ke kořenům postavy, který odhalí, jak se její charakter vyvíjel. Od počátku kariéry se bude potýkat se sexismem, včetně nucení k mytí nádobí nebo nošení obědu svému nadřízenému.

“Klíč je v tom, proč se charakter ztvárněný Helen Mirrenovou stal tak populární. Byla schopná se vypořádat s diskriminací? Byla vysoce postaveným důstojníkem, po kterém šlapali a utiskovali ho, ale vypořádala se s tím. Do nové minisérie chci krůček po krůčku ukázat, jak se taková žena zrodila,” prozradila autorka knih a scenáristka Lynda LaPlanteová na loňském literárním festivalu.

Pěťadvacetiletá Stefanie Martiniová je na televizních obrazovkách relativním nováčkem, ke ztvárnění mladé emancipované vyšetřovatelky má ale nejlepší předpoklady. “Od čtrnácti pracuju jako servírka. Jsem zvyklá se uživit sama. Určitě je jednodušší, když vám rodiče platí nájem, ale to není můj případ,” svěřila se novinářům.¹³

---

¹² <http://www.csfd.cz/film/230998-hlavni-podezrely-posledni-pripad/prehled/>

¹³ Furness, Hannah. “The new Helen Mirren: Stefanie Martini cast as young Jane Tennison for Prime Suspect prequel”, telegraph.co.uk. 18. července 2016

2.4 Precious Ramotswe

Nelze si nevšimnout, že ve většině případů jsou ženští detektivové bělošky, Američanky nebo Evropanky. Černé vyšetřovatelky jsou stále v menšině. Důstojnou zástupkyní je Precious Ramotswe, která pomohla redefinovat image ženského detektiva. Neustále dobře naladěná baculka je hrdinkou z populární knižní série skotského autora Alexandra McCall Smitha *The Number 1 Ladies Detective Agency*. První díl vyšel v roce 1998 ve Velké Británii. O deset později vznikla sedmidílná televizní adaptace ve spolupráci BBC a HBO, která získala ocenění mimo jiné za pozitivní reprezentaci Botswany.¹⁴ V České republice se minisérie vysílala pod názvem *Vůně Kalahari (2008)*.

Jedna z nejčastějších otázek, které spisovatel Alexandr McCall Smith dostává je, proč si za ústřední postavu vybral právě ženu. “Kdyby byla muž, debaty by byly méně zajímavější, méně osobnější a méně subjektivnější - zkrátka by nepůsobily tolik na emoce,” odpovídá. Ženského detektiva vnímá často jako “outsidera v mužském světě policejního a kriminálního vyšetřování.”¹⁵

16

Precious Ramotswe v africké Botswaně vyrostla. Její otec ji odmalička dodával odvahy, aby stůj co stůj následovala svoje sny. Třicátnice Precious ho poslechne a otevírá si v zemi první ženskou detektivní agenturu. Za cíl si klade pomáhat těm, kteří to potřebují nejvíc. Stejně jako literární předloha, televizní série sleduje její počínání chronologicky. Od založení kanceláře v obchodním středisku Kgale Hill na okrajové části Gaborone, po zaměstnání schopné, leč poněkud přecitlivělé sekretářky Grace Makutsi.

Černé hrdince se přezdívá Slečna Marpleová Bostwany. Vyšetřuje rozličné případy a pomáhá obyvatelům města řešit nejrůznější problémy. Ačkoliv vnáší do své práce humor a hravost, „tajemství“, která vyšetřuje, jsou vážná a zahrnují únosy dětí, organizovaný zločin, zdravotní krize, útěky před svatbou a nevěru - což jsou problémy, jimž dnes čelí mnozí Afričané (i Američané).

Precious Ramotswe je zhruba pětatřicetiletá žena (v prvním dílu knižní předlohy dvaadvacetiletá) s tradičními africkou figurou, která překypuje dobrou náladou. Není zrovna

---

¹⁴ McCabe, Jess. “Top 10 female detectives”. TheGuardian.com. 29. dubna 2011

¹⁵ Worsley, Lucy. “The Art of the English Murder: From Jack the Ripper and Sherlock Holmes to Agatha Christie and Alfred Hitchcock”, publikováno 2014. ISBN-13: 978-1605986340

¹⁶ McCall Smith, Alexander. “Why do we enjoy reading about female detectives?” independent.co.uk. 7. listopadu 2012

detektivní géníus, ale samouk detektiv-amatér, který se spolěhá na svoji intuici a na brožuru "Jak se stát detektivem za 10 dní". Během sedmi dílů o dělce 54 minut (přicemž pilot měl stopáž 105 minut) rozplětá připad napřiklad uneseného dítete, nevěrného manžela, ztraceného manžela, ztraceného syna, psa, apod.

Detektivní seriál se obešel bez obvyklé dávky násilí, která je u podobného žanru zvykem. Jeho zbraní je spíše vtíp, dobrodružství a sympatie s představiteli. Ukazuje Botswanu jako milovanou vlast představitelů, kterí představují zajímavý mix charakterů s rozličnými povahovými vlastnostmi, poměrěne dobře vystihnutými a pochopitelnými.

V hlavní roli se představila zpěváčka a textárka R&B Jill Scottová, která získala od roku 2005 tři ceny Grammy a jako herečka debutovala v roce 2007 v titulech *Hounddog* a *Proč jsem se jen ženil?* Jako host se představil napřiklad držitel Zlatého Globu z roku 2012 Idris Elba (*Luther*).

The Number 1 Ladies Detective Agency je prví velký koprodukční televizní projekt, který se natáčel v Botswaně.¹⁷ Snímek *Bohové musí být šilení* (1980), který se v Botswaně odehrává, se převážně natáčel v Jihoafrické republice.¹⁸ Na realizaci seriálu z původní produkce HBO se koprodukčně podílely USA, Velká Británie a Jižní Afrika. Jako spoluautor a výkonný producent se podílel Richard Curtis (*Čtyři Svatby a jeden pohřeb*). Režie se ujali Anthony Minghella (držitel Oscara za film *Anglický pacient*), Charles Sturridge a Tim Fywell.¹⁹

Série v roce 2010 získala cenu Peabody Award²⁰, oceňující televizní a radiová díla za jejich přínos nikoliv popularitu, konkrétně za: "Nabídnutí Afriky, Afričanů a přesvědčivých přiběhů s velkým vtípem a šarmem." HBO přesto oznámila, že pokračování ruší a v projektu možná naváže jedním či dvěma samostatnými snímky.²¹ Následující rok od plánů upustila.

Odborné recenze na seriál byly smíšené. Kritik Allan Radcliffe, v listu *The List* uvedl, že výkon Jill Scottové "bez námahy zachycuje kombinaci moudrosti, soucitu a humoru, který učinil z Precious Ramotswe tak populárí stvoření."²² *The Times* naopak poznamenaly, že "problém je

---

¹⁷ Wines, Michael. "The No. 1 Botswana Movie Shoot". The New York Times. 14. března 2008

¹⁸ "The Gods Must Be Crazy" review". 24. února 2011

¹⁹ The No. 1 Ladies' Detective Agency, About the Show, HBO.com

²⁰ "Complete List Of Recipients Of The 69th Annual Peabody Awards". peabody.uga.edu.

²¹ Kimball, Trevor. "No. 1 Ladies' Detective Agency canceled but...". TV Series Finale. 24. února 2011

²² Radcliffe, Allan. "Detective Agency to be serialised". The List. 14. března 2008

v tom, že Precious Ramotswe nežije v Africe, ale ve slovním vesmíru, který vytvořil McCall Smith. Jeho dialogy, tak přirozené na stránce, se ukazují jako nevyslovitelné.”²³

2.5 Lisbeth Salander

V roce 2005 se ve Švédsku zrodila další zajímavá vyšetřovatelka, Lisbeth Salanderová. Život jí v trilogii *Milénium* dal zesnulý novinář, spisovatel a komunista, významný odpůrce pravicového extremismu, Stieg Larsson (1954 - 2004). Trilogie se prodalo 40 milionů výtisků a Larsson se stal druhým nejprodávanějším autorem beletrie za rok 2008.²⁴

Jeho trilogie *Muži, kteří nenávidí ženy* (2005), *Dívka, která si hrála s ohněm* (2006) a *Dívka, která koplá do vosího hnízda* (2007), původně plánovaná jako desetidílné dílo²⁵, bylo nejménou označeno jako feministické nebo dokonce mysogynní.²⁶ Lisbeth Salanderová je nejsilnějším argumentem: její extrémní hackerské schopnosti jsou klíčové pro odhalení jádra zločinu a korupce. V žánru je pozoruhodným úkazem - zatímco většina amatérských detektivů pracuje v tandemu s policií, Salanderová má zcela samostatnou agendu a pracuje pod vlastním morálním kodexem.²⁷

Lisbeth Salanderová se narodila 30. dubna 1978. Má dvojče Camillu, se kterou není v kontaktu. Její matka je Agneta Sofia Sjölander, její otec Alexander Zalachenko, sovětský špion, matku často napadal. Při jednom incidentu, když bylo Lisbeth dvanáct, otce zapálila - hodila na něj krabici od mléka naplněnou benzínem. Poté byla hospitalizována na dětské psychiatrické klinice ve Svatém Štěpánu. Otec útok přežil. Ačkoliv je Lisbeth excelentní hackerka, je zbavená svéprávnosti, oficiálně kvůli událostem v dětství. Skutečným důvodem je ochrana pravé otcovy identity.²⁸

Důvod Lisbethiny asociální povahy, pro kterou nedokončila ani základní školu, je nabíledni. Relativní sirotek, opuštěná a zneužívána ve zkorumpovaném státě. Na první pohled se jedná o drobnou, ve společnosti neohrabanou gothickou punkerku, pod povrchem doutnající sopka, která

---

²³ Weekend TV, The Times. 24. března 2008

²⁴ AbeBooks.com: Bestselling fiction authors in the world for 2008

²⁵ McGrath, Charles. "The Afterlife of Stieg Larsson", The New York Times Magazine, 23. května 2010

²⁶ Newmanová, Melanie. "Feminist or misogynist?". thefword.org.uk. 4. září 2009

²⁷ McCabe, Jess. "Top 10 female detectives". TheGuardian.com. 29. dubna 2011

²⁸ Lisbeth Salander. Charakter profile. goodreads.com

ovládá kick-box. Je imunní vůči fyzické bolesti, stejně jako k lidem. Introvertka má pouze několik málo přátel. Kromě toho, že patří k hackerské světové špičce, má také fotografickou paměť.²⁹

Salanderová je napůl detektiv a napůl superhrdinka. Potýká se s neobvyklou brutalitou a s protivníky se utkává v bojích na život a na smrt, což je příznačnější pro akční thriller než detektivní příběh.³⁰ Ve třech mezinárodních bestsellerech, které vyšly až po smrti autora, je drobná dívka znásilněna, zbita, střelena do hlavy a pohřbena zaživa. Přesto se stále vrací, nesmiřitelná a neohrožená - posedlá chránit ženy před zneužíváním. Znovu a znovu vyžívá svoje hackerské schopnosti, aby identifikovala ženy, které jsou terorizovány, a terorizovala jejich trýznitele na oplátku.³¹

V jediném rozhovoru, který kdy o trilogii Stieg Larsson poskytl, uvedl, že založil charakter Lisbeth Salanderová na své představě, jak by v dospělosti vypadala Pipi Dlouhá punčocha.³² Na dveřích svého bytu ve Stockholmu má Lisbeth Salanderová nápis "V. Kulla". Je to zkratka pro "Villu Villekullu", název domu, ve kterém žije Pipi Dlouhá punčocha.³³

Dalším zdrojem inspirace byla jeho neteř, Therese. Vzpurný teenager, který často nosil černé oblečení a make-up. Svému strýci několikrát řekla, že by chtěla tetování draka. Autor při psaní svých románů často Therese emailoval s dotazy, jak by reagovala v určitých situacích.³⁴ Vyprávěla mu o svém boji s anorexií a praktikování kickboxu (dříve jujitsu).

Po Larssonově smrti mnoho z jeho přátel uvedlo, že charakter Salanderové vycházel incidentu, ve kterém byl Larsson jako teenager svědkem. Dívku jménem Lisbeth brutálně znásilnili tři jeho přátelé, sám Larsson ale nazasáhl. O několik dní později, stíhán pocitem viny, prosil dívku o odpuštění, které mu neudělila. Incident ho prý léta pronásledoval, až se částečně přetvořil do postavy se stejným jménem, která je rovněž obětí znásilnění.³⁵ Věrohodnost příběhu byla několikrát

---

²⁹ Holtová, Anna. "Anne Holt's top 10 female detectives". theguardian.com. 8. prosince 2010

³⁰ Brownson, Charles. "The Figure of the Detective: A Literary History and Analysis". Publikováno 14. května 2014. ISBN-13: 978-0786477692

³¹ Robinsonová, Tasha. "You just can't kill Lisbeth Salander". TheVerge.com. 12. září 2015

³² Rising, Malin. "Swedish Crime Writer Finds Fame After Death". Washington Post. 29. listopadu 2014

³³ "Lisbeth's new apartment". stieglarsson.com. 29. října 2010

³⁴ Baski, Kurdo. "How a brutal rape and a lifelong burden of guilt fuelled Girl with the Dragon Tattoo writer Stieg Larsson". Daily Mail (London). 16. června 2015

³⁵ Penny, Laurie. "Girls, tattoos and men who hate women". New Statesman. 19. října 2010

zpochybněna. Larsson prý řekl svému kolegovi z časopisu *Expo*, že historiku slyšel z druhé ruky a převyprávěl ji jako vlastní.³⁶

První filmovou adaptací byl film *Muži, kteří nenávidí ženy* z roku 2009 ve švédsko-dánsko-německo-norské koprodukci, v hlavní roli s Noomi Rapace a Michaelem Nyqvistem v roli investigativního novináře Mikaela Blomkvista. Snímek se stal kasovním trhákem se ziskem převyšujícím \$100 milionů USD, a nejúspěšnějším skandinávským filmem v historii. Dánský režisér Niels Arden Oplev na natáčení dalších dvou dílů bestselleru rezignoval pro časovou vytíženost.³⁷

Noomi Rapace se na svou roli připravovala sedm měsíců. Držela přísnou dietu, učila se kick box a nechala si propíchnout obočí a nos. Rovněž si jako přípravu pro svou roli udělala řidičský průkaz na motocykl.³⁸

Následovala adaptace druhého dílu *Dívka, která si hrála s ohněm* (2009), kterou ve stejném obsazení ústřední dvojice režíroval Daniel Alfredson. Po úspěchu prvního dílu bylo pokračování zklamáním a podle kritiků nejhorším filmem z celé trilogie. Sérii završil díl *Dívka, která koplá do vosího hnízda* (2009), režírovaná znovu Danielem Alfredsonem. Filmové Milenium od druhého dílu získávalo smíšené recenze.

V roce 2011 produkovala studia Yellow Bird a Metro-Goldwyn-Mayer ve spolupráci s Columbia Pictures adaptaci anglické jazykové prvního románu. Film měl premiéru 20. prosince, tedy přesně v den, kdy začíná i děj knižní předlohy. Scénář k filmu napsal Steven Zaillian, režie se ujal David Fincher. V hlavní roli se objevil Daniel Craig jako Mikael Blomkvist a Rooney Mara jako Lisbeth Salanderová.

2.6 Temperance Brennan

Zástupkyní Sherlocka Holmese v sukni, tedy vyšetřovatelky s brilantním mozkiem, ale znaky chování Aspergerova syndromu, je Temperance Deasse Brennanová. Poprvé se literárně nadechla v roce 1997 v detektivních knížkách Kathy Reichsové. Hned první novela *Přijdu tě zabít* (Déjà Dead) získala Ellisovu cenu za nejlepší prvotinu a stala se nejúspěšnějším debutem v historii Velké Británie. Všech osmnáct knih ze série Temperance Brennanové je psáno v první osobě,

---

³⁶ Rich, Nathaniel. "The Mystery of the Dragon Tattoo: Stieg Larsson, the World's Bestselling — and Most Enigmatic — Author". Rolling Stone. 24. prosence 2012

³⁷ Niels Arden Oplev. Csfed.cz

³⁸ Muži, kteří nenávidí ženy (2009). Zajímavosti. csfd.cz

z pohledu hlavní hrdinky. Byly přeloženy do 30 jazyků. Zatím posledním dílem je titul *Speaking in Bones*, vydaný v roce 2015.

Temperance Brennanová je stejně jako autorka forenzní antropoložkou a má řadu stejných vlastností jako sama spisovatelka. Dokonce píše knihy inspirované svými případy, které publikuje pod pseudonymem Kathy Reichsová. Oproti autorce je mladší a vede rozdílný osobní život. "Moje hrdinka se mnou sdílí profesní životopis. Nějaké rozdíly tam ale přece jsou: má problémy s alkoholem, v manželství i s dítětem. To všechno je fikce," vysvětluje skutečná Kathy Reichsová.³⁹

Doktorka Brennanová na místě činu zkoumá lidské ostatky, které jsou příliš znehodnocené, aby byly prací pro koronera (oběti žhářství, zmrzačení, pokročilého rozkladu apod.)⁴⁰ Je rodačkou z Chicaga, která vyrostla v Severní a Jižní Karolíně. Podobně jako autorka je jednou z pouhých padesáti certifikovaných forenzních antropologů v Severní Americe.

Před začátkem děje v prvním románu Brennanová opustila svého manžela, Janis "Pete" Petersona, a překonala celoživotní boj s alkoholismem; výsledkem toho je, že obvykle pije jen dietní kolu, nebo občas vodu Perrier. Pracuje v laboratoři v Quebecu v Montrealu v Kanadě. Stejně jako spisovatelka vyučuje na University of North Carolina v Charlotte a pomáhá při vyšetřování trestných činů.

Má dceru, Katy, která je na střední škole. Brennanové mladší sestra Harriet (známá jako Harry) má syna jménem Kit. Na cestách mezi Montrealem a Charlotte ji často doprovází kočka jménem Birdie. Se svým příležitostným milencem detektivem Andrew Ryanem sdílí korelu Charlie.

V roce 2005 začala televize FOX vysílat seriál *Bones* (v češtině Sběratelé kostí). Na českých obrazovkách se poprvé objevil 3. ledna 2007. Do současnosti vzniklo 11 sezón, přičemž na rok 2017 je oznámena finální, dvanáctá, série.⁴¹ Show vypráví o vyšetřování zločinů, při kterých nelze identifikovat totožnost obětí jinak, než analýzou kostí a zbylé tkáně. Dr. Brennanová se svým týmem z Jeffersonova Institutu provádí medicínská ohledání a při reálném pátrání po zločincích jí pomáhá zvláštní agent FBI Seeley Booth. Charakter televizní hrdinky není inspirovaný tolik

---

³⁹ Templeton, Tom. "This much I know:Kathy Reichs, forensic anthropologist and writer, 60, London". The Guardian. 26. října 2008

⁴⁰ <http://www.npr.org/2012/08/31/160391684/meet-the-brains-behind-bones>

⁴¹ Ausiello, Michael. "Bones Renewed for 12th and Final Season, Fox Promises Fans a 'Meaningful, Satisfying' Ending". TVLine. 25. února 2016

literární předlohou jako spíš spisovatelkou samotnou.⁴² Přestože seriál cituje jen pár skutečných autorčin zážitků, hned v úvodu se například objevuje scéna, kterou Reichsová vyprávěla producentům.

Temperance Brennanovou ztvárnila Emily Deschanelová. Spisovatelka vidí seriálovou postavu jako mladší verzi literární hrdinky. Autorka je producentkou seriálu a podílí se na něm jako odborný poradce. Rovněž napsala epizodu "*The Witch in the Wardrobe*" v páté sezóně, kde použila několik motivů ze své knihy *Devil Bones*.

V průběhu seriálu je Brennanová zobrazena jako přímočará, brilantní antropoložka, která postrádá sociální dovednosti. Její sociální neobratnost je zvláště patrná, pokud jde o sarkasmus a metafory, které často interpretuje doslova.⁴³ Častým zdrojem humoru jsou pop-kulturní vtipy, například když Colina Farrella chybně osloví jako Willa Ferrella.⁴⁴ V FBI má pověst někoho, s kým se těžko spolupracuje. Svůj nedostatek citu si začne uvědomovat poté, co jí agent Booth FBI naznačí, že je to "s lidmi neumí".

Spisovatelka Kathleen Joan "Kathy" Reichsová (*1948) patří k osmaosmdesáti soudním antropologům jmenovaným Americkou radou soudní antropologie, je členkou Výkonného výboru rady, místopředsedkyní Americké akademie soudních věd a členkou Poradní rady národního policejního sboru v Kanadě. Působí jako profesorka antropologie na Severokarolínské univerzitě v Charlotte.

2.7 Saga Norén

Pokud zmiňuji Aspergerův syndrom, nesmím zapomenout na hlavní představitelku švédsko-dánské televizní série *Broen/Bron (Most)*. Mimořádně úspěšné dlo se vysílalo ve 100 zemích světa. Natočeny byly 3 řady, každá o deseti dílech, které byly v premiéře odvysílány v letech 2011, 2013 a 2015. Seriál se odehrává v Kodani a Malmö, městech spojených Öresundským mostem. Na začátku první řady je na mostě nalezeno rozpůlené ženské tělo, jehož jedna polovina leží na dánské a druhá na švédské straně mostu. Proto začíná společné vyšetřování vraždy dánským policistou Martinem Rohdem a švédskou kriminalistkou Sagou Norénovou.⁴⁵

---

⁴² Goldman, Eric, "Digging Up Secrets With the Cast of Bones", IGN, 31. května 2007

⁴³ "Pilot". *Bones* (TV series). Season 1. Episode 1. Fox.

⁴⁴ "A Boy in a Bush". *Bones* (TV series). Season 1. Episode 5. 2005-11-08. Fox.

⁴⁵ Sutcliffe, Tom. "The Weekend's Viewing: The Bridge, Saturday, BBC4". *The Independent* (London). 23. dubna 2012

Saga Norénová byla původně vytvořena jako protipól k charakteru Martina Rohde, který měl být sám opakem standardního mužského detektiva v kriminálním žánru. Tak jako Rohde byl koncipován jako velmi extrovertní a přátelský, Saga byl napsána jako žena zcela bez sociálních dovedností. Scenárista Hans Rosenfeldt řekl, že jeho záměrem nebylo vytvořit postavu s Aspergerovým syndromem, přesto si ji tak mnozí diváci intepretují.⁴⁶

Ačkoliv je vnímaná jako necitlivá nebo hrubá na osoby kolem sebe, není to úmyslné. Saga všechno bere přímo a logicky, a často zapomíná na skutečnosti, že její neomalené chování může ostatní urazit. Její neschopnost vcítit se do svého okolí ji činí poněkud nevhodnou k výsledku truchlících příbuzných obětí. Obvykle se snaží napravit, pokud je naznačeno, že její chování není adekvátní. Obecně se jedná o člověka bez zlých úmyslů.

Je schopná cítit emoce a projevit péči o své blízké, jako je kolega Martin nebo šéf Hans, ovšem vyjadřuje je odlišně. Málokdy se usmívá. Jediný případ, kdy dává najevo své pocity, když přijde na přetřes očividně bolestivé téma - její sestra Jennifer. Tehdy reaguje prudkým hněvem a nepřátelstvím. Sestra zemřela, když byly obě ještě děti. Podle Ságy ji zavraždila jejich matka, která trpěla psychickou poruchou. Událost měla za následek zhroucení vztahu mezi Sagou a matkou.⁴⁷

Saga zřídka pláče, ačkoliv někdy z tomu nemá daleko, když je frustrovaná nebo rozrušená. Nemá ráda fyzický kontakt - citelně ztuhne, když jí někdo projeví fyzickou náklonnost nebo se jí dotkne. Řídí zelené Porsche 911 z roku 1977.

Postava vynesla herečce Sofii Helinové značný věhlas doma i v zahraničí. Přiznala, že role byla mentálně náročná a její mozek se díky tomu změnil. Přesto si nemyslela, že její role bude populární. "Myslela jsem, že ji nikdo nebude mít rád, že bude lidem připadat hrozně otravná," připustila herečka. Jak se zmýlila pochopila ve chvíli, kdy ji švédští fanoušci začali pronásledovat po ulici. "Nejvíc mě překvapilo, když se mi svěřovali, že se v mojí postavě sami poznávají," dodala čtyřiačtyřicetiletá Helinová.

Inspirací pro ztvárnění postavy byla pro první režisérku série Charlotte Sielingovou překvapivá věc. "Chtěla jsem, aby se chovala jako malá koza," řekla režisérka. Herečka Sofie Helinová si zase představovala, že Saga je kovboj: "Vzpomínala jsem na Clinta Eastwooda. Představila jsem, že Saga viděla film *Dirty Harry*. Ale pak jsem si uvědomila, že nejspíš nemá

---

⁴⁶ Briggs, Helen. "Deconstructing Saga: Inside the mind of the TV detective". BBC News. 10. ledna 2015

⁴⁷ Williams, Sally. "The Bridge's Sofia Helin: 'Playing Saga is like a vice gripping my body'". The Telegraph. 7. prosince 2015

vůbec ráda fiktivní příběhy. Nemyslím si, že vůbec kdy byla v divadle. Neviděla by v tom žádný smysl.”

“Spousta lidí říká, že Saga nemá žádné emoce nebo empatii. Ale to není pravda. Samozřejmě, že není bezcitná. Díky Martinovi dokáže věci, na které předtím ani nepomyslela. Myslím, že to je proto, že ji dokáže prohlídnout. Dodává ji nové sebevědomí,” líčí herečka vliv druhého detektiva.⁴⁸ Ve třetí sérii Martina vystřídal nový detektiv Henrik Sabroe. Se Sagou si vytvoří emoční pouto. Herec Thure Lindhart, představitel Henrika, k tomu dodává: “Henrik je muž, kdo všechno ztratil a potřebuje někoho jako je ona, kdo ho nesoudí.”⁴⁹

Čtvrtá série by se měla natočit do konce roku 2016, vysílat v roce 2018. Scenárista Hans Rosenfeldt zároveň oznámil, že čtvrtá sezóna bude poslední.⁵⁰

2.8 Sarah Lund

Rovněž ze Skandinávie pochází komisařka s ikonickým pleteným svetrem, hrdinka dánské série *Forbrydelsen* (v Česku *Zločin*). V mnoha ohledech může být považována za předchůdkyni Sagy Norén.

Seriál se odehrává v Kodani a točí se kolem inspektorky Sarah Lundové (Sofie Gråbølová). Každá série sleduje rozkrývání jedné vraždy den po dni, přičemž padesátiminutové epizody pokrývají dvacet čtyři hodin vyšetřování. Série je známá pro svoje nečekané zvraty, temnou atmosféru a stejný důraz na příběhy rodiny zavražděné oběti, stejně jako na účinek vyšetřování v politických kruzích. Je oceňovaná rovněž pro fotogeničnost dánského prostředí a za herecké schopnosti obsazení.

V první sérii se zabývá případem vraždy studentky Nanny Birk Larsen, která je nalezena mrtvá v autě na dně řeky. Soudní pitva prokáže, že dívka byla před smrtí mučena a znásilněna. Měl to být poslední den komisařky Sarah Lund v kodaňské mordpartě. Má se stěhovat za přítelem do Švédska. Na oddělení je už její nástupce Jan Meyer. Lund však obětuje své soukromí, je odhodlána najít vraha. Pátrání přivádí vzájemnou antipatii trpící dvojici Lund-Meyer mimo jiné na kodaňskou radnici, kde je v plném proudu volební boj o post primátora. Protože podezření padá i na politiky z radnice, získává případ politickou dimenzi.⁵¹

---

⁴⁸ Nicholson, Rebecca. "Scandi crush: The Bridge's Sofia Helin". The Guardian. 10. prosince 2015

⁴⁹ Interview: Thure Lindhardt "Henrik needs someone who won't judge him". The List. 18. prosince 2015

⁵⁰ John Plunkett. "The Bridge creator says fourth series will be show's last". the Guardian. 5. dubna 2016

⁵¹ Zločin (2009). Přehled. čsfid.cz

Při vzniku postavy scenárista Søren Sveistrup úzce spolupracoval s hlavní představitelkou Sofií Gråbølovou. Herečka měla velké zkušenosti s hraním emociálních hrdinek, se scenáristou se setkala už při práci na dánské TV sérii *Nikolaj og Julie*. Navzdory jejímu naléhání, že chce hrát chladnou postavu, která má problém s komunikací, se jí nedařilo najít správnou rovinu odměřenosti. Dokud si neuvědomila, že jediný, kdo se tak chová, jsou muži. Ve své roli se proto chovala “jako muž”, dokud své hrdince nenašla správné obrysy. Scenárista během natáčení odmítal členům štábu prozradit jméno vraha a detaily zápletky. Nic nevěděla ani Sofie Gråbølová. Herci pouze chvíli předtím, než začalo natáčení, obdrželi scénář dané epizody. Sofii bylo pouze řečeno, že vrahem není ona.⁵²

Herečka Sofie Gråbølová nedoufala, že by se mohla natáčet další série seriálu, protože první byla ukončená s uzavřeným koncem. Nicméně se dostalo na natáčení druhé a nakonec dokonce i třetí série díky velkému úspěchu jak na domácí scéně, tak v zahraničí.⁵³

V návaznosti na úspěšnou sérii *Wallander* se *Forbrydelsen* stalo dalším severským hitem pro britské diváky. K obrazovkám jich přilákalo víc než *Mad Men* a série byla popisována jako “nejlepší televizní dílo současnosti”. Jedním z důvodů je hlavní představitelka Sarah Lundová, která byla minimálně v době vysílání antitezí k většině policejních vyšetřovatelek na televizních obrazovkách. Bez kostýmku, bez špičkování s mužskými kolegy, bez image panenky nebo sexy vampa. Ačkoliv nikoho nekonfrontuje, zůstává velmi silnou osobností. Když jí kolega řekne, že mu dluží vysvětlení, Sarah zkrátka odejde. Kamera se často soustředí na její oči a divák má téměř možnost sledovat její myšlenky.⁵⁴

“Poprvé tady máme detektivní drama vyprávěné ve více než 20 epizodách - jiné série řeší vraždu v každém dílu. Děj je rozložen do tří vrstev - co vražda znamená pro policejní vyšetřování, co znamená pro rodiče a co znamená pro politiky. Není to jenom hledání vraha. Je to důležité, ale není to všechno,” vysvětluje úspěch seriálu producentka Piv Bernthová.⁵⁵

---

⁵² Andrew Anthony. "The Killing: meet Sofie Gråbøl, star of the hit Danish crime thriller | Television & radio | The Observer". London: Guardian. 17. srpna 2012

⁵³ Zločin (2007). Zajímavosti. csfd.cz

⁵⁴ Crimetimepreview: "Why The Killing is the best thing on television – 10 reasons". 2. března 2011

⁵⁵ Jane, Emma. "BBC News – The Killing and Borgen: Danish drama wins global fanbase". Bbc.co.uk. 17. srpna 2012

2.9 Sarah Linden

Úspěch dánského seriálu vedl k jediné logické věci - americkému remaku. První série *The Killing* měla premiéra v roce 2011 na televizní stanici AMC. Seriál byl po dvou řadách zrušen, ale poté jej stanice obnovila a nechala vyprodukovat třetí sérii. Po třetí řadě byly další práce na seriálu opět zastaveny. Čtvrtou sérii si objednal Netflix, kde byl v roce 2014 seriál odvysílán.⁵⁶

Hlavní roli, Sarah Lindenovou, ztvárnila herečka Mireille Enosová, která na sebe prozradila, že před natáčením seriálu původní dánskou verzi z roku 2007 nikdy neviděla. Sofie Gråbølová, hlavní představitelka dánské předlohy, si v americké verzi zahrála menší roli advokátky jménem Christina Niilsenová. Ačkoliv je děj seriálu zasazen do washingtonského Seattlu, natáčení probíhalo výhradně v městech Britské Kolumbie v Kanadě, Vancouveru a stotisícovém Coquitlamu, kde se nachází i nemocniční zařízení Riverview Hospital z pilotního dílu.⁵⁷

K dánské předloze producentka *The Killing* Veena Sudová řekla: “Vytváříme náš vlastní svět. Vycházíme z dánského originálu, ale přesto se od něj lišíme. Máme vlastní automní prostředí, vlastní svět podezřelých i pachatele, který zabil Rosie Larsenovou.”⁵⁸

Americká verze hrdinky, Sarah Lindenová, má stejně jako dánská Sarah Lundová, vzorovaný svetr a neupravené vlasy. Místo deštivého, depresivního Copenhagenu se pohybuje v deštivém, depresivním Seattlu. Celý děj se opět točí kolem vraždy náctileté dívky, ačkoliv vrah má jiný motiv. Televizní bloggerka Sarah Hughesová ovšem upozorňuje, že ač je Sarah Lindenová komplikovaná a rezervovaná sebevíc, má jedinou vadu: není Sarah Lundová.⁵⁹

2.10 Jessica Jones

Pravděpodobně prvním ženským soukromým detektivem se superschopnostmi je Jessica Jonesová. Je soukromým očkem ve čtvrti Hell's Kitchen v New York City. Kdysi chtěla být superhrdinkou, jenže pokus skončil tragicky. Nyní bojuje s démony nejen na ulicích, ale i sama v sobě. Jessica je vznětlivá a velmi tvrdá, jak sama k sobě, tak ke svému okolí. Díky svým schopnostem se stává trnem v oku nejednoho vlivného gaunera Pekelné kuchyně.⁶⁰

---

⁵⁶ Hibberd, James. "'The Killing' shock: Netflix revives twice-canceled show for FINAL season". Entertainment Weekly. 9. února 2014

⁵⁷ The Killing (2011). Zajímavosti. čsfd.cz

⁵⁸ Goldman, Eric. "The Killing Brings Murder to AMC". IGN. 1. března 2011

⁵⁹ Hughesová, Sarah. "AMC's The Killing - review". theguardian.com. 4. dubna 2011

⁶⁰ Schneider, Michael. "'Twilight' screenwriter sets Marvel adaptation for TV". Variety. 17. prosince 2010

V roce 2001 komiksovou postavu vytvořil spisovatel Brian Michael Bendis a výtvarník Michael Gaydos. Od té doby se objevovala ve dvou komiksech nakladatelství Marvel, *Alias* a *The Pulse*. *Alias* vycházel do roku 2004 a celkem bylo publikováno 28 komiksových sešitů, *The Pulse* pokračoval do roku 2006 se 14 čísly. Během své superhrdinské kariéry posbírala Jessica několik přizvisek, včetně Jewel, Knightress a Power Woman. V roce 2010 se v rámci marvelovské kampaně *Heroic Age* stala členkou New Avengers spolu se svým manželem Luke Cagem.

V roce 2015 její postavu přivedla na obrazovky televize Netflix. Ve třináctidílné sérii *Marvel's Jessica Jones* hrdinku ztvárnila Krysten Ritterová. Kvůli roli přibrala čtyři a půl kila svalové hmoty a před natáčením trénovala dva měsíce. "Věci řeší velmi zvláštním způsobem, je velmi tvrdá a nekompromisní, chladná a sarkastická, někdy se chová jako pitomec. Ale myslím, že v jádru je dobrý člověk," popsala svoji postavu v době natáčení třiatřicetiletá herečka.⁶¹

Kritiky přijaly sérii pochvalně, zmiňovaly především temnou noir atmosféru, přístup k sexualitě a zpracování obtížných témat jako je znásilnění, přepadení a posttraumatická stresová porucha (PTSD). Některé zmiňovaly *Jessicu Jones* jako nejsilnější marvelovskou televizní adaptaci.⁶² V lednu 2016 ohlásil Netflix druhou sezónu, vysílat se bude nejdřív v roce 2018.⁶³

---

⁶¹ Weintraub, Steve "Krysten Ritter & Showrunner Melissa Rosenberg Talk 'Jessica Jones' at NYCC". Collider. 15. října 2015

⁶² "Marvel's Jessica Jones: Season 1 (2015)". Rotten Tomatoes. 18. listopadu 2015

⁶³ Friedlanderová, Whitney. "'Jessica Jones' Renewed for Season 2 on Netflix". Variety. 18. ledna 2016

3. MYSTERIÓZNÍ DRAMA V SERIÁLU

3.1 Twin Peaks

Seriál před pětadvaceti lety zbořil hranice žánru i televizních seriálů. Vyšetřování vraždy v poklidném městečku uprostřed lesů se postupně mění v mysteriózní psychologický thriller okořeněný bizarním humorem. „Vždy mi přišlo, jako bychom v *Městečku Twin Peaks* adaptovali román. Zabývali jsme se detaily, jaké v tehdejší televizní provozy nebyly běžné,” vysvětlil scenárista Mark Frost, podle kterého *Městečko Twin Peaks* právě v tomto ohledu naučilo televizní průmysl, že příběhy lze vyprávět i jinou než tradiční cestou.⁶⁴

Městečko Twin Peaks (1990, 30x47 min) se stalo jedním z nejlépe hodnocených seriálů 90. let a prodal se do 55 zemí. Seriál si získal širokou základnu fanoušků a stal se součástí popkultury. Existuje na něj mnoho odkazů v jiných televizních seriálech, reklamách, komiksech, videohrách, filmech a textech písní. Zatímco první díl vidělo přes 34 milionů diváků, v době, kdy se vražda Laury Palmerové po nátlaku ze strany producentů vyřešila, již *Městečko Twin Peaks* mělo průměrně jen 10 milionů diváků. ABC proto seriál po dvou řadách, čítajících celkem třicet dílů, zrušila.⁶⁵ V roce 1992 byl natočen celovečerní prequel, ten však byl v Americe komerčně neúspěšný.

Jak v komentáři připomíná časopis *Time*, seriál *Twin Peaks* tehdy v americké televizi prošlapal cestu umělečtější zaměřené tvorbě, která se v USA do té doby omezovala pouze na filmová plátna. Dnes je situace jiná, zájem o televizi leckdy převyšuje návštěvnost celovečerních filmů a vzhledem k nárůstu televizních kanálů i reklamy je myslitelné, aby i “artový” seriál jako *Twin Peaks* s méně početným publikem přežil a svým tvůrcům dokonce vydělal.⁶⁶

Určit příběh pomohlo v případě *Městečka Twin Peaks* prostředí. To bylo totiž dané jako první. Jakmile znal David Lynch lokace, přišel s obrazem těla, které na břehu jezera omývá voda. „Věděli jsme, kde se všechno bude odehrávat. To nám pomohlo si určit atmosféru a děj, který by se tam mohl odehrát,“³⁰ komentuje režisér vývoj. Pak už společně se scenáristou Markem Frostem přišli na myšlenku „dívky odvedle“, jejíž dvojí život vyústí ve vraždu.⁶⁷

Top of the Lake může být v mnohém označován sociálně uvědomělejším pastišem *Twin*

---

⁶⁴ Chion, Michel (1995). *British Film Institute*. str. 100

⁶⁵ *Hospodářské noviny* (7. 10. 2014). „Twin Peaks se vrací po 25 letech. David Lynch natočí třetí řadu seriálu.“

⁶⁶ Poniewozik, James (6. října 2014). „Go Ahead, Get Excited for the New Twin Peaks. Even If It Out Awful“

⁶⁷ Patterson, Troy; Jensen, Jeff (jaro 2000). „Our Town“. *Entertainment Weekly*.

Peaks. Prostředí tu hraje velmi důležitou roli: pod drobnohledem jsou tu obyvatelé městečka, jehož centrem je jezero obklopené tajemným lesem. Stejně jako *Twin Peaks* minisérii otevírá scéna s dívkou v jezeře. Jen tentokrát není mrtvá, ale chce spáchat sebevraždu. Podobná je minimalistická hudba; v případě *Twin Peaks* za ní stojí skladatel Angelo Badalamenti, který za ústřední melodii k seriálu získal v roce 1990 Grammy. Soundtrack k *Top of the Lake* složil Mark Bradshaw. Téměř identické jsou pak závěrečné titulky, kdy se v obou případech díváme na fotografii do tváře ústřední oběti.

3.2 Království

Jen čtyři roky po Lynchovi přichází s dalším žánrovým kultem Lars von Trier. *Království* (1994) patřilo v polovině 90. let ke zjevení na televizní obrazovce a spolu s *Městečkem Twin Peaks* bylo důkazem, že seriály se dají dělat úplně jinak než dřív – rafinovaněji, provokativěji, s důsledným porušováním seriálových konvencí, vysmívání se klišé, parodování postav a prostředí i tradičních témat. Nejvíc pak ze všeho míšením žánrů. Lars von Trier zasadil hororový duchařský námět do seriózního prostřední královské nemocnice a racionálně uvažující lékaře zkonfrontoval s iracionálním světem záhrobí.⁶⁸

Co do náročnosti, dějových klíčků a atmosféry se *Twin Peaks* velice přibližuje. *Království* se dokonce říká „lynchovka bez lynche.“ Mysteriózní drama buduje Trier svých tradičním rukopisem: civilním herectvím, dokumentaristickým dojmem, třaslavou kamerou a absurdními scénami. Kabinet kuriozit a bizarností je prosycen tajemnem a iracionalitou. Atmosféra je hustá, mrazivá, napínavá, syrová, hororová. Ve skrytu excentrismu, šarmu či šílenství číhá děs. Hororový žánr přitom neustále narušuje minimalistický černý humor. Postavy se navzájem míjejí, ovlivňují, ale nejsou na sobě nijak závislé. Z hlediska propracovanosti charakterů nešel Trier tak daleko jako Lynch a soustředil se víc na kombinaci hororu a černé grotesky.

3.3 The Killing

Kdo zabil Rosie Larsen? Spojení tří různých pohledů na zločin a vyšetřování smrti mladého děvčete vede k rozuzlení vraždy, přičemž pomalu začíná být jasné, že náhody neexistují. Každý má svoje tajemství a i když si myslíme, že je po všem, minulost jich neustále dohání.⁶⁹ *The Killing* (2011, 44x45min) je propracovaná psychologická detektivka s dusnou atmosférou a dobře

---

⁶⁸ gudaulin (24. 9. 2014). Komentář uživatele. Česko-Slovenská filmové databáze. csfd.cz

⁶⁹ The Killing (2011), Oficiální text distributora. Česko-Slovenské filmové databáze. csfd.cz

napsanými postavami, které se opírají o skvělé herecké výkony. Sází hlavně na maximálně realistické vykreslení postav i charakterů. Jde o americký remake původního skandinávského seriálu *Forbrydelsen* (2007) a podle mnohých žák předčil učitele.

S *Top of the Lake* seriál sdílí hned několik faktorů. Oba mají umanutou detektivku, v případě *The Killing* je to Lindenová v podání Mirelle Enos (nominace na Emmy). Obě jsou extrémně empatické vyšetřovatelky-ženy, obdařené zvláštním instinktem. Důležité je opět prostředí, ve kterém se příběh odehrává, tentokrát pochmurného Seattlu, kde neustále prší. A stejně jako v *Top of the Lake* může být pachatelem kdokoliv z postav. Seriál je ale oproti *Campionové* minisérii seriózněji zahleděný do sebe.

I *Killing* se přezdívá „Twin Peaks bez Lynche“. Nejenom vraždou sedmnáctileté dívky, zápletky kolem indiánského casina, a hláškujícího detektiva, ale především atmosférou.

3.4 Top of The Lake

Dvanáctiletá dívka Tui (Jacqueline Joe) vejde do odlehlého horského jezera na novozélandském South Island s očividným úmyslem vzít si život. Vyjde najevo, že navzdory svému nízkému věku je v pátém měsíci těhotenství. Detektivka Robin Griffin je přivolána k případu, protože je právě na návštěvě svojí nemocné matky, která žije nedaleko. Robin položí zachráněnému děvčeti sérii otázek, ona ale odmítá odpovědět na to, kdo bude otcem jejího dítěte. Sama to nemá v životě lehké, protože její otec Matt Mitcham (Peter Mullan) je násilník, který pravděpodobně stojí v čele zločineckého gangu. Tentokrát je s ním život ještě horší než obvykle, protože zuří kvůli nedávno otevřenému poradenskému centru, který si skupina žen otevřela na pozemku, o které si myslí, že patří jemu. Ony však tvrdí, že pozemek jim prodal místní realitní agent Bob Platt. Netrvá dlouho a jeho dva synové pozvou Boba na rybolov na jezero. To je však jedno z mnohých tajemství uzavřeného malého městečka, které postupně vycházejí na světlo světa.⁷⁰

Spoluautorkou scénáře a režisérkou je Jane Campion, držitelka Oscara za film *Piano*. Zasadila ho do své novozélandské domoviny a obsadila mj. Holly Hunter, která za svůj výkon v *Pianu* rovněž získala sošku Akademie. Nejen dva zlatí naháči je všechno zlato, co se třpytí na hladině. *Top of the Lake* je přirovnáváno jak ke *The Killing*, tak k *Twin Peaks*. Ve všech třech případech dojde k vraždě dívky a vyšetřuje se v chladném, tajemném lese. Odkaz na Davida Lynche je dokonce citován v jedné z epizod minisérie, kdy místní obyvatelky jedou do čtenářského kroužku diskutovat o knižní verzi *Modrého sametu*. Ale v ostrém kontaktu k těmto seriálům, *Top of the*

---

⁷⁰ Top of The Lake (TV seriál), popis obsahu Česko-Slovenské filmové databáze, csfd.cz

Lake má kladný a uspokojivý závěr. „Dozvíte se hodně,“ usmívá se Championová. „Je to mnohem jednoznačnější a dostáváte se hlouběji a hlouběji do příběhu.“⁷¹

Všechny tři mysteriózní dramata mají ale přece jenom něco společného. Pracují s principem „falešné dektivky“, tedy kdy v popředí není pouze zločin a jeho vyšetřování, ale o pozornost si stejně hlasitě říkají charaktery vedlejších postav. Jejich osudy se stávají stejně důležité jako rozuzlení případu.

Lynch s Frostem přednesli námět televizi ABC v roce 1988. Na deseti minutové schůzce neměli nic jiného než představu mrtvého těla na břehu jezera a koncept „dívky odvedle“. Podle režiséra se mělo tajemství, kdo zabil Lauru Palmer postupně odsunout do pozadí, přičemž by vystupovaly problémy obyvatel městečka. Lynch s Frostem chtěli namíchat policejní vyšetřování se soap operou. "Každé maloměsto má svoji vnější tvář, pod níž se skrývají tisíce velmi rozdílných a tajemných věcí. A my jsme s potěšením vytahovali na denní světlo právě ty utajované skutečnosti, jež člověka naplňují vnitřním děsem," vysvětlil Lynch.⁷²

Campionová použila v *Top of the Lake* stejný koncept, který si vyzkoušela už v *Pikové trojce*... Atmosféra je sice od začátku hutná a skličující, detektivní linka ale často přestává být podstatná. Kamera se pase na bezvýznamných detailech a scénář zdržuje. Už nyní si Championová hraje s divákem: jsou záběry na nedůležité momenty symbolem, paralelou nebo snahou o zmatení?

I *Killing* je plný scénáristických kliček, které mohou pro někoho zdržovat. Pracuje se s rodinou pozůstalých, což je oproti klasickým detektivkám osvěžující a emociální. Postavy přitom nejsou loutky ani stafáž, a už vůbec ne svatouškové. Seriál se úspěšně vyhýbá patosu.

V čem se seriály liší, že v žánru mysteriózního dramatu původu zla. Zatímco v *Twin Peaks* číhá neidentifikovatelné nebezpečí v lese (přírodě), případně pramení z šílenství, v *Top of the Lake* je původcem zla člověk. Jane Championová zobrazuje komunitu městečka, kde je účinnou zbraní dospělých drsná výchova. Představitelem takové metody je šéf policie Alan Parker, který říká, že je „potřeba naučit malé spratky trochu respektu“. Stejnou výchovou prošel i Matt Mitcham, ústřední antagonista, který má živé reminiscence vlastní kruté matky. Podobně je na tom i blázen Putty. Matt je tak oním „malým spratkem“, který byl učen „trochu respektu“ a jako dospělý selhává ve výchově vlastní dcery i synů. Město je tak uzavřené v kruhu zla, který se nedokáže sám přetřhnout.

---

⁷¹ Mottram, James (16. července 2013). „Jane Campion: Film-maker turns her hand to water-cooler moment TV“. Metro.co.uk

⁷² Chion, Michel (1995). British Film Institute. str. 100

4. FENOMÉN TELEVIZNÍCH MINISÉRIÍ

4.1 Historie a definice

Minisérie neboli mini-série je televizní program, který vypráví příběh v předem stanovém a omezeném počtu vysílacích dílů. Seriál se od minisérií liší tím, že většinou nemá předem stanovený počet epizod a může vznikat i několik let. Termín „minisérie“ vznikl na počátku sedmdesátých let, předtím byl jakýkoliv příběh na pokračování nazývaný seriál, jak v televizi, tak i v časopisech nebo novinách. Ve Velké Británii jsou minisérie stále častěji označovány jako seriál.

Odborníci nabízí několik různých definic minisérie. Leslie Halliwell a Phillip Purser v *Halliwell's Television Companion*⁷³ tvrdí, že minisérie obvykle vznikají ve čtyřech až šesti epizodách různých délek, zatímco Stuart Cunningham v *Textual Innovation in the Australian Historical Mini-series*⁷⁴ definuje minisérii jako „limitovaný příběh na pokračování, který má více než dvě a méně než třináct dílů v jedné sezóně“. Přesto, s rozříšením formátu v roce 1980 a 90. letech, se i jakékoliv televizní filmy vysílané na pokračování dvě nebo tři noci, běžně označují jako minisérie.

V *Television: A History*, Francis Wheen uvádí, že „mýdlové opery a seriály v hlavním vysílacím čase neumožňují rozvoj hlavních postav, neboť jsou vyráběny s úmyslem na nekonečné pokračování. Na druhou stranu minisérie mají přesně definovaný začátek, prostředek a konec (stejně jako ve standardních divadelních hrách či novelách), a umožňují tak postavám, aby se změnilly, dozrály či zemřely.⁷⁵

4.2 Severní Amerika

Podle Francise Wheena to byl americký úspěch britského šestadvacetidílného seriálu *Sága rodu Forsytů* (1967), který v Spojených státech běžel v letech 1969 až 1970 a televizním manažerům pomohl si uvědomit, že by adaptace románů s ukončeným příběhem mohla populární. V Severní Americe tak formát odstartoval na jaře roku 1974 s osmidílným seriálem CBC *The Nation Dream*, založeného na novele Pierra Bertona, a třídílným příběhem QB II podle knihy Leona Uris v produkci ABC. Na základě této iniciace televize přinášely na obrazovky další minisérie podle románových předloh. *Rich Man, Poor Man*, podle díla Irwina Shawa, vysílala ABC

---

⁷³ Halliwell, Leslie, and Peter Purser, *Halliwell's Television Companion*, London: Paladin, 1987

⁷⁴ Cunningham, Stuart. „Textual Innovation in the Australian Historical Mini-Series“, chapter in *Australian Television: Programs, Pleasures and Politics*, Sidney: Allen and Unwin, 1989

⁷⁵ Wheen, Francis, *Television: A History*, London: Century Publishing, 1985

ve dvanácti hodinových dílech v roce 1976. Minisérie *Roots* podle novely Alexe Haleyho se dá považovat za první úspěch formátu. Za popularitu vděčí mimo jiné i vysílacímu plánu: dvanáctihodinové dílo bylo rozděleno od osmi epizod vysílaných v noci po sobě, což vedlo k 71% podílu na publiku a 130 milionům diváků - historicky nejlepšímu výsledku v ratingu. Americký magazín *TV Guide* (11. – 17. dubna 1987) označil *Ježíše Nazaretského* z roku 1977 v produkci Itálie a Velké Británie za „nejlepší minisérii všech dob.“ Jednou z deseti nejlépe hodnocených amerických minisérií v televizních dějinách zůstává *Sever a Jih* (1985) podle novely Johna Jakese z roku 1982.^{76 77 78}

Minisérie byly populární v devadesátých letech na třech velkých televizních stanicích: ABC, CBS a NBC. Projekty vznikaly s velkým rozpočtem, která následovala vysoká sledovanost, nicméně formát začal upadat krátce po roce 2000 (podobný kolaps v té době zažila i výroba televizních filmů), z důvodu rozpočtových problémů. Po desetileté odmlce formát začal slavit částečný návrat na kabelové televizi; například americké kabelové televizi The History Channel přinesly jedny z největších úspěchů minisérie *America: The Story of Us* (2010, 6x90 min), *Hatfields & McCoy* (2002, 3x95 min) a *The Bible* (2013, 10x45 min).

Televizní stanice a kabelové televize od té doby vysílají kromě minisérií rovněž „Limited Series“ a „Event Series“. Několik televizních manažerů v rozhovoru pro *Hollywood Reporter* uvedlo, že oba výše zmíněné pojmy označují programy podobné minisérii, zatímco jiní tvrdí, že termín „minisérie“ má negativní konotace pro veřejnost, která si ho spojuje s melodramaty, jež často pod hlavičkou formátu vznikají.⁷⁹

4.3 Současný trend

Minisérie zažívají od roku 2013 opětovný boom a mnozí odborníci v nich vidí budoucnost televize. Podle mluvčího *Sony Corporation of America and Sony Entertainment* Michaela Lyntona za to může divácká přesycenost. V roce 2013 k měnícímu se trendu poznamenal: „Nacházíme se v momentě, kdy lidé říkají ‚Dost!‘ a ptají se ‚Skutečně chceme obětovat tři, čtyři, pět let svého

---

⁷⁶ Bennett, Mark (11. srpna 2007). „John Jakes“ journey to New York Times bestseller list included boyhood years in Terre Haute“, *Tribune-Star*, TribStar.com, citováno 9. března 2015

⁷⁷ Thompson, Bill (18. března 2002). „Bestselling novelist penning saga of fictional Charleston family“, *The Post and Courier*, výňatek na DePauw.edu, citováno 7. ledna 2010

⁷⁸ Jones, Mary Ellen (30. listopadu 1996). „The People’s Author: The Life of John Jakes“. *John Jakes: A Critical Companion*. Greenwood Press. p. 3. ISBN 0-313-29530-1. Citováno 7. ledna 2010

⁷⁹ Lacey Rose and Lesley Goldberd. „Heroes and 24: What’s the Difference Between Miniseries, Limited or Event Series?“. *Hollywood Reporter*. Citováno 25. února, 2015

života dalšímu seriálu o dalším disfunkčním chlápkuvi dělající další věci?““ Programový trend se od tradičních třináctihodivých sezón odklání nejenom kvůli divácké úspoře času. Lidé nemusí obětovat ani rok svého života, stačí jim u televize prosedět šest až osm hodin. Lepší podmínky vznikají i pro scenáristy a režiséry, kteří jsou daleko lépe odpovědní za šestihodinový nebo osmihodinový příběh než za plných třináct hodin.⁸⁰

Televizní formát jde stále více do popředí a na minisériích se chtějí podílet i renomovaní filmoví tvůrci. Průkopníkem byl Lars von Trier, který osmidílnou minisérii *Království* natočil už v roce 1994. Přesně o deset let později oceňovaný režisér *Jany Eyrové* (2011) Cary Fukunaga usedl na režisérský post televizního dramatu *True Detective* (2014), který ovšem i přes svůj uzavřený děj do kategorie minisérie oficiálně nezapadá.⁸¹ Pro HBO vzniká minisérie *Codes of Conduct* od oscarového tvůrce *Dvanáct let v řetězech* (2013) Stevea McQueena. Minisérie zlákala i Jonathana Nolana, autora *Dokonalého triku* (2006), *Temného rytíře* (2008) nebo *Interstellaru* (2014). V roce 2016 uvede pro HBO osmidílnou minisérii *Westworld*, scifi-western vycházející ze stejnojmenného filmu z roku 1973. Osmidílnou minisérii *Giovane Papa, II* natáčí držitel Oscara za *Velkou nádheru* (2013) Paolo Sorrentino. Výjimku ve své tvorbě chce udělat i Quentin Tarantino, který plánuje z *Nespoutaného Djanga* (2012) vytvořit čtyřdílnou sérii. Do televizního ringu se v neposlední řadě znovu vrací Lars von Trier, který do Benátek pomocí telemostu oznámil, že jeho příští počín bude seriál.

---

⁸⁰ Delaney, Kevin (30. června 2013). „Why the miniseries is the future of television“. Quartz. Qz.com

⁸¹ Denise, Martin. „Here’s Why True Detective and Fargo Won’t Be Competing Against Each Other at the Emmys (10. Července 2014). Vulture.com

5. JANE CAMPION A JEJÍ TVORBA

„Když mluvím s mladými filmařkami, říkám jim: ‚Nepřemýšlejte o tom moc. Být ženskou režisérkou je velmi náročné, ale všechno, co potřebujete udělat, je odvést jenom brilantní práci. To stačí. Filmařina není o tom, jestli jste muž nebo žena; je to o citlivosti a tvrdé práci. Musíte opravdu milovat to, co děláte. Ale ženy budou vždycky vyprávět jinak – na světě by vzniklo mnohem víc příběhů, kdyby ženy více točily filmy.“⁸²

5.1 Rané dílo

Ošidnost rodinných a společenských vazeb, nevídaný pohled na ženy, jejich tělesnost a postavení ve společnosti, machismus, incest. DNA tvorby Jane Campionové (1954) lze vysledovat už v její nejranější tvorbě. Filmovou školu začala studovat v sedmadvaceti letech, předtím se rodačka z novozélandského Wellingtonu věnovala malířství. V prvním ročníku na *Australian School of Film and Television* vznikl její první snímek *Tissues* (1981). Krátkometrážní 8mm film o rodině otce, který je uvězněn za zneužívání dětí. O rok později vzniklo o poznání úspěšnější *Exercise in Discipline - Peel* (1982). Za devítiminutovou letní road movie získala ocenění v kategorii krátkých filmů na festivalu v Cannes a stala se vůbec první ženskou držitelkou této ceny.

Peel zaznamenává krátký incident během rodinné vyjížděky. Nevinné loupání pomeranče odstartuje krutou hádku. Postmoderní film pomocí přesné struktury záběrů a rychlým střihem buduje pronikavý narativní oblouk se skličující atmosférou. Naznačen je přitom incestní vztah. Sama režisérka v rozhovoru pro australské noviny *National Times* charakterizovala film jako rodinný portrét inspirovaný hlavními představiteli (Tim Pye/otec, Katie Pye/jeho sestra). „Katie Pye a její rodina na sebe byli tehdy dost naštvaní. Ale dokázali být upřímní, protože když si přečetli scénář, který jsem o nich napsala, zasmáli se a řekli: ‚Ano, to jsme my.‘ Ne každý dokáže být takhle upřímný.“⁸³

Následoval snímek *Passionless Moments* (1983), který s Campionovou napsal a režíroval její přítel Gerald Lee. Diváky zavádí do tmavého, podivného a vysoce stylizovaného světa. Devítiminutový snímek získal v roce 1984 cenu za nejlepší experimentální film na Australian Film Awards. Kritici tehdy poukazovali na vliv Davida Lynche, ke němuž se režisérka otevřeně přiznává.

---

⁸² Pulver, Andrew (12. Května 2014). „Jane Campion: Life isn't a career“. The Guardian.

⁸³ „Jane Campion shorts“, <http://www.tcm.com/this-month/article/142650%7C0/Films-by-Jane-Campion.html>

Osamělé dívčí dospívání (1984) je nejambicióznější a emociálně nejkomplexnější rané dílo. Sedmadvacetiminutový snímek ukazuje nesnadné dospívání tří dívek v době beatlemánie. Zaměřuje se přitom na Pam, která je chycená uprostřed sexuálního zrání a napjatého rodinného života. Práce kamery často naznačuje její subjektivní vnímání světa, zejména sekvence, kdy se vznáší po schodech, připomíná německý expresionismus nebo experimentální kinematografii Mayi Deren, například *Meshes of the Afternoon* (1943). Film je pozoruhodný také pro otevřenost, se kterou zpracovává psychické následky zneužívání a incestu.¹² Všechny autorčiny kratšasy reprezentují její černý humor i vizuální styl, který bude později rozvíjet v bohatě excentrických a znepokojivých světech.

Průlom znamenalo celovečerní komediální drama *Sweetie* (1989). Příběh o ne úplně normálních sestřích, jejich rodině a prapodivných vztazích. Obě jsou svým způsobem asociální. Kay je odtazítá, bojí se stromů a vybere si muže, kterého jí přisoudila věštba z čajových lístků. Mladší Sweetie je psychicky narušená, své okolí citově vydírá a chce být v centru pozornosti. Rodiče její duševní poruchu přehlížejí a stále ji vnímají jako roztomilé děvčátko, jejich drahouška. Její chování má však fatální následky.⁸⁴ Za kamerou stála Sally Bongersová, první australská kameramanka, která natočila celovečerní 35mm film. Tehdy byla Campionová znovu srovnávána s o osm let starším Davidem Lynchem. „Představte si Davida Lynche vyvrhnutého, vykuchaného, a nakonec odmítnutého. Rodinná romance jako hororový příběh, ale nesmlouvavě, vědomě feministická,“ napsal o ní v roce 1990 *The Village Voice*.⁸⁵

Nezávislý nízkorozpočtový snímek se při své premiéře stal filmově estetickou senzací a posbíral mnoho cen od filmových kritiků po celém světě. Pro svou naturalnost až syrovost se však setkal i s odmítnutím, například publikum v Cannes ho odvrhlo jako příliš krutý až nechutný.¹⁴ V knize *Australian Film* od Scotta Murraye je dílo popisováno jako „strašlivá parodie tyranie rodinného života“. ⁸⁶ Hlavní představitelka Sweetie, herečka Genevéve Lemon, se o čtyřicet let později objevuje v *Top of the Lake* jako zbohatlice Bunny.

---

⁸⁴ Sweetie (1989), obsah podle Česko-Slovenské filmové databáze. csfd.cz

⁸⁵ Petra Hanáková, „Cesty Jane Campionové“ (červen 2000). cinepur.cz

⁸⁶ Murray, Scott. „Australian Film“ 1978-197, Oxford, ISBN 0-19-553777-7

5.2 Anděl u mého stolu

V roce 1990 natočila Championová drama o novozélandské spisovatelce Janet Frameové. Poslední dílo, kdy zůstává režisérka neobjevená širokým publikem a je miláčkem cinefilů. Zároveň jde o její první zkušenost z televizní minisérií. Snímek původně vznikl na formátu 16mm jako třídílný TV seriál. Později byl překopírován na 35mm a se značným ohlasem byl uveden v široké distribuci. Film vychází ze spisovatelčiny autobiografické trilogie. S citlivým přístupem zachycuje dětské roky, dobu dospívání a raná léta dospělosti autorky, která svou originální tvorbu vykupuje traumatickými životními zážitky. Ty nejhorší ji potkaly během osmiletého pobytu v psychiatrických léčebnách, kdy prodělala dvě stě elektrošoků kvůli chybné diagnóze schizofrenie.⁸⁷ Příběh je rozdělen do tří částí, přičemž v každé části hraje spisovatelku jiná herečka.

Snímek získal mnoho cen, mezi nimi cenu kritiků v Torontě nebo Stříbrného lva, druhé místo, na festivalu ve Venice. Při přebírání ocenění publikum nenechalo porotu vyhlásit vítěze festivalu. Deseti minut skandovali „Angel, Angel, Angel, Angel.“⁸⁸

Téma Frameové zcela konvenovalo s hlavními zájmy Championové – s jejím smyslem pro bizarnost prostředí i zájem o ošidnost rodinných a společenských vazeb. V příběhu rozvíjí také motiv izolace uprostřed společnosti v protikladu k touze někam patřit a ukazuje vnitřní svět ženy v konfliktu s určujícím hodnocením společnosti. Výstižně se jí podařilo zachytit fatální a přitom velmi neostrou linii mezi normalitou a šílenstvím, stejně jako nesoulad mezi předpoklady společnosti a touhou jednotlivce po svém vlastním chápání samostatnosti.¹³

Známý americký kritik Roger Ebert ohodnotil film čtyřmi hvězdami ze čtyř a poznamenal: „Snímek vypráví svůj příběh klidně a s velkým důrazem na lidský detail, při jeho sledování jsem se přistihl, jak ho nasávám se vzácnou intenzitou.“⁸⁹

5.3 Piano

Do nehostinného prostředí bělošských osadníků přijíždí z Anglie za novým mužem nemá Ada s nemanželskou dcerkou Florou. Přiváží s sebou milovaný klavír, bez něž nemůže existovat. Zvláštní, uzavřená a oduševnělá žena se s obchodnickým manželem Stewartem neshodne. Postupně však podléhá jemnému nátlaku jiného muže, který odkoupil od Stewarta její nástroj. Posedle zamilovaný Baines jí postupně piano odprodává, a ona za to platí narůstající povolností. Ta je však

---

⁸⁷ Anděl u mého stolu (1990), oficiální text distributora. csfd.cz

⁸⁸ Champion, Jane (19. ledna 2008). „In search of Janet Frame“. The Guardian

⁸⁹ Ebert, Roger (21. června 1991). „An Angel at My Table“. Chicago Sun-Times

stále méně vynucována; později má naplněný milostný vztah prudkou reakci oklamaného manžela.⁹⁰

Jane Campionová natočila romantické drama v devětatřiceti letech a za filmový návrat na svůj rodný ostrov získala tři Oscary: za scénář, pro hlavní herečku Holly Hunter (Ada) a vedlejší herečku Annu Paquin (Flora). Campionová se stala druhou ženskou držitelkou Oscara za režii, Paquinová v jedenácti letech druhou nejmladší držitelkou.

Piano rozhýbalo myšlenku, že nový druh feministického filmu je možný. Tam, kde s *Thelmou a Louisou* (1991) začal Ridley Scott, který stvořil dvojici silných ženských protagonistek, tam došla Jane Campionová ještě dál: vytvořila dílo o ženském udělu v patriarchálním světě, které bylo americkou národní společností kritiků zařazeno mezi 100 nejzásadnějších filmů v dějinách. Pro zaměření na ženy v pozicích outsiderek brojících proti stereotypům a stavějícím se proti svým tradičním rolí, začala být považována za feministickou režisérku.

Nicméně i tak došlo ke kritickým sporům o to, co vše z *Piana* bylo ovlivněno ať už požadavky klasického žánru nebo podmínkami producentů. Právě otázka feministického vyznění snímku je často spojována s omezeními velké produkce – někteří kritici tvrdí, že Campionová evidentně musela velmi slevit ze svého přesvědčení a feministické hledisko na nátlak producentů výrazně otupit.⁹¹ Sama režisérka příslušnost k jakémukoliv zařazení odmítá. „Nepatřím do žádného klubu a nelíbí se mi ani klubová mentalita jakéhokoliv druhu, dokonce feminismu – ačkoliv se ve své práci vztahuji k feministickému odkazu. Ale spíše k myšlenkám starší generace feministek, například Germaine Greer. Pamatuji si, jak nám přišla přednášet na univerzitu a řekla všem chlapcům, ať z posluchárny odejdou. To byl opravdu vzrušující pocit – něco jako sledovat Thelmu a Louisu, jak vyhazují do povětrí benzínku.“⁹²

Oscarový film pro Campionovou znamenal definitivní odklon od raného vizuálního stylu. První tři školní snímky se vyznačovaly extrémními úhly a rámováním, *Anděl u mého stolu* a *Sweetie* byly snímány daleko jednodušeji. Experimentování režisérka s třetím hraným filmem vyměnila za tradičnější vyprávěcí postupy. „Sama se tomu divím,“ řekla v rozhovoru z roku 1992, „ale zjišťuji, že mě čím dál tím méně zajímá, jak můžete pracovat se záběry a podobnými věcmi.“

---

⁹⁰ *Piano* (1993). Oficiální text distributora. Česko-Slovenská filmová databáze. csfd.cz

⁹¹ Petra Hanáková, „Cesty Jane Campionové“ (červen 2000). cinepur.cz

⁹² Dieckmann, Katherine (leden 1992). „New again: Jane Campion“. Interviewmagazine.com

Nakonec je asi jenom dvacet možností, jak to můžete udělat. Mnohem víc mě zajímají vjemy a pocity, které můžete získat prostřednictvím příběhu a hereckých výkonů.⁹³

Na druhou stranu se nevzdala zkoušení nových věcí a zájmu o styl. Studium malířství nakonec uplatnila a v rámci přípravy na *Piano* vytvořila nespočet kreseb. Ačkoliv ve filmu vznikl velký prostor pro vizuální vyjádření, pro režisérku to znamenalo první zkušenost s opravdovým příběhem. „Piano je velmi propracovaný a nejvyspělejší nebo nejkompexnější materiál, který jsem vytvořila. (...) Psaní byl pro mě velký boj. Musela jsem uznat sílu vyprávění.“²¹

Teprve nedávno přiznala, že pro film chtěla jiný konec. Pohrávala si s myšlenkou, že Ada se v oceánu utopí. „Myslela jsem si, že něco se opravdu povedlo, ale říkala jsem si, „pro Kristovy rány, měla by zůstat tam dole, bylo by to víc realistické, nebylo by to lepší?“ Neměla jsem na to v tu dobu odvalu. Co kdyby šla Ada prostě ke dnu, šla by ke dnu s jejím piánem – a bylo by to.“⁹³ Její přání v červenci 2015 splnili bratři Bubeníčkové. Ve svém baletním představení, které mělo premiéru na Nové scéně Divadla Josefa Kajetána Tyla, nechali hrdinku jejímu původně plánovanému osudu.

5.4 Od Portrétu dámy k Top of the Lake

V *Portrétu Dámy* (1996) mladá tvrdohlavá Američanka cestuje do Evropy, aby našla smysl života. Dámu v názvu filmu vnímám buď jako ironii vlastní režisérce Jane Campionové nebo naopak, její vážně míněnou představu o tom, jak by měla vypadat dáma na konci osmnáctého století i moderní žena obecně. Do jisté to podporuje i úvodní titulková sekvence, v níž před kamerou sebevědomě vystupují neznámé ženy z roku 1996, nijak nesouvisející s dobovým snímkem odehrávajícím se v roce 1872.

Hlavní hrdinka snímku *Portrétu Dámy*, Isabel Archerové v podání Nicole Kidmanové, se liší na první pohled. Zarytě oblečená do černé barvy, s porcelánovou pletí, výrazně ryšavými vlasy a umanutým výrazem. Je jiná než ostatní ženy ve filmu tím, co je na povrchu i tím, co je uvnitř. „Je moc krásná, bystrá, bohatá, úžasná, všestranně inteligentní, navíc neslýchaně počestná,“ popisuje svoji přítelkyni ve filmu její americká krajanka a dodává: „Je lepší než já.“

Třiaadvacetiletá svobodná Isabel jde Evropě na dračku a muži jí padají k nohám. Početné nabídky k sňatku ale odmítá i přesto, že jí slibují bohatství a lásku. Důvodem není to, co bývá zvykem v romantických filmech, totiž, že nápadníka nemiluje. Netají se tím, že se chce nejdřív „v životě zorientovat“ a „nechat vysvitnout světlo.“ Chce být nezávislá, dělat si co chce, nenechat se lapit v kleci, nerezignovat a nebýt ovcí ve stádě. Neví, kam směřuje, ale shledává to nanejvýš

---

⁹³ Child, Ben (8. července 2013). „Jane Campion wanted a bleaker ending for *The Piano*“. *The Guardian*

zajímavým. Isabel je zárodkem feminizmu osmnáctého století a to i přesto, že se brzy lapit nechá sobeckým a povrchním sběratelem umění.

I přes nesporný Isabelin původ, jemnou pleť, ztepilou postavu a zasněný pohled, se rozhodně nedá říct, že se za všech okolností jedná o elegantní femme fatale s vytříbeným chováním. A nejspíš je to také důvod, proč ji podléhá tolik mužů. Je až kousavě ironická („Jsi velice krásná.“ „Oh, ano, jistě, nádherná.“), hravá, spontánní a do jisté míry mužská. Svému bratranci zezadu zakrývá jako malé dítě, ukradne cigaretu z ruky, aby si vynutila jeho pozornost, případně ho jenom poškádlila. Při zouvání kožených bot v parném létu si k nim přičichne, ve zlosti zabouchne zavře dveře jedním dobře mířením kopnutím podpatkem.

Růt se ve filmu *Jako Dým* (1999) vydává na cestu za svou nezávislostí a umíněností ještě dál. Při výletu do Indie se potká s vůdcem náboženské sekty Babou, který jí otevře oči i třetí oko. Plnokrevná dvacátnice (Kate Winsletová) zavrhne pravúhlé, nparcelované domky v rodné Austrálii a rozhodne se být žebravým mnichem tisíce kilometrů od domova, aby žila v pravdě a lásce. Nepomůžou ani slzy matky, která pro ni přijede pod záminkou, že otec umírá. Růt se pevně rozhodla a s otcem se možná setká „v příštím životě“. Převzala nové jméno, novou identitu, je v míru s celým vesmírem a ničím se nenechá zviklat.

Stejně jako Isabel má Růt svoji pevnou víru, kterou následuje za hranice země. Isabel věřila, že je potřeba se zorientovat a nechat „vysvitnout světlo“. Měla tím na mysli, že chce využít potenciál života, poznat ho se všemi jeho nadějemi a riziky. Nechávala se řídit rozumem ambiciózní mladé ženy, která má všechno před sebou. Růt se řídí srdcem mladé krásné ženy, která chce svůj život s ambicí položit na ortel lásky a upřímnosti.

Růt je stejně jako Isabel krásná, živočišná a autentická. Stejně jako Isabel má v sobě kus nezkroceného dětství, dokvétající puberty, která s ještě větší silou udeřila v rané dospělosti ženy. Se stejnou vášní a chutí, se kterou se modlí k indickému bohu, si pak ubalí a zapálí cigaretu. S energií si nahlas zpívá při poslechu Alanis Morissette z walkmana a divoce tančí v australské poušti oblečená v bílém sári. Anděl pravdy a lásky.

Její individualita se zvýrazní po převozu zpátky domů, kde je hláskou troubou základních hodnot mezi figurkami maloměšťáctví. Reaguje agresivně na pokusy o domluvu a zkrocení ženy „zlou sektou“. Kdyby měla víc času a pole působnosti, dokázala by svým přesvědčením nakazit i rodinné bezvěrce, kterým nahlodává žebříček hodnot jednoduchými otázkami o smyslu života. Má ruce v bok a stejně jako Isabel lehce zvednuté pravé obočí, které je signaturou všech pyšných

domnělých arbitřů pravdy a varuje každého, kdo by se s ní chtěl dát do křížku. Bojuje o právo svého svobodného rozhodnutí, jehož věrohodnosti nikdo z jejího okolí nevěří.

Rût je důstojným protivníkem největšímu světovému odborníkovi na vymýtání náboženských kultů (Harvey Keitel), kterého rodina najme, aby Rût během třídní terapie „vrátil duši“. Vedle amerického frajera v kovbojských botách se Rût mění v anděla pomsty, který ho svou inteligencí, jurodivostí a ženskými zbraněmi promění v obsesivního prostáčka plazícího ho se v prachu u kolenou a žadonící o její ruku. Rût přijde o svého indického boha, ale sama se stane bohyní.

Frannie Averyová v erotickém krimi thrilleru *Piková trojka* (1999) je oproti Isabel a Rût o dekádu starší. Meg Ryanová postavu učitelky tvůrčího psaní ztvárnila ve dvaačtyřiceti letech, ačkoliv vypadá o deset let méně. Oproti svým duchovním sestrám je díky věkovému posunu viditelně krotší, ale stejně krásná, svobodná a ostražitá. Stále nemá manžela ani partnera, stále žije sama, stále je emancipovaná a muži osočovaná z feminismu. Ze své nezávislosti ale v mnohém slevila. Těžkou tašku si v jednom záběru nenechá vzít, aby o pomoc v jiné scéně přímo požádala. Mohla by být volným pokračováním a evolucí předchozích postav, kdyby přesídlily z osmnáctého století a Austrálie na Manhattan jednadvacátého století.

Vzdor se proměnil. Frannie už nemá potřebu rebelovat, cestovat, exhibovat, někoho přesvědčovat. Svět se snaží pochopit na místě a rozhlíží se jenom v akčním rádiu svého krku. Vzdor se proměnil do roviny unaveného cynismu a ironizujících poznámek. Pluje s proudem, ale stále se nenechá lapit. Není zdálky viditelná a dráždivě výjimečná, přesto je důstojná, nezávislá a budí respekt: je učitelkou. Frannie se nepoloží z vulgárních policistů, držkujících studentů, šíleného stalkera, maskovaného lupiče ani řadícího vraha. Pohybuje se v prostředí, kdy a každá mužská postava v její blízkosti může být vrahem, ať je to její milenec, stalker nebo žák, ale zůstává pasivně klidná a a zasněně si čte poezii v metru. Zhroutí se až ve chvíli, kdy najde hlavu svojí sestry ve sprchovém koutě, ale ani ne čtyřicet hodin poté duchapřítomností zabije jejího vraha.

Postavy Jane Campionové jsou silné, ačkoliv pláčí. Jsou emancipované právě tím, že dokáží prožít svoje emoce, kterými jsou předdefinované jako ženy, ale nikoliv limitované. Pláč a emocionalita je v jejich přesvědčení a nezlomnosti neoslabuje. Chovají se jako feministky, nikoliv androgynní sufražetky. Režisérka dokáže vytvořit silnou ženskou postavu, aniž by ji přisuzovala čistě mužské vlastnosti, menšinovou sexuální orientaci či psychickou poruchu zabraňující sociální interakci – obejde se tedy bez moderních znaků, kterými jsou v drtivé většině obdařené postavy

ženských detektivů v současných filmech a seriálech (Saga Norenová, Lisbeth Salanderová, Temperance Brennanová, Sarah Lundová, Jessica Jonesová).

Hrdinky pláčí z rozrušení, zmatenosti, vzteku i smutku. Isabel Archerová v *Portrétu dámy* má slzy v očích hned v prvním záběru, v němž se s ní seznámíme. Pláče i v následující scéně, kdy oznamuje svému strýci, že nepřijme nabídku k sňatku. Neslyšně pláče při hádkách se svým manželem, nahlas pláče ze zoufalství, když si neví rady, propláče prakticky celou druhou polovinu filmu. Růt ve filmu *Jako Dým* roní slzy, když ji matka oznámí, že otec umírá, když vidí umírat oběti kultu, propláče ztrátu vlastní víry i nalezení své pravé identity. Frannie v *Pikové trojce* ze zármutku štká i při sexu. Od zoufalých a zlomených žen se tyto postavy liší tím, že si osuší slzy, zvednou se a jdou dál.

Hrdinky Jane Campionové jsou v mnoha ohledech velmi ženské, i v momentech, kdy ženskost v očích většinového diváka popírají, ji naopak odhalují v širším a pravdivějším spektru. Ženy v *Portrétu dámy*, *Jako Dým* i *Pikové trojce* jsou pouze přirozené díky tomu, že nejsou spoutané konvencemi. Ať už si čichají k botám, masturbují, baží po sexu víc než po lásce nebo močí vestoje, nechovají se nijak jinak, než se ženy ve skutečnosti chovají, chovaly nebo chovat chtějí.

Nemohu souhlasit s mainstreamovým názorem, že režisérčiny postavy jsou „zajímavými charaktery“ a „okatými feministkami“. Z mého pohledu jsou nejspíše ničím jiným než silnými a v mnoha ohledech nešťastnými ženami - normálními ženami. Emotivními, umanutými, zmatenými, nadržnými, hravými, zasněnými, citlivými, laskavými, něžnými i velmi krutými. Ambivalentními ze své ženské podstaty.

Jejich nezávislost je ve skutečnosti převlečená ztracenost a idealismus. Naivně si vytyčily svobodnou pouť životem, která ztroskotala z nedostatku vůle a přesvědčení, nebo ještě lépe: z dostatku ženskosti.

Isabel v *Portrétu dámy* zpočátku odolává nabídkám k sňatku, protože nechce rezignovat a být ovcí ve stádě. Má v sobě ale silnou sexuální a romantickou touhu, která se projeví hned zpočátku při první mužském dotyku: jakmile zkopne dveře nohou, následuje silná erotická představa se všemi třemi objekty jejího zájmu. Její feminismus se rozpadá velmi záhy, kdy se lapí do pastí univerzální pro všechna staletí: potkává charismatického svůdníka, který svoji povrchní pózu a narcismus dokáže dokonale přetavit do dočasné masky citlivého, něžného a pozorného jedince. Isabel se zamiluje, vdá se a je nešťastnou, poslušnou ovcí.

Růt ve snímku *Jako dým* byla odhodlaná strávit zbytek života jako mnich a manželka vůdce náboženské sekty v Indii, protože ji učarovalo prostředí plné všeobjímající lásky. Z jednoduchého důvodu: utekla z prostředí rodinné malosti, přetvářky a lži, prázdnotu zabíjela na místních diskotékách, kde se v opilosti nechávala svádět. Za střízliva ji provázel strach, že ve skutečnosti nemá srdce a nemůže se s nikým sblížit, přestože je velmi citlivá. Jakmile přišla působením vymítače o všechnu lásku z Indie, stala se z ní krutá a nelítostná divoženka, která využila svoji krásu a sexualitu, aby vymítače ponížila a pokořila. Až teprve tehdy, když svoje „konání dobra a upřímnost“ dokonale přetavila ve zlomyslnou hru a dostala se na samotnou hranici svojí podlosti, dostalo se jí rozhršení: stačí nepřejímat rodinné mimikry a být laskavá.

Frannie v *Pikové trojce* jako spisovatelka, lektorka tvůrčího psaní a žena s hlavou v oblacích si svůj život raději představovala než ho žila. Zapisovala si poezii, kterou si deklamovala a poddávala se romantickým asociacím, které v ní vyvolávaly. V trilogii psychologických hrdinek má více společného s idealistkou Isabel. Lásku a sex muže projevujícího zájem, v tomto případě detektiva vyšetřujícího vraždu v okolí, si odpírala a raději ji prožívala ve fantazii. Ignorovala pronásledování obsesivního studenta medicíny, flirt policejního kolegy vyšetřujícího detektiva a dvoření žáka ze své třídy. Snímky *Portrét Dámy* a *Piková trojka* obsahují identickou scénu sexuální představy a masturbace.

Signifikantní pro postoj Frannie byla úvodní scéna v baru. Byla nejenom svědkem potenciálního vraha prostitutky, ale hlavně svědkem otevřeně nasnímané felace, kterou uhranutě sledovala, aniž by odvrátila hlavu. Frannie byla pozorovatelkou života, který ji fascinoval a přitahoval, ale sama se zdráhala ho iniciovat a žila svůj emancipovaný život sdílený se sestrou. Byla nešťastná: bažila po vášni a sexu, zároveň se bála lži. Přestože románku s detektivem nakonec propadla, bránila se mu do poslední chvíle: velmi lehce uvěřila, že její milenec je vrahem její sestry a její paranoidní strach ji málem stál život.

Jane Campionová nechává svoje hrdinky projít antickou katarzí. Očišťují se špínou a krví, ze které se rodí nové a silnější. Zatímco během své cesty se oddávají snění a emocím, pláčící při sebemenším rozrušení, na konci svého příběhu se ocitají v identickém bodě, stoickém klidu, v němž jsou naprosto vyrovnané a bez jediné slzy. Velmi podobné jsou filmové prostředky i konkrétní závěrečné scény, pokaždé jsou zahrnány na samou fyzickou i emoční hranici.

Isabel v *Portrétu dámy* je po smrti svého bratrance na dně, bojí se vrátit ke svému citově vydírajícímu manželovi a naléhá na ni již po několikáté zamilovaný ctitel (Viggo Mortensen). Tentokrát mu jen těžko odolává, přitahuje ji jeho blízkost i náklonnost, nemá sílu ani argumenty,

aby ho odmítla, bojuje sama se sebou a svým původním nastavením: uniknout svému osudu. Ačkoliv je muž přesně tím, po čem v tu chvíli touží a co potřebuje, přesto se od něj odtrhává a ztěžka utíká sněhem do svého domu.

Rût ve snímku *Jako dým* se snaží uniknout vražedně rozpálenou pouští před zamilovaným vymítačem. Je na dně fyzických i psychických sil, potřísněná špinou a krví, která jí teče z rány, kterou jí způsobil. Na nohou má boty svázané z igelitové tašky a knih, aby mohla utéct po rozpálené půdě.

Frannie v *Pikové trojce* je pokrytá krví od hlavy až k patě, uniká od vraha, kterého v sebeobraně zastřelila. Po vyčerpávající noci jde bosá po asfaltové silnici, se zakrvácenými šaty a marně se snaží zastavit auto, které by ji zavezlo domů.

Všechny tři postavy se po snaze o únik ocitají ve stejném bodě. V určitý moment se obrátí směrem do kamery, která v dlouhém záběru zachycuje jejich katarzi. Isabel pochopí, že už nemá důvod uniknout svému osudu, Rût se na vrcholu kopce otáčí za absurditou všeho, co ji potkalo, Frannie se přestává bránit a je ochotná nastoupit do čehokoliv, co přivolá. Po návratu do bytu si odevzdaně a smířeně lehne, stále pokrytá krví a bez jediného slova, do detektivova náručí.

Robin Griffinová v seriálu *Top of The Lake* (2013) je v ohledu na předcházející ženské hrdinky pokračovatelkou vývojové řady. Deset let po *Pikové trojce* se navazuje na prostředí blízké Frannie: je detektivem vyšetřujícím kriminální případ. *Piková trojka* má s *Top of The Lake* společného i dalšího nenápadného činitele - jezero. Zatímco v prvním případě k němu přijede detektiv s Frannie, aby měli soukromí a mimoděk ji naučil střílet z pistole, ve druhém případě sehrává roli hlavní lokace.

Stejně jako Isabel, Rût a Frannie je Robin Griffinová krásnou, mladou, svobodnou a nezávislou mladou ženou, věkem nejbližší Frannie. Bez mrknutí oka si budí respekt u mužů, je rozhodná, emancipovaná, má uhrančivý pohled a dává přednost sexu před láskou.

Stejně jako Isabel, Rût a Frannie je Robin je zranitelná a při bližším zkoumání nešťastná. Nese si sebou nevyřešené trauma znásilnění a stíny minulosti. Dokáže plakat, je melancholická, depresivní, samotářská. Složitě navazuje partnerské vztahy. Stejně jako svoje předchůdkyně i ona baží hlavně po pravdě.

V závěru seriálu končí velmi podobně jako Frannie: z bezprostřední blízkosti střelí do hrudi hlavního pachatele a potřísní se jeho krví. Sama si tím velmi pravděpodobně zachrání život a vyřeší případ.

6. HRA SE ŽÁNREM V TOP OF THE LAKE

6.1 Práce s informacemi

Už úvodní úsporná znělka *Top of the Lake* rozdává všechny karty, které divák do začátku potřebuje. Animované kresby v odstínech zelené a modré, ladící k desaturovaným tónům kamery, postupně vykreslí tři obrázky: hlavu jelena, lidský plod a fotku dívky. Aniž by si to divák uvědomoval, právě spatřil modus operandi celé minisérie. O pár vteřin, minut nebo o několik dílů dopředu vidí zcela záměrnou nápovědu, z níž může usuzovat dopředu. V tomto případě jsou to symboly ze samotného začátku i konce příběhu.

S vějíčkami je ale nakládáno stejně jako s rozpitými obrázky ve znělce. Respektive jako s rybářskými návnadami, kterými se hojně rozhazuje i v díle. Než si divák stihne uvědomit, že před tím proletěla třpytka, je pryč. Dovolím si tvrdit, že méně pozorní diváci ji ani nezaregistrují. Nápovědy jsou totiž na hranici nevědomé filmařské chyby, kdy se zkrátka postavy chovají a mluví podivně.

Pro pozorného diváka se sledování mění v zábavnější sudoku. Pokud si postupně zaplňuje pomyslná políčka, má některé luštěnky hotové s předstihem pár minut či epizod. Naštěstí má příběhová křížovka linie, kde s nápovědami šetří, čili se i mistr luštěnkář dočká překvapení.

Příkladem záměrné, ale subtilní nápovědy je z kavárny v šesté epizodě.

INT. KAVÁRNA. DEN

U stolu sedí detektiv seržant Al spolu se třemi muži, které jsme předtím neviděli. Všichni jsou v dobré náladě a vychutnávají si odpolední kávu. Muži jsou ve zralém věku jako Al, podle košilí s límečkem můžeme usuzovat, že jde o muže z vyšší manažerské pozice. Muž s upravenými vousy a decentními brýlemi je právě uprostřed historky.

MUŽ S BRÝLEMI

Ne, potom jsem dostal tu zelenou mast...

VŠICHNI OSTATNÍ

(pobaveně)

Zelenou mast?

Alovu pozornost upoutá něco jiného. Nezletilá blondýnka uklízející stoly. Nenápadně kývne hlavou směrem k ní, aby se podívali i zbylí muži.

AL

A co... tam organizovat práci?

VŠICHNI OSTATNÍ

(sjiždějí servírku pohledem)

Ano, určitě.

AL

Dobře.

Do kavárny přichází Robin a neznámí spolustolovníci odchází.

Jediným smyslem této scény je pohled, kterým navede Al svoje přátele. Útržky dialogu, který si vymění je nepodstatný a záměrně nesmyslný. Jeho nesmyslnost nás upozorní, abychom věnovali pozornost jedinému čitelnému prvku, tedy pohledům. Divák by se mohl cítit snadno frustrovaný. Podobných slepých dějových map, uliček, ve kterých tvůrci najednou zhaslí, je plno. Nejčastější prasklou žárovkou jsou postavy, které se zčista jasně objeví, zcela přirozeně se pohybují v obraze, aniž bychom tušili, kdo jsou zač. Mohli bychom se cítit frustrovaní, kdybychom s příběhem neuzavřeli dohodu, že trpělivost rovná se dějové růže.

Diváci mohou být napjatí jako strunka. Dávkování základních informací pro ně může hraničit s drzostí. Nejedná se přitom o dávkování informací poplatném detektivnímu žánru, ale o dávkování zcela základních informací o prostoru a postavách. Podle scenáristických zásad by se měl divák zorientovat co nejdříve, aby se soustředil na důležitou akci. V *Top of the Lake* se ale drama nevztahuje jen na děj, skrývá se v každém kameni tvořící mohylu děje. Ukazuje se, jak snadné je nechat diváka ještě víc na pochybách. Stačí mu na pouhých pár minut odepřít dokumentaci postavy, na kterou má právo. Dát mu pocit, že je to možná jeho chyba, protože něco přehlédl. Pro scenáristu se může jednat o osvěžující přístup.

Vzorovým příkladem je stolovací scéna v epizodě 5. U oběda se setkávají doposud známé postavy, Robin, její přítel Johnno, Robiina matka a její přítel Johnno. Přišla s nimi i neznámá žena, kterou jsme dosud neviděli. Scéna začíná od začátku, příchodem a přípravou jídla, proběhne ovšem

jenom seznamování mezi matkou a Johnnem. Identita ženy zůstává skryta. Skočíme doprostřed konverzace nad jídlem. Matka vypráví svoje zážitky, dokonce zmiňuje svoje zasnoubení s Turangim. Žena přirozeně zaplula do prostředí, aniž by někdo věnoval pozornost tomu, že je v mikrovesmíru nová.

Záhada se odkryje až mnohem později. Matka ještě stihne mít šok z toho, že Robin a Johnno mají sexuální vztah, když je přistihne se políbit. Dostane injekci na uklidněnou a jednu podobnost vzápětí dostává i divák; konečně se dozvídáme o důvody přítomnosti neznámé ženy. Ta přichází za Robin myjící nádobí. Představuje se a seznamuje ji i se svým problémem.

Obrazy často působí dojemem, že jim předcházeli materiál, který skončil na podlaze střížny. Může tomu být tak, možná ve snaze o zabránění polopatičnosti vyházeli zbytečné odkrojky oknem. Přikláním se ale k předem vymyšlené strategii. Ostatně přístup sadistického tvůrce, který ví víc než divák, a dává to najevo ostentativně matoucím způsobem, je patrný už ve třetí minutě první epizody. Jako první se o Tuiině těhotenství dozvídá její učitelka. Nikoliv ale divák.

INT. ŠKOLNÍ VYŠETŘOVNA. DEN

Z Tui za závěsem vidíme jenom nohy. Slyšíme, jak se svléká. Na zem k nohou ji padá bílá košile. Učitelka se zvedá ze židle a přichází k Tui za závěs.

UČITELKA (M.O.)

Panebože!

Díváme se Tui do skloněného obličejce, do něhož jí padají mokré vlasy. Tváří se provinile. Do místnosti vchází neznámá dívka, aniž bychom jí viděli do tváře.

UČITELKA

Ven! Počkej venku!

DÍVKA

Madam, mě bolí hlava.

UČITELKA

Vlastně... mohla bys teď prosím jít sehnat paní Morabito? Je to naléhavé.

Tui stojí stydlivě zády.

DÍVKA

Dobře...

Dívka odchází, zavírá za sebou dveře. Učitelka přichází k Tui a přes ramena ji pokládá mikinu.

UČITELKA

Už jsi to řekla matce?

Scéna je natočena natolik zmatečně, že má divák nutně pocit, že něco přehlédl. Domnívá se, že musel mít dostatek informací, aby aspoň tušil, co se dívce stalo. Kamera mu ale nedala šanci. Klíčový pohled učitelky, který by nutně směřoval na břicho, totiž nahradil pohled do Tuiiny tváře.

Stejně sadisticky, jak tvůrce divákovi informace upírá, mu ji stejně surově i předhazuje. Zprávu o těhotenství si záměrně nechal ujít v emotivní scéně ve vyšetřovně a naservíroval ji o pár minut později na větrném balkoně. Robin telefonuje s místní policejní stanicí, kde padnou tři jediné a zásadní věty:

ROBIN

Ano, tady detektiv Robin Griffínová. Ano, to jsem já.

Poprvé se dozvídáme, že Robin není obyčejná dívka u matky na výletě, ale detektiv.

ROBIN

Dobře. Dvanáctileté děvče?

Poprvé se dozvídáme o Tuiině věku.

ROBIN

Ráda bych se o tom přesvědčila. Máte ultrazvukové vyšetření?

Poprvé se dozvídáme o těhotenství. Přímočaře a bez emocí.

Velmi stroze se nakládá i s informací, že do Paradiisu přibývají obyvatelky. Kemp začíná v šesti ženách, během tří epizod se rozroste na devět. Na příbytek není nijak upozorňováno, pouze ze zvyšuje číslo, kdykoliv se zmiňuje, kolik žen v místě bydlí. Poté se s objemem pracuje čistě obrazově. V některých scénách to estrogenem přímo hýří a kontejner u GJ je zaplněný. Postupně žen zase ubývá.

6.2 Podprahové informace

Ve třetí epizodě se jako jedno z prvních vodítek objevuje modrá mikina. Na videozáznamu je v ní zachycená postava, kdo může být únoscem, případně vrahem hledané dívky. Ve čtvrté epizodě se plně rozjíždí sledování chlapce v modré mikině s kapucí. Stejný se přitom objevuje už ve druhé epizodě. V krátké a nic neříkající scéně jde Robin po ulici. Její informační hodnota je pouze v tom, že Robin jde po ulici v Lake Top. Divák má být soustředěný pouze na ni, případně na její rozpoložení. Ve třetím plánu, teprve za neznámými lidmi, kteří jdou za Robin, na kole jede chlapec v modré mikině. Záběr je dostatečně dlouhý a chlapec navíc ještě kličkuje, aby vybočil z řady.

Při prvním sledování, takzvaně na první dobrou, divák nemá šanci chlapci na kole a modré mikině věnovat jakoukoliv pozornost. Vnímá ho spíše jako rekvizitu města, splývající s davem a utvářející kolorit ulice. Pokud si ho vůbec všimne, není na něm cokoli zvláštního, co by ho donutilo si ho zapamatovat. Jako nečekaný objev ho může spatřit teprve podruhé, když celou sérii sleduje znovu a uvědomuje si veškeré spojitosti. Ani tehdy by ale nepřispěl k posunutí děje, případně něčeho, co detektiv přehlédnout. Jde čistě a pouze pro odměnu pro někoho, kdo dává pozor a pousměje se nad skrytým humorem tvůrců.

Netýká se to ovšem rekvizity v samotném závěru děje, deset minut před koncem. Kdo dává pozor, může si pravdu skutečně domyslet o několik minut dříve než detektiv. Scéna je ale natolik vypjatá, že více než 99% jeho pozornosti směřuje zcela jiným směrem.

Jedná se o moment, kdy k domu místního vedoucího Alanu Parkerovi dorazí Robin. Má podezření, že je to právě on, kdo v rámci organizované skupiny páchá na místních dětech sexuální zločiny. Hrdinka se ale v tu chvíli řídí instiktem než čímkoliv jiným. Nemá žádný důkaz. Do jeho domu dorazí na základě zkušenosti, která se nedá popsat jinak než prozření či osvícení. Alan Parker je opilý a brání ji k přístupu do domu. Chová se tak, že chce Robin spíš svést než ji skutečně udržet venku. Veškeré obvinění odmítá a poměrně přesvědčivě vyvrací. Kdokoliv více naivnější by se

skutečně nechal přesvědčit a odjel. Robin se ale stále řídí svou intuicí, svým špatným pocitem, více než čímkoliv jiným, a na Alana vytahuje zbraň.

Přibližně v tuto chvíli je v krátkých, rychle střížených záběrech viditelné, že Alan má naruby tričko. Vpředu mu jemně prosvítá logo, které by mělo být na lícu a vzadu na zádech trčí cedulka. Logickým závěrem by bylo, že se oblékl ve spěchu a tudíž předtím mohl páchat nepravosti. Toho si ale nevšimne ani Robin a velmi pravděpodobně ani divák. Jeho pozornost se upíná ke stupňující se razanci scény a napětí, jestli Robin vystřelí. K čemuž později skutečně dochází.

Tričko obrácené naruby je jednou z mnoha tajných schránek, která skrývá informaci navíc. Veškerý děj série je ověšený vánočním kalendářem se čtyřiadvaceti okýnky. Pokud zůstanou zavřené, nic se nestane. Pozorovatel uvidí obrázek navrchu, tak jak má. Pokochá se, vstřebá, odejde. Pokud je ale pozorný a přistoupí blíž, objeví spáry vedoucí k miniaturním komůrkám. Když je otevře, je sladce odměněn.

6.3 Nápovědy

Sám divák si může hrát na detektiva. Samozřejmě, může odhadovat budoucí průběh děje, dumat nad tím, co se s dívkou stalo, kdo je zlý a kdo dobrý, a mít tendenci být chytřejší než detektiv. Moc se mu to ale nepoštěstí. K poskládání uspokojivých závěrů totiž nemá dostatek informací. Divák ví to, co ví detektiv, případně ostatní postavy. Hraní si na Colomba v tomto případě může vést k lítosti nad vlastním úsudkem a pocitu paní Colombové, která radši zůstala doma. Může si ovšem poskládat vedlejší děj. Konkrétně zjistit dříve než Robin, že je biologickou dcerou Matta, hlavního padoucha. Může k tomu uplatnit železné pravidlo tři - tři nápověd.

První vodítko se ukrývá na začátku druhé epizody. Ještě před samotným vyšetřováním dívčina zmizení. Robin přijíždí do Mattova domu, má domluvenou schůzku s Tui. Čeká před branou, Matt ji pozoruje na domovní kameře. Krájí u toho maso pro psy, domlouvá se s ní interkomem. Zdráhá se vůbec ji na svůj střežený pozemek pustit. Zdá se, že ho přesvědčí fakt, že je dcerou Jude a Ivana Griffinových. „Dobře, podíváme, komu jste podobná,“ řekne před tím, než otevře bránu. Pohání ho tu chvíli zvědavost. Ale je zvědavý na co, jestli je podobná svému otci nebo matce?

Nad zvláštní větou divák může či nemusí přemýšlet. V následující scéně se nijak nerozvíjí. Matt nekomentuje, zda se skutečně někomu podobá. Mimořádně si ji v obličejí neprohlíží. Přistupuje k ní jako k detektivovi, více či méně otravnému elementu, který mu pokládá nepříjemné otázky. Chladnokrevně před ní zastřelí nalezeného psa, když o něj Robin neprojeví zájem. Tak či

tak se jedná o první záměrnou nápovědu. Matt ví, že je Robin jeho dcera a je zvědavý, jestli je podobná jemu nebo matce.

Druhá třpytka se nachází v páté epizodě epizodě. Robiina matka se vyděsí, když uvidí svou dceru líbat se s Johnnem Mitchamem. Je viditelně rozrušená, udělá se jí špatně, musí dostat injekci. Při odchodu Robin naléhavě prosí, aby se s Johnnem přestala stýkat.

INT. CHODBA U ROBIN DOMA. DEN

MATKA

Chci tě obejmout.

ROBIN

Dobře.

Obejmou se. Při tom k ní matka promluví.

MATKA

Mám na tebe prosbu, požadavek.

ROBIN

Ano.

MATKA

Nechtěla bych to, pokud by to nebylo životně důležité.

ROBIN

O co jde?

MATKA

Nesmíš se vídat s Johnnem.

ROBIN

Proč?

MATKA

Je to důležité. Nesmíš.

ROBIN

Mami, musíš toho už nechat.

Matka jí stiskne ruku.

MATKA

Prosím...

ROBIN

Dobře.

Robin to považuje za pokračování matčiných výhrad z minulosti. S Johnnem se stýkala už když ji bylo patnáct. Ani tehdy se matce vůbec nezamlouval. Kdo by se ji ale divil, když je synem místního vyvrhele. Před patnácti lety navíc nevypadal jako perspektivní kádr, klackovitý čahoun s nagelovanými vlasy. Matka podle všeho jedná naprosto racionálně, jak by jednala každá matka. Nechce, aby skončila s někým takovým, jako je Matt.

Divák se může přiklonit na matčinu stranu, sdílet s ní její obavy a naléhavosti v jejím hlase nevěnovat větší pozornost. Kdyby ovšem naléhavý tón nebyl příliš velký. Matka ví, že nejspíš umírá, a Robin prosí, jako by na ničem jiném už nezáleželo. Není to součástí seznamu, jako zalévej kytky, nestýkej se se špatnými lidmi a dělej dobrou práci. Matka za celý děj vysloví pouze jedno specifické přání. Matka totiž ví, že Robin je dcerou Matta Mitchama. A kdyby chodila, nebo se nedej bože vdala za Johnna Mitchama, vzala by si nevlastního bratra.

Třetí nápověda pluje na jezeře v šesté epizodě. Netýká se tolik Robiino genetického fondu, ale odhalení celé pointy. Totiž že s Johnnem nejsou sourozenci. Alan Parker vezme Robin na projížďku lodí. Uvnitř plavidla se skrývá Matt, který s ní chce mluvit. Později se dozvídáme, že ji

chce právě tam svěřit, že je jeho dcera. Než k tomu ale dojde, přijíždí na druhé lodi jako spasitel Johnno, který ji odváží pryč. „Nejsi můj syn,“ křičí Matt.

Samozřejmě, v té chvíli se jedná spíš o nespokojenost nad zpučností. Matt nejspíš nemůže tušit, že není biologickým otcem Johnna. Ví to ale scenáristé, kteří notičku nepoužili náhodou. Jedná se znovu o jejich humor, se kterým nenáhodně používají repliky, rekvizity a chlapce na kole tam, kde ještě nic neznamenají.

6.4 Humor

Humor v Top of the Lake je jako smích pod vodou. Na hladinu vycházejí slabé bublinky, které bez většinou halasu splasknou. Rájem surově absurdního vtípu je Paradise. Oddychová skulina mezi vyšetřování a pátráním. Kromě dvou komediálně laděných obrazů s nadrogovaným Lukem, je hlavním zdrojem humoru sexuální a manželský život Bunny. Ačkoliv nemá s případem nic společného, je mu poskytováno dostatek prostoru.

Příklad č. 1:

INT. BUNNY KONTEJNER. RÁNO

Anita přináší táč s kávou. Nabízí Bunny, která sedí schlípne na posteli.

ANITA

Vede se ti tady dobře?

BUNNY

V hlavě mi běhá tolik argumentů. On je bastard. Já jsem hodná. On není hodný. Udělal ze mě
otroka.

ANITA

Otroka, páni.

BUNNY

Je to narcista. Psychotický narcista.

ANITA

Psychotický narcista...

BUNNY

Vstala jsem a našla balení krekrů. Snědla jsem jich fakt hodně. A když jsem je snědla, našla jsem lékorky. Bylo to ve čtyři ráno.

ANITA

Zkusila jsi někdy masturbovat? Je to velmi uklidňující a netloustne se po tom.

BUNNY

Já mám ráda penis.

ANITA

Já taky. Opravdu mám... opravdu mám ráda ty... však víš... větší než průměr.

BUNNY

Jsem nechutná. Měla bych jít ven a sázet stromy nebo tak něco.

Příklad č. 2:

INT. POKOJ. DEN

Sarge vychází z koupelny. V ruce si drží oblečení, kolem pasu má ručník. Usmívá se. Bunny na mobilu zapíná stopky.

SARGE

Proč sedm minut?

BUNNY

Prosím svlíkni mě, ehm...

SARGE

... Sarge.

BUNNY

Prosím svlíkni mě, Sergi, čas utíká.

Sarge ji začne svlékat.

SARGE

Proč ten časový limit?

BUNNY

Vážně to chceš vědět?

SARGE

Jo.

BUNNY

Mám jistá nutkání, vážná, se kterými mi pomáhá můj... učitel. Když s mužem strávím víc než sedm minut, s jakýmkoliv mužem, hrozí mi, že si vytvořím romantickou náklonnost, která může trvat sedm týdnů nebo sedm měsíců, než se přes to dostanu.

SARGE

Aha, jasně.

Sundá jí punčochu.

BUNNY

Pomaleji.

BUNNY

Tu dobu jsem si asi vymyslela, ale je to omezení... které mi zabrání začít cítit něco víc.

SARGE

Ježíš, nikdy jsem... k nikomu nic víc necítil, opravdu.

BUNNY

Nic? Dokonce ani zlost?

SARGE

Ne... možná jsem byl naštvaný.

Sergovi spadne ručník. Bunny mu nasadí kondom.

SARGE

Jak jsme na tom s časem?

Bunny se položí na postel.

BUNNY

Dobře.

SARGE

Chcete, abych se postaral o bradavky?

BUNNY

Nemluv.

SARGE

Jenom dejte moje ruce a moji hlavu tam, kde je chcete mít.

BUNNY

Jo, jo. Tady.

7. ROZBOR POSTAV TOP OF THE LAKE

7.1 Robin Griffin

Věk: 30

Národnost: novozélandská

Herečka: Elisabeth Moss

Hlavní hrdinka s očima šedomodrýma a průzračnýma jako tamní jezero. Žena s instinktem vlka. Negativně obdarovaná i jeho sveřepostí, která ji dovede skoro na jezerní dno. Robin se zakousla do případu, který jen tak nepustí. Vyšetřuje ho s obdivuhodnou pílí a cílevědomostí. I přes svůj feminní vzhled si dokáže vybudovat respekt v machistickém světě. Je bezpochyby silnou hrdinkou, která má místo svalů z ocele rentgenující pohled a neprůstřelnou sebedůvěru.

Její zarputilost je zároveň její slabou stránkou. Pro svůj vyšší účel, vytyčený hledáním Tui, zapomíná na to hlavní, pro co přijela do svého rodného města. Dává přednost vyšetřování před vlastní umírající matkou. Kvůli případu zanedbává nejenom její péči, ale zmešká dokonce její smrt. Nedbá matčiných rad, aby se nestýkala s Johnnem Mitchamem a její zpupnost ji přivede do nešťastného vztahu. Její odvaha a neústupnost je to, co zapříčiní její pád i vztestup a vyřešení případu.

Robinina linka je vytyčená s dramaturgicky lékárnickou přesností. Postava chce najít Tui. Neuvědomuje si, že to co potřebuje, je ujasnit si vlastní minulost, která je s osudem Tui velmi těsně spjatá. Teprve tehdy, když si projde katarzí a bolestivým prožitím historie, je dostatečně silná, aby mohla pomoci i Tui.

7.2 GJ

Věk: neznámý

Národnost: švýcarská

Herečka: Holly Hunter

Nejzáhadnější postava celé minisérie. Žena v mužském outfitu, o které se obyvatelky Paradisu vyjadřují jako o „osvícené“ a „jiné“. Budí automatický respekt u žen, mužů i zvířat. Zatímco místní postavy hrají s otevřenými kartami, GJ má karty položené lícem na stůl a střeží je s výrazem pokerového mistra.

Sama o svém osudu mluví mlhavě. Udeřil do ní blesk a od té doby se „změnily všechny buňky jejího těla“. Jedinou spojnicí s komunitou je zbohatlice Bunny, která GJ potkala v léčebně. Léčila se ale Bunny, GJ byla na návštěvě. Má švýcarský pas, občanství neutrální země, kde mohl najít domov kdokoliv. Má androgynní vystupování. Má androgynní jméno. Hlas má drsný, mužský a autoritativní. Kouří jako továrna. Nepokloní se bohatým, nesoucí se zraněnými nebo znásilněnými. Působí jako někdo, kdo všechno viděl, všechno zažil a nic ho nepřekvapí. Má ale na všechno odpověď.

Přesto není samozvaným vůdcem. Nestaví se do role guru, který by hlásal a žádal následování. Nikomu nic nenutí. GJ působí spíš jako unavený Bůh na dovolené. Nejenom svým vzhledem, dlouhými šedými splývavými vlasy, korespondující s běžnou křesťanskou představou. Nejenom Rájem, kde se krátkodobě usadila. Nejenom svým kontejnerem, který je kaplí pro všechny, kteří hledají útěchu.

GJ má odpověď na všechno. Zná podstatu vztahů, života a vesmíru, který pro ni není nijak uspokojujivý. Byť si ve výsledku vystačí se základní formulí, která by stála na vizitce, kdyby nějakou měla. „Nic se nevyrovná úžasné inteligenci vašeho těla.“ Její poradenský byznys však sahá daleko dál. Je univerzálním automatem na všechny otázky. Je příležitostnou vědmou věcí budoucích. Vyjadřuje se přímo, bez okolků a přikře. Není zlá, je pravdivá. Kdo pravdu zvládne, tomu GJ pomůže. Je jako hořká pilulka penicilinu. Kdo ji není ochoten poslouchat pravdu, jinou spásu už nenajde.

Je noční můrou new age vyznavačů. Své ovečky zásadně označuje jako „šílené krávy“. Nikoho neuráží ani nesráží. Jenom pojmenovává věci z jasných, ničím nezátížených úhlů. Bez sentimentu. Šílené krávy se vždycky smějí. Nevyznává meditace ani terapie. Nedává vlídné rady, jedinkrát se neusměje. Často křičí. Dá se dokonce spekulovat, do jaké míry je alter egem samotné režisérky. Podoba je nabíledni.

U autistické šamanky se postupně vystřídají všichni hlavní hráči seriálu. Paradise a polštář u GJ je místo poslední naděje. Takové místo, které sama GJ odmítá.

Návštěva Robin ve druhé epizodě:

INT. KONTEJNER. DEN

GJ sedí v křesle. Robin stojí u ní.

GJ

Všechny tyhle husy tady hledají lásku. A když ji nenajdou, hledají poučení. Ale nic nenajdou. Ani jedna z nich.

ROBIN

Cestujete na švýcarský pas?

BUNNY

GJ má švýcarské občanství.

GJ

Jak jsou na tom vaše kolena?

ROBIN

Promiňte?

GJ

Půjdete tvrdě k zemi. Bum. To hledání vás srazí dolů. Až na zem. Na vaše kolena. Přesně tak. To nikdo nemá rád. Obličej v blátě.

Návštěva Matta ve třetí epizodě:

INT. KONTEJNER. DEN

Uctyhodná skupina žen sedí na matracích u GJ, která snídá z misky. Mellisa hraje na kytaru, jedna žena pláče, ostatní mají zavřené oči. Usazený je mezi nimi i Matt Mitcham.

GJ

Proč mají ty lidi zavřené oči?

BUNNY

Meditují, GJ.

GJ

Vstávat!

MATT

Mám otázku. Existuje něco jako lidská mysl?

ANITA

Lidská mysl, páni.

GJ

Řekne někdo něco?

MATT

Jaká je podstata lidské mysli?

GJ

Spřádat a intrikařit. Plánovat a kalkulovat. To je podstata lidské mysli. Neustále myslet.

MATT

Poslední výzkumy tvrdí, že vesmír je nekonečný. Takže já bych chtěl vědět...

GJ

Kdo je ten chlap?

BUNNY

Matt Mitcham, otec té holky.

MATT

Co bych chtěl vědět, když se dostanete až na kraj vesmíru, tam co tam bude, hm?

GJ

Nevím. Nechystám se tam v nejbližší době.

MATT

Aha. Ale co si myslíte?

ANITA

Zeptejte se na něco víc osobního.

MATT

Tohle je osobní.

GJ

Můj názor?

MATT

Hm.

GJ

Nebude se vám to líbit, pane.

MATT

Tak co tam teda bude? Co je za tou prázdnotou, která je tak děsivá? Co je tak děsivé?

GJ

Malá ztracená holka. Vaše holčička, Matte. Vaše dítě. S tím tajemstvím, co v ní roste.

7.3 Matt Mitcham

Věk: neznámý

Národnost: skotská

Herec: Peter Mullan

Otec tří synů, Luka, Marka, Johnna a dcery Tui. Žijící bez ženy jenom s potomky, farmařící a starající se o odhozené psy. Místní obávaná figura, vlk v příležitostném beránčím rouše. Jeho

postava je budována tak, aby budil respekt hraničící s hrůzou. Je schopný bez mrknutí zastřelit psa, utopit člověka a postupně se odhaluje jako hlava místní drogové sítě.

Zároveň - demagog a argesor má úsměv tak sladký, že budí záchvěvy pochopení a soucitu. Je přesvědčivě ukazován v lidském a zranitelném světle. Jsou poodhalovány jeho slabé a dokonce kladné stránky, kterým nemáme důvod nevěřit. Naopak, máme tendenci mu odpouštět nebo mít pochopení. Molotov protichůdných vlastností výrazně ztěžuje odhad jeho zapojení v případu. Až do poslední chvíle není jasné, zda je zcela nevinný nebo celou dobu držel prst na spoušti.

Slabými stránkami Matta Mitchama je jeho matka a jeho potence. V opakovaných scénách je zobrazován před matčíným hrobem, který posvátně uctívá. Na náhrobku leží kožený opasek, kterým ho matka pravidelně bila. Matt před náhrobek pravidelně pokleká a sám se bičuje do krve. Prosí přitom matce o odpuštění a kaje se nad svými hříchy. Krutá osobnost Matta je tak pochopitelná a uvěřitelná.

Druhá jeho Achillova pata se skrývá o něco výš. I tam je používáno klišé. Mocný muž má problém v posteli. Ve třetí epizodě se s ním chce pomilovat Anita. Matt se bojí, že toho nebude schopen. Na libido bere prášky, ale ne vždy se to povede. Svěřuje se Anitě, která sama spala s šimpanzem, že nedokázal uspokojit svoji thajskou manželku, která ho opustila. S Anitou se navzdory tomu sbližují. Matt prokazuje, že je příležitostně schopný lásky a něhy. Byť z části pod vlivem drog.

Jistá spojitost se dá najít s Puttym, místním blábolivým bláznem, kterého nikdo nebere vážně, natož Matt. Přesto, jedno ze základních premis Puttyho chování je jeho matka. Stále sleduje jeho kroky, stejně jako Mattovy. Stále ho má pod kontrolou, stále se jí kaje. Nahlas s ní mluví.

Matt je budován jako hlavní antagonista. Přesto z příběhu vychází jako někdo, kdo se provinil „pouze“ tím, že příliš miloval svoji dceru. Tj. s ní souložil a oplodnil. Celou dobu se snaží svůj čin napravit, zahladit stopy. Možná by se ze své chyby poučil. Není hlavním Herodesem příběhu, který programově przní nevinátka. Je zobrazován jako oběť rodinného systému, jako pokračovatel patologické anamnézy, ze které se nedokázal vyvázat.

Jeho drogový byznys pravidelně dochází obhajoby. Zaměstnává místní obyvatele, dává jim práci, peníze, pocit bezpečí. Je lidumilem v drsných podmínkách. Stará se o psy, kteří nemají kam jít, stejně jako o bezprizorní muže a ženy. Měli by se obyvatele městečka líp, kdyby Matt Mitcham nebyl? Nahradil by ho nejspíš někdo jiný.

7.4 Tui Mitcham

Věk: 12

Národnost: thajsko-skotsko-novozélandská

Herečka: Jacqueline Joe

Bylo by tak snadné spadnout do archetypu nevinné oběti. Červené karkulky s čepečkem a košíčkem, jejímž jediným zájmem je babičce poctivě donést buchtu. Naštěstí, Tui je místní zmetek, který by buchtu pravděpodobně snědl a košíček prodal. Je archetypem problematické mládeže narozené do špatné rodiny.

Tui není ani chytrá, ani výjimečná, ani extrémně sympatická. Občas působí jenom jako zabržděná holčička s rýmovým hlasem. Rozhodně není akční postavou hýbající dějem. To děj hýbe s ní. Potvrzuje pouze pravidlo, že děti být neměly mít děti. Je přesně na hranici dětství a puberty. Je dostatečně stará na to, aby mohla být dítě, je příliš mladá na to, aby pochopila, jak se do ni dítě dostalo a jak ho dostat ven. Nebýt jejího těhotenství, jejím jediným zájmem by bylo poflakovat se s kamarády, zaplétat vlasy a poslouchat mptrojku.

Dost možná by skončila jako nezletilá matka tak jako tak. I přes svůj věk je považovaná a zobrazovaná jako dětská děvka. Pro místní obyvatele si o svoje znásilnění říká, protože se promenáduje v přiléhavém oblečení. Nosí zářivě červené boty na vysokém podpatku. Tui otevírá téma předčasné dětské sexuality. Hnané televizi, časopisy a videoklipy. Sexy mohou být devítileté i dvanáctileté holčičky, podněcující primární touhy. V minisérii se neodpovídá na otázku, do jaké míry se Tui do své role stylizuje nebo zda je obětí nejenom svého otce, ale i doby.

Přes všechno, co Tui prožije, neprochází klasickou katarzí. Nijak se nezmění, nijak nezmodří ani nezestárne. Stále je dvanáctiletým zmetkem, který by pravděpodobně pokračoval v drobných krádežích a promenádoval se v červených botách. Novorozený Noah je pro ni otravná hlasitá panenka, která nepochopitelně pořád řve.

V případě Tui je těžko najít jakékoliv klišé. Je ale krásným zobrazením děvčete svého věku. Někdo, kdo je oproti chlapcům předčasně vyspělý natolik, aby odnesl a porodil dítě na vlastní pěst, aniž by se z toho nezhroutil. Někdo, kdo dokáže být silný a bojovný jako Xena a zároveň bezstarostný a hravý jako... dvanáctileté dítě. V tom má Tui bezmezná sympatie.

7.5 Alan Parker

Věk: neznámý

Národnost: nejspíš novozélandská

Herec: David Wenham

Zatímco Matt Mitcham je vykonavatel nutného zla, Alan Parker je ďábel. Pokušitel a distributor místního potěšení. Každému nabízí jen to nejlepší. A sám si z toho nejlepšího ukrajuje největší kus. Novináře láká na lyžování a výlet vrtulníkem, podnikatelské smetánce servíruje rovnou drogy a sex s nezletilými. Při prvním setkání s Robin poukazuje na to nejlepší, co policejní stanice může nabídnout. Jelikož se řídí pozemskými slastmi, nenabízí profesionalitu a týmovou práci, ale kávovar. Při bližším seznámení bez větší romantiky Robin nabízí svatbu, dítě, cokoliv chce. Slibuje nádherný život.

Přesto nikdy nevíme, co Alan doopravdy chce. Skutečnou lásku pravé ženy, pohodlí rodinného krbu? Nebo jenom zpacifikování problematického detektiva a k tomu jako bonus lásku pravé ženy a pohodlí rodinného krbu? Možná sledujeme jeho promyšlené budování image důvěryhodného policajta. Možná snahu o získání lásky jeho života.

Podvědomě tušíme Alana jako skrytou hrozbu. Nikdy si jí ale nejsme jistí. Paktování se zloduchem Mattem Mitchamem může být spolčení se sobě rovným, stejně jako snaha o přátelskou kontrolu místní kriminality. Nepopíratelně je ale Alan zobrazován jako mafíánské kápo, byť je hlavou sítě na straně dobra. Příkladem je pátá epizoda, kdy Alan dorazí za Robin, aby ji získal zpátky do služby. Ačkoliv předtím neměl problém za ni přijít osobně a zaklepat na její dveře, tentokrát posílá prostředníka. Je to strážnice, která vykonává funkci pěšáka. Přivede ji za Alanem na soukromý rozhovor. Alan přitom stojí opodál, jen pár metrů od jejího domu.

U Alana diváka svrbí zdravý úsudek. Na jednu stranu sleduje zralého sympatáka, který stojí v čele policejní stanice. Pro Robin má připravenou vřelou dlaň, úsměv i ranní kávu, když cokoliv z toho potřebuje. Na stranu druhou Alan stejnou dlaní dokáže zpohlavkovat nezletilého svědka, aniž by násilí bylo účinnou složkou výslechu. Alan je promyšlenou ambivalentní postavou, u které ručička barometru zloduch vs dobrák zběsile kmitá do posledních minut minisérie.

7.6 Paradise

Ačkoliv patří mezi místa, řadím ho mezi postavy. Paradise je žijící organismus, který má vlastní vývoj. Je to jedna z mnoha příběhových kapitol, o které se vypráví marginálně, přesto

precizně. Jeho existence ohraničuje celý děj, ale zásadně do něj nezasahuje. Přesto naplňuje jednu s archetypálních premis: do města přijíždí cizinec. V tomto případě na hranici světa přijíždí spolek žen na hraně existence.

Paradisové těleso se zvětšuje a zmenšuje, dochází v něm k potlačování jeho základních principů. Ženy se přijely osvobodit od nadvlády mužů, od sexuálních závislostí. Komukoliv novému a cizímu bez váhání začnou vykládat svoji strašnou zkušenost s manželi. Musely od nich odjet na samotný konec světa, aby svoji bolest utlumily a napravily, přesto nezapomněly. Celý spolek působí jako elitní komunita čarodějnic, které jsou ochotné podpálit fatru pod každým testosteronem, který se proviní. Každé setkání s Mattem Mitchamem jejich předsudky ještě prohloubí. Matt není nic jiného než neandrtálské macho, které ctí pouze svou sadistickou mrtvou matku, s ženami jedná jako s pytlek pilin, od níž chce správně rovnat hrnky a ve finále není schopný splnit svoji základní povinnost na lůžku.

Přesto, stejně jako v původním Edenu, i tam dojde přes veškerou snahu ke smilstvu. Paradise se postupem času a velmi nenápadně promění v bordel v přírodě. Kontejnery, původně Diogenésovy sudy s terapeutickým záměrem, se proměnily v hodinové hotely. Místní mecenáška Bunny, která celý výlet financuje, pravidelně vyjíždí za anonymní styky. Dokonce jeden z Mitchammových bratrů našel štěstí v jednom z kontejnerů. Naplňuje se tak filosofie GJ, samozvané vůdkyně. Ženy nemají utíkat, ale hledat řešení v sobě. Její následovnice ji příliš neposlouchají. Raději meditují, chtějí zachránit Afriku, vrátit se k manželům. A stále souložit. Co je totiž lepší než abnormálně větší penis.

Pro účastnice alternativního pobytu se tak příliš mnoho nezlepší. Chtěly před něčím utéct a staly se ještě šílenějšími než kdy předtím. Rozřešení ale většinou najde kdokoliv cizí, kdo do Paradisu přijde na kraji sil. Všechny cesty v minisérii nevedou do Říma, ale do Paradisu. Na polštáři u GJ se postupně vystřídají všichni hlavní hráči. Když jim dojde sil, argumentů, chuti do života nebo odvahy do umírání. A u GJ najdou všechno. Paradise je Ráj pro ty, kteří odpovědi skutečně hledají.

8. ZÁVĚR

Komparací deseti ženských detektivů jsem dospěla k závěru, že proměny charakteru ženských inspektorek reflektují dobový pohled na ženy a její společenský status, přičemž opisují jasný vývojový oblouk. Slečna Marplová byla amatérskou vyšetřovatelkou bez nároku na účast v policejních strukturách, což se poprvé změnilo až s příchodem Jane Tennisonové. Stejně jako ženy v devadesátých letech, i ona tvrdě bojovala za respekt na vedoucí pozici. Její následovnice už zastávají post šéfujících vyšetřovatelek, nicméně společnost vůdčí ženskou postavu stále není připravena plně akceptovat. Postavy za svoji genialitu platí diskvalifikací v podobě psychiatrické poruchy (nejčastěji Aspergerova syndromu), menšinové sexuální orientace či těžkého traumatu z minulosti, kam spadá i inspektorka Robin z *Top of The Lake*. Stále nevymizelo ani stigma image mužského detektiva.

Top of The Lake je srovnáváno s *Městečkem Twin Peaks*, ovšem první zmíněná série postrádá pachatele postiženého neidentifikovatelným zlem. Společným jmenovatelem je tedy spíše mysteriózní atmosféra divoké horské přírody. Násilí v novozélandském díle pochází z člověka.

Pro psychologický vývoj postavy detektiva se v současné televizní tvorbě ukazuje jako ideální platforma minisérie, což v žánru potvrzuje například *True Detective*. Minisérie umožňuje větší prostor charakteru postav než seriál, jelikož pracuje nejenom s dějem, ale i životem hrdinů. Režisérce doposud celovečerních snímků poskytla minisérie dostatečnou stopáž pro rozehrání typických prvků její tvorby.

D.N.A. díla Jane Campionové se dá vystopovat od její rané tvorby až po *Top of The Lake*. Postava vyšetřovatelky Robin je přitom vyvrcholením geneze feministických, přesto zranitelných, ženských hrdinek, které se postupně vyvíjejí v předcházejících třech snímcích: *Portrét dámy* (1996), *Jako Dým* (1999) a *Piková trojka* (2003).

Top of The Lake je především završením režisérčiny autorské tvorby, jelikož se stejně jako na všech předchozích počinech podílela i na scénáři. Fascinujícím způsobem pracuje s detektivním žánrem, včetně záměrných chyb, podprahových informací, nápověd a pro ni typického ženského lascivního humoru.

Oproti svým předchozím dílům, opustila Campionová v *Top of The Lake* plakátovost mužských hrdinů, a poskytla genderově vyváženou ambivalentnost postav, čímž ještě zvýšila tenzi při hledání pachatele. Trojrozměrnost charakterů je v neposlední řadě důvod, proč režisérka z mého pohledu vytvořila vrcholné dílo své kariéry.

9. PŘÍLOHY

9.1 Popis epizod Top of The Lake

9.1.1 Epizoda 1

Tui vyjíždí brzy ráno vyjíždí z domova na kole. Projíždí malým a stále spícím jezerním městečkem, kolem něhož se válí mlha. Ve školní uniformě vejde do jezera, kde zůstane stát po prsa ponořená ve vodě. Ze školního autobusu ji uvidí učitelka, vytáhne ji z vody a odveze spolu s ostatními dětmi do školy. V zadní části autobusu sedí chlapec s odbarvenými vlasy. Za jízdy napíše Tui esemesku: Jsi v pořádku? Tui nereaguje. Na ošetřovně s učitelka dozvídá něco o Tuiině stavu.

Snídaně u Mitchamových. Potetovaní bratři vidí kolonu nákladních vozů, vezoucích kontejnery na jejich pozemek. Oznamují to otcí, který krmí smečku psů. Otec se syny vyráží na pozemek zvaný Paradise. Na pozemku se zatím zabydluje skupina šesti žen. V kontejnerech vybalují matrace, rozestavují troubu, pračku, ledničku. Adrogynní vůdce, GJ s dlouhými šedými vlasy, odpovídá na kameru, proč si vybrala zrovna Paradise. Chtěla ho vidět na vlastní oči. Ženám je zakázáno mít cokoli jiného než matraci, protože si podle GJ budou hrát na rodinu.

Robin znuděně telefonuje. Z telefonátu se dozvídáme, že je u matky na návštěvě, kde se ale k smrti nudí, ale bude ji pomáhat, jak dovede. Zmiňuje, že Turangi je v pohodě. Matka sedí v kuchyni a u stolu se směje s Turangim, ten ji bere za ruku. Robin je nenápadně pozoruje. Zvoní telefon, Turangi ho zvedá a předává Robin. Místní policejní stanice chce její pomoc detektiva v případě dvanáctileté těhotné dívky. Matce se to nelíbí, protože Robin právě přijela.

Místní machistická policejní stanice, hlavně její šéf, očekává Robiin příchod s nevolí. Mitchamovi navštěvují Paradise. Potkávají několik obyvatelk. Bunny, která se označuje za majitelku pozemku, papouškující Anitu, která se zde léčí z nepovedeného vztahu s šimpanzem a další ženu, které se stala tragédie s dětmi. Jejich pobyt nemá oficiální strukturu, ale je místem pro ženy s „různými bolístkami“. GJ, označovaná za jinou a osvícenou, se jim vyhýbá. Mitchamovi v hádce odjíždějí. Pozemek, na který si dělali nárok, prodal realitní agent Bob Platt. Otec si to s ním hodlá vyřídit.

Robin přichází na stanici. Autoritativně si sjednává pořádek. Neúspěšně se jí snaží postavit místní šéf, detektiv seržant Alan Parker. Robin vyslechne Tui a získává si její důvěru. Tui neví, co

se s jejím tělem děje, odmítá pomoc a nechce říct, kdo jí to udělal. Napíše to ale na kousek papíru: „No one“. Na ultrazvuku je vidět plod v pátém měsíci těhotenství. Tui se znechuceně odvrací.

Mitchamovic bratři jdou navštívit Boba Platta v jeho přívěsu. Berou ho doprostřed jezera na ryby. Přijíždí za nimi jejich otec Matt. Dochází k hádce, Matt shodí Brata z paluby. Bratři si myslí, že Bratta jenom vystraší, ale Matt ho nechá utopit.

Robin předává výsledky ultrazvuku Alanu Parkerovi. Zdráhá se poslat Tui zpátky domů, je dcerou Matta Mitchama. Detektiv seržant ji uklidňuje, že rodinu zná a děkuje Robin za jednorázovou pomoc. Češe se v zrcadle. Robin upozorňuje na závažnost případu, připomíná, že jde o znásilnění a je třeba najít pachatele. Žádá o zapojení do případu. Alan Parker zdráhavě souhlasí a posílá ji za Tuiinou matkou. Ptá se rovněž na Robiinu matku. Robin odpovídá, že rakovina se vrátila, ale matka je pozitivní. Alan jí prozrazuje, že řešili Turangovo domácí násilí, Robin o tom nevěděla. Na stanici dostávají zprávu o muži, který spadl do jezera. Alan nevzrušeně poznamená, že muž bude už mrtvý. Robin na stanici potkává Tui a slíbí ji, že ji pozítří navštíví.

Alan Parker odváží Tui domů. Oznamuje Mattovi, že je jeho dcera těhotná. Ten ji chce vzít na potrat. Alan ho přátelsky upozorňuje, že je do případu zapletená ženská vyšetřovatelka a nenechá to být. Matt je podrážděný a vyzývá Alana, ať si s tím poradí. Sám nepřipouští znásilnění, podle něj je jenom Tui děvka, stejně jako on. V kuchyni vaří mladá žena s dítětem v náručí. Alan se jí ptá, jestli je dítě jednoho z Mattových synů. Žena odpovídá, že ne. Tui si prohlíží snímek z ultrazvuku. Přichází za ní otec. Tui na něj zamíří brokovnicí. Matt se jí vysměje, že pokud chce někoho zabít, musí mít lepší zbraň a líp mířit. Pošle ji do postele. Zvoní telefon, někdo oznamuje Mattovi smrti Boba Bratta. Matt to bere s klidem a označuje to za nehodu.

Robin navštěvuje Tuiinu matku v jejím obchodě. Oznamuje jí těhotenství. Matka je v šoku. Zapojuje se mladý muž, který je s ní v obchodě a mluví matčiným jazykem (thajsky). Představuje se jako Johnno Mitcham, nevlastní bratr Tui. Robin ho zná. Do rozhovoru s Johnnem ji zvoní telefon. Steve. Robin ho nezvedá. Johnno protestuje proti tomu, že Tui zavezli k otcovi a ne k matce.

Robin je u matky v její ložnici. Matka sedí v posteli, obklopena prášky. Robin chce strávit pár dní v otcově starém srubu, nadýchat se vzduchem. Matka ji to rozmlouvá. Připomíná účel Robiiny návštěv a zmiňuje, že nemoc nemusí dopadnout dobře. Robin si připadá manipulovaná. Matce se také nelíbí, že Robin bude vyslyšet Tui u Matta Mitchama doma. V neposlední řadě vyčítá Robin, že kritizuje Turangiho kvůli jeho násilnické povaze. Dceři připomíná, že ona sama má svoje slabiny a že její tvrdohlavost není silná stránka, jak si myslí.

Nové ráno. Tui na koni, v bílé bundě, batohem, brokovnicí a malým bílým pejskem přijíždí na Paradise. Bunny s Anitou se svěřují, Bunny se honí hlavou myšlenky o manželovi. GJ má sezení se svými svěřenkyněmi. Netrpělivě vysvětluje Bunny, že manžel se k ní nevrátí. Přivedou ke GJ Tui. GJ si získá její důvěru a svou svéráznou rétorikou ji připravuje na příchod dítěte.

Robin se stěhuje do otcova srubu. Prohlíží si jeho věci, pláče. Johnno ji večer přináší dárek, pokládá ho na zápraží a odchází do noci. Robin ho sleduje až k jeho stanu, Johnno tam má ale společnost a Robin musí počkat do rána.

Ráno jí piše Steve esemesku a vybízí k návratu domů. Robin vrací Johnnovi dárek. Jdou společně běhat. Při přestávce se baví o minulosti. Mimo jiné o tom, že Johnno strávil osm let v thajském vězení. Johnno se vrací k jednomu dávnému večeru a přesvědčuje Robin, že nebyl součástí žádného plánu. Robin je téma nepříjemné. Johnno zmiňuje dva muže, jeden zemřel při autonehodě, druhý, Sarge, je zpátky ve městě. Robin o nich nechce slyšet, rozčiluje se a odchází. Kousek dál nachází v jezeře mrtvé tělo. Volá na Johnna.

9.1.2 Epizoda 2

Johnno přibíhá k jezeru za Robin, vytahuje mrtvolu. Je to Bob Platt. Zatímco čekají na policii, Johnno ji vypráví historku o démonovi v jezeře. Robin odpovídá, že v tom jezeře zemřel její otec.

Robin se v hospodě zastavuje na kolu. Mitchamovic bratři tam zrovna policii vyprávějí, že se plavili podél lodi Boba Platta, ale vůbec nic neslyšeli. U baru otravuje Putty, místní blázen. Robin se Putty zmiňuje, že spousta lidí chtělo Boba Platta utopeného. Vyšetřující policista si chce dát pivo, ale Robin ho upozorní, že je ve službě. Robin se ptá Mitchamových bratrů, jestli je Tui doma. Má s ní domluvenou schůzku. Bratři konsternovaně odpovídají, že bude záležet na tom, jestli je doma otec a jestli ji pustí dovnitř.

Robin přijíždí za Mattem domů. Dlouze ho přemlouvá u brány, aby mohla dovnitř. Tui není doma, ale Robin se chce aspoň porozhlédnout. Matt ji dovnitř nechce pustit. Přesvědčí ho fakt, že je Robin dcerou Jude a Ivana a Matt je zvědavý, „komu je podobná.“ Baví se venku. Matt se jí ptá, jestli nechce osiřelého psa Boba Platta. Robin odmítne a Matt psa okamžitě zastřelí. Kolem pobíhá Tuin malý bílý pejsek. Původně taky osiřenec, kterého Matt zachránil a dal Tui. Debata nikam nevede, Robin chce odejít. Matt ještě zkonstatuje, že Robin dělá správnou věc, když pomáhá Tui v těžkém období. Ale musí prý pochopit jedinou věc, že nikdo nemiluje víc než on.

Na silnici cestou od Matta Robin naráží na Tuiina koně. Za ním jede auto s ženami z Paradise. Říkají, že Tui zmizela. Padá tma a rozjíždí se pátrání.

Další ráno. Bunny odjíždí z kempu. Jedna z obyvatelek se jí postaví do cesty, Bunny ji vytroubí. Ukazuje se, že neodjíždí natrvalo, ale jenom na skok. V hospodě nabízí peníze tomu, kdo se s ní vyspí. Po peněžích se nejrychleji vrhne Sarge. Bunny má jedinou podmínku, že sex nesmí trvat víc než sedm minut. Podle jejího psychologa tak zabrání citovému vzplanutí. Sarge se diví, že on necítí nikdy nic.

Robin pátrá v přílehlých lesích u jezera na vlastní pěst. Po telefonu kontroluje další pátrací sbory. Smráká se. Robin vchází do jezera stejně jako Tui. Flashbacky na Tui. Obě stojí v jezeře ponořená po prsa. Už je tma, Robin se převléká z mokrého oblečení u kufru auta.

Druhý den ráno. Alan Parker v cyklistickém oblečení, s kolem a kávou přichází do práce. Všimne si, že na podlaze kanceláře spí Robin. Přiloží k ní kávu, která Robin probudí. Nezávazně spolu vtipkují, Robin se usměje.

Ranní porada s policejním sborem. Vede ji Robin. Seznamuje všechny s fakty o zmizení Tui. Obvyklými podezřelými jsou rodinní příslušníci, Matt a jeho synové, včetně Johnna. Ale také rakouský pedofil Wolfgang Zanic, který se usadil v Lake Top. Robin nařizuje prohledání velké rozlohy buše, proti tomu neúspěšně vystupuje vedoucí pátrací skupiny. Ozývá se strážník Joey, který si myslí, že Robin případ zveličuje a že je Tui nejspíš dávno mrtvá. Robin si ho vezme na chodbu. Mezitím se porada neplánovaně rozpadne. Robin akorát stihne říct, že nařídila také odběr vzorků DNA všech mužů.

Robin nechce strážníka Joyea ve svém týmu. Stěžuje si Alanovi, že ji většina sboru neposlouchá. Alan vede Robin do kavárny, kterou postavila místní podnikatelská komunita. Systém na podporu problematické mládeže, kde děti získají baristický certifikát. Společně si objednávají kávu, Alan obsluhujícího chlapce peskuje, Robin je milá. Na stěně visí fotky absolventů kurzu, je mezi nimi i Tui. Podle Alana rostla pro polepšovnu, kradla v obchodě. Při kávě ji Alan chválí, že svou práci dělá od srdce, na rozdíl od něj. Ptá se na její důvody, označuje ji za anděla pomsty. Vyptává se na jejího přítele. Je to Steve, policista, dobrý chlap. Alan v tom cítí ale. Robin má prý tady čas přemýšlet. Odvádí rozhovor zpátky k práci, chce po Alanovi helikoptéry pro pátrání. Alan si myslí, že se Tui brzy sama vrátí domů.

Bunny v Paradise odpočívá. Přilétává helikoptéra. Není ale pátrací, přistává v Paradise a vystupuje z ní dívka v růžové teplákové soupravě a s elektrickou kytarou, Bunnyina dcera. Za ní evidentně bohatý Bunnyin manžel Jock. Vyčítá Bunny, jak mohla nechat dceru samotnou v jejím

stavu. Dcera na něj křičí, že je kretén. Jock nařizuje Bunny, ať si do patnácti minut sbalí svoje věci. Bunny odmítá.

Jock je na audienci u GJ. Ta se ho ptá, jaký je jeho problém. Jock říká, že nemá problém, brzy se ožení s mladou dívkou a čekají potomka. I když je to klišé, je šťastný. GJ se odmítá podívat na fotku na mobilu. Problém je ale Bunnyina dcera. Jock se ptá GJ na program a strukturu zdejšího pobytu. Podle GJ nic takového není, jenom zastavení, přemýšlení a nic nedělání. Jock má na vyřešení problému deset minut, GJ chce sedm dní. Jock nechává Melissu (Bunnyina dcera) v péči GJ, ale chce záruku, že se jí nic nestane. GJ záruku odmítá.

Robin v helikoptéře pátrá v horách. Po souši hledají Tui desítky lidí se psy. V hospodě se potkává Robin s Johnnem, který přináší Tuiinu bundu. Našli ji místní děti u jezera. Uvnitř kapsy jsou kuřecí kosti, které „plní přání“. Johnno znovu připomíná, že neměli nechat Tui vrátit se domů. Robin chce Johnna vyslechnout. Bere si jeho číslo. Matt má v hospodě proslov, že pátrací misa byla zbytečná, protože Tui není hloupá, aby tábořila u kraje koryta. Ale zve na pivo všechny, kdo se zúčastnili. Vzkazuje, že Tui se může kdykoliv vrátit domů bez úhony a nic ji nehrozí. Ale pokud ji někdo drží u sebe, toho zabije. Alan Parker k tomu má jedinou poznámku: vidlákov.

Večer hraje Robin v hospodě šipky. Místní opilí smíškové se vyptávají, jestli je lesbička nebo feministka. Chlubí se se svými preferencemi. Jeden by chtěl stádo ovcí. Druhý zmíní, že nejlepší jsou Thajky, protože po ránu dělají ovocný salát. Matt měl podle něj svojí Thajky a místní mají Tui. Ostatní přikyvují, sama si o to říká v krátkých kraťáskách. Robin mluvčího bodne šipkou do hrudi. Šipka se zabodne skrz sako, ale nevypadá, že by nadělala větší škodu. Muži s šipkou barman odmítne dolít pivo. Robin si toho všimne, někdo ji ale upozorní, že to je Wolfgang Zanic, místní pedofil.

Wolfgang končí šichu v hospodě, Robin ho sleduje. Jde za ním až do jeho chaty v lesích. Wolfgang tam někoho krmí v boudě, ale je to jenom pes. Robin se pozve k němu domů. Na nástěnce má fotky dětí v krojích, mezi nimi i Tui. Wolfgang vede místní folklorní kroužek. Robin namítá, že viděla jeho spis, neměl by pracovat s dětmi. Wolfgang se rozčiluje, že na nikoho nesáhl. Robin se ptá na případ z Aucklandu. Wolfgang vypráví romantický příběh o setkání s mladým chlapcem, do kterého se zamiloval. Odseděl si trest. Osošuje Robin, že podobně čistý a silný cit nikdy nezažila. Robin se vyptává, kde byl minulý čtvrtek. Wolfgang vyskakuje, že bere léky a není nebezpečný. Robin mluví o dětském pláči, který kdosi zaslechl. Chce se v místě porozhlédnout, vidět sklep. Wolfgang na ni zamíří brokovnicí. Robin se ubrání a Wolfgang uteče z

domu. Robin zhasíná světla a hledá Tui. Nachází dětské kalhotky. Wolfgang střílí na dům. Robin volá Johnnovi. Johnno přijíždí, bere Wolfgangovi zbraň a odváží Robin.

Domů jedou mlčky. Robin ho u svého domu zve na čaj. Johnno odpovídá, že by rád, ale někoho čeká.

9.1.3 Epizoda 3

Robin hlásí ráno výsledky na policejní stanici. Alan zmiňuje příhodu s šipkou. Ptá se, jestli ji dotyčný otravoval. Robin to označuje za šťastnou náhodu. Alan se ujišťuje, jestli je všechno v pořádku, Robin se jenom usměje.

Na jezeře se setkávají dvě lodě. Matt a Alan. Matt mu předává měkký bílý balíček. Alan se ptá, jestli se ozvala Tui. Neozvala, ale nemá o ní starosti. Alan si zapaluje doutník a ptá se, co Matt udělat Bobu Plattovi. Nic, protože tam nebyl. Alan ho hořce nabádá, ať už k „nehodám“ nedochází. Upozorňuje ho, že mu musí prohledat dům. Mattovi se to nelíbí, ale Alan ho uklidňuje, že k tomu nedojde. Mattovi není jasné, proč se Alan ještě nezbavil Robin. Alan se mu vysměje. Matt nařizuje Alanovi, aby začal Tui hledat v Paradise, kde ji viděly naposledy. Alan se brání, že mu Matt nebude rozkazovat. Zmiňuje, že našli podezřelého, pedofila Wolfganga.

V Paradisu vyšetřuje Robin. Místní ženy se vyptávají na její zásnubní prsten a jestli si myslí, že by i po takové době mělo přetrvat sexuální napětí. Stěžují si na svoje manžele. Robin poprvé přichází za GJ, která odpočívá v křesle. GJ stroze zmiňuje, že Tui v Paradisu není. Dlouze ale předpovídá Robin, že padne kvůli vyšetřování na kolena.

Večer Robin přichází do matčina domu. Potkává Turangiho, který ji předává telefon, aby zavolala Stevovi. Steve se ve sluchátku rozčiluje, proč Robin ještě nepřijela domů. Robin argumentuje, že jde o případ dítěte. Stevovi se nelíbí, co se s Robin děje. Robin se ptá, kolik jí dává času. Moc ne. Robin vzdychne, že si Steva nezaslouží. Steve telefon ukončí. Matka se ptá Robin, proč si ho nevezme. Robin doufá, že si do té doby Steve najde někoho lepšího. Matka se ptá, jestli ho Robin miluje. Robin neví. Robin si uvědomuje, že zapoměla na matčino vyšetření. Matka oznamuje, že nepotřebuje víc chemoterapie. Robin má radost, že to je skvělá zpráva. Matka odvěti, že je to proto, že rakovina je na dvou místech, proto chemoterapie nemá cenu.

Robin si v hospodě dává pivo. O kousek dál sedí u stolu Johnno s dalšími dvěma dívkami. Robin si na záchodě myje ruce. Na záchod přijde Johnno. Robin chce odejít, ale Johnno ji nepustí.

Chvilí se postrkují, než skončí u sebe tak, blízko, že se skoro políbí. Johnno si ale klekne, sundá Robin kalhoty a líbá ji dole. Oba se vrací na svoje místo v hospodě.

Robin přináší Alanovu Parkerovi příkaz k prohlídce u Matta Mitchama. Alan ji tam veze autem. Cestou se Robin pozvrací. Alan ji uklidňuje, že je to normální, protože se Matt lidem trefuje do jejich slabých míst. Mattova matka ho prý řezala koženým opaskem. Robin se ptá, jestli jsou kamarádi. Podle Alana není s Mattem nikdo opravdový kamarád. Ale je mu dost blízko na to, aby toho litoval.

Přijíždí k Mattovi. Robin prohledává dům. V pokoji Tui balí do sáček pár fotek, její bloky a mobil. Slyší dva ženské hlasy, z koupelny vycházejí dvě ženy. Robin jde do koupelny a odhruje závěs od sprchy, když v tom přichází Matt. Snaží se jí odtamtud dostat. Vzkazuje, že ji volá Alan. Robin odchází. Alan ji vede zpátky do auta, v případě nejspíš našli jejich člověka. Wolfgang se oběsil a nechal dopis na rozloučenou. O Tui se nic neví. Matt zhasíná v koupelně. Zpoda sprchového koutu prosvítá světlo, je pod ním ukrytá místnost.

Dům Wolfganga je posprejovaný nápisy „creep“ a podobně. Na místě se potlouká Sarge, který Wolfganga našel oběšeného. Nechce odejít, Alan ho nechá odvézt jako podezřelého. Robin si ho prohlíží, ale Sarge si ji nevšimne. V dopise na rozloučenou se Wolfgang omlouvá „za to, co udělal.“ Na stromě visí s bílými kalhotkami na hlavě. U stromu pod ním leží lopata.

Setmělo se, na místo přijely týmy. Seržant Joey nachází bednu plnou VHS kazet a vybavení k filmování. Alan odmítá laboratoř, případ shledává jako jasnou sebevraždu. Robin nachází čerstvě vykopaný hrob. Je na něm kartonová cedulka „promiň, miláčku.“ Alan přivolává laboranty.

Robin večer jede na Johnnem. Třesou se jí ruce. Oznamuje mu, že našli hrob, ale musí počkat na výsledky expertýzi. Ptá se ho, jestli má společnost. Johnno odpovídá, že ještě ne. Robin odjíždí.

Další den ráno Matt Mitcham balí ušmoulanou kyticí květů. K Mitchamův zcela přirozeně přicházejí dvě ženy, Simon a Dilia, zdraví se s přítomnými. Matt se baví s neznámými muži v kožených bundách, odmítá s nimi vyjednávat, dokud neseženou peníze.

Matt přijíždí do Paradise. S kyticí květů obchází kolem žen. Hledá Bunny, která ale jeho květiny rezolutně odmítá. Matt je vrazí Anitě a laxně ji pozve na večeri. Anita s pitvořením přijímá. Matt se účastní seance u GJ. Ptá se ji na tajemství vesmíru. GJ odpovídá, že na konci vesmíru čeká jeho ztracené dítě.

Do lesa u Wolfganga přicházejí laboranti v modrých kombinézách. Ve speciálně postaveném stanu odkrývají hrob. Robin natáčí na video. Když se odhaluje ručník v hrobu, Robin zesláble

odchází ze stanu. Alan ji zavolá zpátky. Pod zakrvaveným ručníkem je mrtvý Wolfgangův pes. Robin si viditelně oddychne. Alan chce pozemek dál prohledávat, protože Wolfgang podle dopisu něco skrývá. Robin si myslí, že je to zbytečné. Oběsil se proto, že ho lidé obtěžovali kvůli jeho pedofilii.

Robin na stanici prochází Tuiin telefon. Zavolají ji k Wolfgangovým nahrávkám. Je na nich zkouška folklorního souboru. Tui tančuje v chlapeckém kroji. Po zkoušce na kazetě následuje Tui běžící lesem a zpívající na video. Přítomný strážník se ptá Robin, jestli má děti. Robin svěsí hlavu a prosí, jestli se na video může dívat sama. Tui se na ni usmívá z obrazovky a Robin pláče. Jedinou stopou, kdo video natáčel, je kus modré mikiny.

Večer si doma Robin štípe dříví. Na zeď si věší Tuiinu fotku a lísteček „no one“. Znovu prochází video nahrávky a Tuiin mobil. Přichází Johnno a zve ji na vyjížďku kánojí. Na jezeře se Robin ptá, jestli si můžou znovu zopakovat epizodu z hospody. Johnno je vyhýbavý, že to je složité. Zpátky u Robin si rozdělají oheň. Johnno vypráví o svém uvěznění v Thajsku. Pak se pomilují. Oba se přitom zaklínají, že se nechtějí zamilovat.

Další ráno u Mitchamovic. Černí muži přinášejí velké bílé pytle. V koupelně pod sprchovým koutem je rozsáhlá chemická laboratoř. Pracují v ní tři ženy a oba bratři. Černí muži přinášejí nový materiál, údajně hnojivo. Na zdi visí fotka legendárního profesora z Kalifornie, který vyvinul a vyzkoušel víc než 230 psychotropních drog. Jeden z bratrů vyrobí na zkoušku pár bílých tablet. Jednu, i přes varování, vyzkouší. Těžce se sjede.

Večer je Matt na rande s Anitou. Anita to považuje za rande, Matt za omluvu. Anita je zmatená. Matt ji vypráví strašidelnou historku o muži, co na pozemku Paradise zabil ženu a děti. Na místě prý straší. Anita to prý má vzkázat Bunny. Anita se brání, proč jí to Matt neřekne sám. Matt se ošívá, jak prý má dostat na schůzku Bunny. Anita neodpoví, chce jít k Mattovi domů.

Doma Matt s Anitou narazí na sjetého bratra, který obsedantně „žije přítomností“. Anita se chce pomilovat, Matt toho kvůli selhávajícímu libidu není schopen. Přesto se sblíží. Druhé ráno jdou na výlet, kde se zdrogují Lukuvými tabletami. Intenzivně prožívají přírodu i jeden druhého. Matt ji bere za svou matkou, která je pochována nedaleko v lese. Na náhrobku leží opasek. Anita Matta rozčílí, protože si na matčin náhrobek v dobré víře stoupne. Matt bere opasek a začne se krutě bičovat. Matce se omlouvá a slibuje ji, že Paradise získá zpátky.

Robin je u sebe ve srubu. Ve chvíli jasnozřivosti spatří Tuiin lísteček s nápisem „no one.“ Volá Alanovi, že na něco přijde a chce za ním přijít. Alan má ale společnost. Zve místo toho Robin

na večeři v neděli večer. Alan se ptá, jestli Robin našla něco nového u Wolfganga. Jen dvě mrtvé ovce. Robin ukončí telefon a pohládí Tuiinu fotku.

9.1.4 Epizoda 4

Robin přijíždí na večeři do Alanova luxusního domu. Hraje hudba, hoří svíčky, Alan v zásteře je uprostřed vaření. Nabízí ji víno. Robin přijela normálně oblečená a připadá si nepatřičně. Alan ji vybízí, aby udělala dresink na salát. Po večeři mu Robin připomíná, že na něco přišla. Tui lístečkem nemyslela nikdo, ale „ne jeden“. Myslí si, že byla vícenásobně znásilněna. Alan oponuje, že Tuin případ v Robin vyvolává historii. Vypráví ji, jak její násilníky potrestali. Robin se svěruje, že po znásilnění otěhotněla. Měla holčičku. Její dcera jí nedávno napsala a chtěla něco vědět o svých „biologických rodičích“. Robin si myslí, že největší dar pro dceru je lhát než přiznat, že její otec je jeden ze čtyř násilníků a její matka jejich patnáctiletá oběť. Pláče, Alan ji uklidňuje, bere za ruku. Robin chce odjet, ale je příliš opilá. Zhroutí se na podlahu.

Robin se budí u Alana v posteli. Má na sobě kalhotky a jeho košili. V pračce se suší její prádlo. Rychle si bere svoje věci. V práci si Robin zavolá Alana do své kanceláře. Chce po něm vysvětlení. Podle Alana odpadla a pozvracela si svoje oblečení. Alan ji proto uložil do své postele a sám si lehl na gauč. Robin to považuje za nevhodné. Nemá tendenci mu děkovat. Alan se rozčílí a připomene jí, že se ztrapnila.

Robin u neznámého domu hledá Jamieho, Tuiho kamaráda. Potkává blondatou ženu, pro kterou právě přijela dodávka. Žena se vmlouvá, že Jamie nemá žádné kamarády a s nikým nemluví. Podle Robin podle Tui desítky esemesek. Žena se omlouvá, že musí jet do práce. K Mitchamovým.

Matt se probouzí u sebe v posteli. Slyší vzlykání. Jde za pláčem a volá Tui. U ní v pokoji ale nachází plačící Anitu. Vynadává ji, že je v Tui pokoji. Anita se omlouvá a soucítí s Mattem v její situaci. Matt se rozčiluje, aby nezmiňovala Tui a on se nebude zmiňovat o jejím šimpanzím příteli. Chce Anitu vyhodit, ta si o tom chce promluvit ráno. Matt na ni začne křičet, že správně neuklízí hrnky. Ouškama ven. Anita se zvedne a odejde.

Matt odváží Anitu zpátky na Paradise. Prší. Anita chce otevřít bránu, ale nejde ji to. Matt autem prorazí bránu, až Anitu odhodí na louku. Rozzuřeně přijíždí do areálu, vyhazuje Anitiny věci. Hádá se s místními ženami, které jsou zuřivé do běla. Matt odjíždí, ženy ošetřují odřenou a krvácející Anitu.

Robiinina matka si prohlíží Tuiiny fotky. Oznamuje Robin, že se chce potkat se svou vnučkou. Podle Robin má jinou rodinu. Robiinuu matku to zabíjí. Robin dotčeně odchází běhat. Matka za ni křičí, že ji sama najde.

Cestou Robin vidí postavu v modré mikině. Sleduje ho. Běží za ním daleko. Postava má v ruce černý pytel na odpadky. Nakonec se Robin ztratí. V té chvíli ji přijde esemeska od Steva, který se ptá na její rozhodnutí. Robin vypadá ztraceně po všech směrem. Na břehu koryta volá Tui. Domů se vrací za soumraku. Matka měla starost. Omlouvá se ji za předchozí výlet, viní za to léky. Robin se omlouvá, že nezavolala.

Robin si v hospodě dává pivo. Potkává Sarge, který s ní sedí u baru. Spolu s dalším mužem (co ho Robin trefila šipkou) se s ní dávají do řeči. Chlubí se, že vymysleli geniální vražednou zbraň – rampouch. Druhý muž odchází. Přichází Johnno, ale zatím ho pacifikuje místní blázen Putty. Sarge pokouje po Robin, ta ho pošle pryč. Sarge se nedává, má pocit, že Robin už někde viděl. Nešacuje si jako dívku ze Sydney, odhaduje, odkud ji zná. Robin žasne, že si ji nepamatuje. Sarge pokračuje v pátrání pamětí, přemýšlí, jestli nehrála ve velikonoční hře pro královnu. Robin kroutí hlavou. Sarge nakonec oduší, že si to s Robin rozdali. Robin rozbije lahev a střepy vrací Sergovi do hrudi. Odtahuje ji Johnno. Robin má hysterický záchvat, Johnno ji musí hodit do vody. Robin se hrouť, nechápe, co se s ní děje. Johnno ji objímá.

Johnno vzal Robin k sobě do stanu. Ta se zdá pořád trochu mimo sebe. Johnno ji líbá na krku.

Ráno ji u ni doma hledá Alan, nese ji kávu. Dům je prázdný. Alan hledá Robin v okolí, nachází její kalhotky viset vedle Johnnova stanu. Vypadá, že je mu to líto.

Robin přichází na stanici, s monoklem a obvázanou rukou. Má na sobě pánské kalhoty. Místní strážnice ji varuje, že Alan nemá dobrou náladu. Alan se ji odměřeně ptá, jaký je život v teepee. Robin se omlouvá za scénu v baru, dušuje se, že se nebude opakovat. Alan souhlasí, že se nebude opakovat, protože ji právě suspendoval. Robin se ptá, kdo přebere Tuiin případ. Alan vykřikne, že Tui je mrtvá. Stačí se podívat na počasí venku. Robin ho provrtává pohledem. Alan ji posílá spát a za myšlenkami o návratu do Austrálie. Je podle něj agresivní a psychicky na dně, což nejde s policií dohromady. Robin odevzdává zbraň a pistoli.

Doma Robin sundává Tuiiny fotky ze zdi. Nechává poslední, které se ptá, jestli je naživu nebo ne. Přichází Johnno. Robin mu odhaluje, že je suspendovaná a svobodná. Johnna zaujme ta druhá položka. Robin se ptá Johnna, proč se kvůli Tui tak rozlobená. Johnno radí, ať se stáhne do

ústraní a uvidí, jak to v městě chodí. Budou mít čas se vzájemně poznat. Robin přijdou žádné překážky výhružné. Johnno ji začne líbat.

Postava v modré mikině s černým pytle a lopatou odvažuje kajak. Pluje přes jezero. Na druhém břehu háže do jámy černý pytel na odpadky. Zahazuje ho hlinou a listím.

Ráno u Robin. Johnno připravuje kávu s mlíkem. Z okna vidí postavu v modré mikině. Zalarmuje Robin. Společně jdou k břehu, kde jsou přivázané kajaky. Johnno se Robin přizná, že kanoe hlídal, jak často vyjíždí. K lanům přivazoval nitě, aby věděl, jestli odjeli nebo ne. Jedna kanoe byla na jezeře.

Doma Johnno brnká na kytaru. Robin si prohlíží staré fotky. Ukazuje je Johnnovi. Johnno nachází jejich společnou fotku, když jim bylo patnáct let a byli na tancovačce. Johnno je dojatý, Robin navztekaná. Zaklapne album. K domu přichází žena, u které Robin hledala Jamieho. Usadí ji v kuchyni. Žena je nervózní, kouří. Žena žádá Robina, aby promluvila s jejím synem, Jamiem. Není prý v pořádku, vůbec nemluví a sbírá kosti.

Robin je Jamieho v přívěsu. Ten je plný zavěšených zvířecích kostí. Robin se ho ptá, jestli by se měla jeho maminka bát, protože nemluví. Jamie rozevře dlaň, kde je napsáno „NE“. Robin si myslí, že lidé někdy přestávají mluvit, protože nechtějí něco prozradit. Nachází modrou mikinu, Jamie zapře, že je jeho. Uklidňuje ho, že těhotenství mladé dívky je nehoda, ne zločin. Ptá se, jestli s Tui chodil. Jamie kroutí hlavou. Robin ho ujišťuje, že policie nikdy podobné případy nevzdá. Ptá se ho, co má na kostech rád. Jamie ji pošle esemesku s odpovědí, že kosti nelžou. Robin nachází jeho baristický certifikát. Gratuluje mu. Jamie odchází z přívěsu a utrhne se ni, že všem řečem věří.

Cestou od Jamieho Robin potkává partu místních výrostků. Ptá se jich, jestli znají kluka, co nemluvnými s dospělými. Jeden chlapec z party odpovídá, že on nemluví s nikým. Podle Robin ale on mluví s nimi. Oni s mluví s ním, opravuje ji chlapec. Robin se ujišťuje, jestli oni také dělali baristický kurz. Chlapec rozevře dlaň, na níž stojí „ANO.“ Děti si házejí s modrým plyšovým medvědem, který hlásí „Obejmi mě“. Jedna dívka namítá, že je v kavárně zotročují, druhá kamarádka ji oponuje že to není pravda, jenom je nutí pracovat.

Robin se vrací domů. Hlásí Johnnovi, že Simonin syn sbírá kosti a má modrou mikinu, která byla mokrá. Nachází Johnna sedět v gauči, prohlíží si jejich starou společnou fotku z večírku. Nepamatuje se, že by se fotili.

Flashback. Večírek před patnácti lety. Na parožích jelenů visí světýlka. Bílé boty na podpatku při tanci opatrně našlapují před černými lakýrkami.

Robin bere Johnnovi fotku se slovy, že není vhodná doba. Sama se na ni zadívá. Vzpomíná, že šaty šila matka. Johnno si zase pamatuje matčin výraz, když vstoupil do dveří. Zděsila se ale teprve, když zjistila, že je Mattův syn, opravuje ho Robin. Matka Matta nenávidí.

Druhý flashback. Patnáctiletá Robin a stejně starý Johnno. Tancují ploužák a dívají se na sebe. Do toho Robin vypráví, že matka se bála, že Johnno bude stejně hrozný jako otec. Jejich patnáctiletá vzpomínka se políbí. Johnno si polibek vybavuje. Z večírku ho ale hned po polibku odvedli jeho kamarádi a Robin zůstala na parketu sama. Současná Robin se ptá, kam tehdy odešel. Johnno nechtěl, aby věděla, že kouří trávu. Robin mu vyčítá, že se nevrátil. Johnno si toho dal moc. Opatrně se Robin ptá, jestli chce historii vědět. Robin nejistě kroutí hlavou. Pijí Johnnyho Walkera. Robin pokračuje ve vyprávění.

Třetí flashback. Patnáctiletá Robin jde po nočním parkovišti. Byla zklamaná, rozhodla se jít domů pěšky. Johnno šel hned za ní. Mával na ni, myslel si, že ho viděla. Robin si to nepamatuje. Zničeho nic se objeví nákladník, rozsvítí světla. Robin si neuvědomila, kolik v něm bylo mužů. Ani to, jak byli opilí. Johnno je přesvědčil, aby ho vzali s sebou, hodili ho dozadu do klece ke psům. Robin je překvapená, že jel taky. Johnno jí něco musí říct. Robin se bojí, že to je něco špatného. Je to něco špatného. Zvoní telefon, nikdo si ho nevšimá. Robin je vyděšená. Nechce slyšet, co ji Johnno chce říct.

Robin přináší matce jídlo. Matka ji vyčítá, že jde pozdě, ale je ráda za večeri. Turangi ji předává vzkaz od muže, který k nim volá už několik dní. Bydlí v Lakeside motelu a přijel za Robin. Neví, kdo to je. Matka Robin vyčítá, že se o jejím suspendování musela dozvědět od jiných lidí. Ptá se Robin, co se s ní děje. Nerozumí jejímu chování, které nebyvalo agresivní. Robin má podle matky štěstí, že se za ni Al postavil. Robin odsekává, že se na ní měl postavit před patnácti lety. Matka nevěří tomu, že by to šlo k soudu. Robin nechápe, proč by to jít nemohlo. Balí si svoje věci. Na odchodu na matku křičí, že jí u prdele, jestli kolem chodí Sarge zavázaný od hlavy až k patě, doufá, že se každý den budí v bolestech. Matka něžně přitaká. Prosí Robin, aby se nevracela na Laketop, kde je pro ni příliš historie.

Robin navštěvuje neznámého muže v motelu. Představuje se jako Ian Fellows, patolog z Macau. Předkládá ji průkaz. Prý slyšel, že si jí vypůjčili z kriminálky v New South Wales. Ptá se na její názor na místní policii. Podle jeho zkušeností jde o policii ztrát a nálezů, pokud jde o vedení Alana Parkera. Patolog navrhl, aby šly tři případy dál na prošetření, ale Alan nic neudělal. Šlo o Bobba Platta, který se utopil na lodi a policie to nazvala „nehodou“. Wolfgang Zanic byl údajně sebevražda, ačkoliv měl řezné rány a modřiny. A třináctiletá April Stephens, kterou srazilo auto na

Laketop a měla zbytky kokainu ve vagíně. Robin poslední případ zaujme, ptá se na podrobnosti. Neměla zranění, jenom oděrky ve vagíně, žádné sperma, nejspíš použili kondom. Robin se ptá na patologův názor. Podle něj je Queenstown hřiště milionářů, kteří mohou mít cokoli, včetně sexu s nezletilými. Je to pro něj osobní, protože jeho dcera zemřela na předávkování. April ale závislá nebyla, ruce měla čisté. Pod auto vstoupila tak, jakoby chtěla, aby ji srazilo.

Robin pěšky dochází k Aprilinu náhrobku u silnice. Na kamenné mohyle s dřevěným křížem leží kromě Apriliny fotky i modrý plyšový medvěd. Robin mu zmáčkne tlapu a medvěd zahlásí „Obejmi mě.“ Robin se vrací po silnici zpátky. Je tak zadumaná, že ji skoro srazí auto.

9.1.5 Epizoda 5

Robin si prohlíží starou společnou fotku s Johnnem. Chce slyšet, co jí plánoval říct předcházející večer. Johnno dlouho váhá. Robin je odhodlaná.

Flasback. Nákladřák jede nízkými křovisky. Johnno si myslel, že Robin zavedou domů. Ale když sjeli ze silnice k řece, bylo mu jasné, že se to nestane. Robin si pamatuje sjezd. Sarge jí řekl, že jí chce ukázat tajný ostrov z písku. Robin odmítla, ale Sarge namítl, že to nebude trvat dlouho. Slíbil, že budou rychlí. Vytahují Robin z auta. Ta křičí a utíká. Snaží se jí chytit. Johnno ji slyšel křičet. Pomočil se z toho. Nakonec zjistil, že ze z klece může dostat ven. Šel za křikem a jeden z chlápků se ho zeptal, jestli si chce taky užít. Johnno chtěl Robin bránit, ale jeden z mužů ho srazil k zemi a vysmál se mu. Johnno si vyčítá, že jí nepomohl. Byl srab. Robin si to nemyslí, byli v přesile. Johnno byl proti nim dítě. Johnno neodpovídá, rozezleně uzluje pytel na odpadky. Oznamuje, že jde vynést koš. Robin ho prosí, ať zůstane. Johnno říká, že to nemůže počkat.

Johnno přijíždí do kempu plného přívěsů. Buší na jednoduché vozy a volá Sarga. Ten otevírá dveře. Johnno mu důrazně oznamuje, že nasedne do auta a už se nikdy nevrátí. Sarge nechápe, co má Johnno za problém. Johnno ho chytí pod krkem. Znásilnil její kamarádku, přítelkyni, opravuje se. Bylo jí patnáct. Sarge si nic nepamatuje. Johnno mu praští hlavou o přívěs a pak ho vyhodí ven. Háže s ním o zeď. Sarge prosí o milost. Johnno s ním naposledy hodí směrem k autu, aby vypadl. Sarge odjíždí. Ostatní lidí z přívěsů tleskají.

Johnno se spěšně vrací domů za Robin. Sundává si boty, tričko. Zhasíná světlo a lehá si k ní do postele. Slibuje, že ji bude milovat na věky. Už ji nikdy nenechá jít. Půjde s ní údolím smrti, se zasranou mlhou nad hlavou. Líbají se a začínají milovat.

Ráno přijíždí k Robin auto ze stanice. Černovlasá strážnice ji oznamuje, že s ní chce mluvit šéf. Robin jde za Alanem, který stojí žoviálně opodál. Alan se ptá na matku. A na Robiinu lásku.

Robin je odměřená. Alan konečně vytahuje karty. Má malý problém a potřebuje ji zpátky. Robin těžko skrývá radost.

V kavárně. Neznámému novináři Alan představuje Robin jako vedoucí vyšetřování. Novinář tlumočí otázku čtenářů, jestli se už dívka našla. Alan odpovídá, že případ není uzavřen a nevypadá to dobře. Dívka je pohřešovaná dva měsíce a přežití v tomto počasí je menší než jedno procento. Novinář si všechno pečlivě zapisuje. Alan se omlouvá a nechává novináře s Robin. Robin pokračuje: Tui byla těhotná, což není možné vzhledem k věku publikovat. I kdyby byla mrtvá, jedná se o znásilnění a její tělo je pro důležitý důkaz. Novinář si všimá místní nezletilé obsluhy. Robin vysvětluje, že jde o tréninkové místo pro problematické děti založené dánskou organizací. Poukazuje na Robiinu fotku. Novinář si ji fotí mobilem.

Robin pracuje u sebe v kanceláři na zemi. Přichází Alan, vrací ji odznak a pistoli. Chválí ji, že udělala na novináře dojem. Robin mu slíbila, že mají DNA databázi, připomíná, že ji musí skutečně pořídit. Alan to považuje za dobrý nápad. Sedá si k Robin na zem. Robin se ptá na April Stevens. Podle Alana to byla sebevražda. Robin zmiňuje kokain ve vagině. Alan z toho větrí píšícího patologa, má jeden z jeho románů na stole. Podle Robin má starosti. Podle Alana je to otrava. Usmějí se na sebe. Alan zmiňuje, že by potřebovala nábytek. Varuje ji před závislým přítelem. Bude na ni čekat. Robin nechce, aby čekal. Alan ji požádá o ruku. Je už dost starý na to, aby poznal svého anděla. Robin je polichocená. Alan chce, aby o tom přemýšlela. Nabízí ji krásný život, díky, cokoliv by chtěla.

Do Paradisu přijíždí Robinina matka, neznámá žena a Turangi. Nachází místní ženy, jak se koupají nahé v řece. Turangi počká opodál, Robiina matka a neznámá žena se přidávají. Následuje sezení v GJ. Ta se Robininy matky ptá, jestli umírá. Přitaká. Podle GJ je to přirozené, je potřeba jenom sledovat tělo, které si už poradí. Matka svoji smrt nezažije, pouze Turangi. Oba se obávají bolesti. GJ ji uklidňuje, že bolest nebude hrozná, nakonec ztratí vědomí. Místo morfia doporučuje heroin. Podle GJ v přírodě neexistuje smrt, pouze přemísťování atomů. GJ si všimne neznámé ženy, ale ta se nechce na nic zeptat.

Společná večeře. Matka se znovu setkává s Johnnem, je zaražená. U jídla Robinina matka vypráví o návštěvě u GJ, o úlevě, kterou ji to přineslo. Prý se s Turangim míň hádají. Po jídle Robinina matka zahlédne Johnna a Robin, jak se líbají. Vypadá v šoku, potřebuje injekci od Turangiho. Neznámá žena, která s nimi také večeřela, se představuje Robin. Je to Carolina Platt, vdova po Bobu Plattovi. Vypráví Robin, že pár měsíců předtím, než Bob zemřel, svěřil ženě, že vyděsil něco strašného, kvůli čemu chtěl utéct. Potřeboval ale peníze, které mu zajistil prodej

pozemků. Dostal za ně dvakrát tolik, než kolik nabízel Matt. Bob se ale Matta nebál, protože věděl, že brzy uteče. A pak se utopil. Robin chce přístup k jeho počítači. Na odchodu matka objímá Robin. Má na ní životně důležitou prosbu. Nesmí se stýkat s Johnnem. Prosí, svírá jí ruku. Robin tomu nerozumí, ale nakonec souhlasí.

Když všichni odejdou, Robin se ptá Johnna, jestli dal tehdy na večírku náklad'áku znamení. Je divné, že čekal tak blízko parkoviště. Johnno vyletí jako čert z krabičky. Robin po něm chce, aby to zapřel. Johnno to neudělá, jenom se vzteká a balí si věci. Pohádají se, odejde.

Robin jde s Carolinou Plattovou do Boboba přívěsu. Caroline se Robin ptá, jaké je to být zpátky v rodném městě. Podle Robin je to výzva. V přívěsu Caroline balí manželovy věci, Robin prozkoumává počítač. Nemůže v něm nic najít, chce si ho vzít s sebou.

Noc u Mitchamových. Tuiin pejsek Terry zburcuje Matta, který vyleze z postele. Najde psa u Tui v pokoji, jak se peleší u ní v posteli. Matt se posadí na postel a pohladí polštář.

Ráno svolává Matt rodinnou poradu. Oznamuje, že se věci změní, až se Tui vrátí. Budou společně jíst u spolu, možná si i povídat. Chce najmout lovce, kteří Tui najdou a přivedou. Jeden z bratrů ze sebe se zdráháním vysouká, že párkrát viděl otce, jak odpadl opilý u Tui v posteli. Druhý bratr přitaká. Matt vstane a začne prvního bratra dusit. Křičí na něj, že by se vlastní dcery nikdy nedotkl. Miluje ji.

Johnno sleduje dalekohledem jezero. Pádluje na něm kluk v modré mikině. Johnno jde vzburcovat Robin. Kromě toho ji oznamuje, že Matt najal dva vlastní lovce, kteří Tui hledají. Vypsal odměnu 10 tisíc. Al to ví, ale nemůže Mattovi zabránit, aby přestal hledat dceru.

Společně se vydávají na druhou stranu jezera. Nachází kajak zahrabaný listím. Johnno někoho zahlédne, běží za ním. Ztratí se mu. Najde Robin, odpočívají, pijí z termosky. Nemluví. Robin k Johnnovi náhle přijde a políbí ho. Omluví se mu, že dostala strach. Máme si ho plete s Mattem. Začnou se líbat, svlékat, milovat. Leží nazí na mechu. Pozorují je dva lovci, kteří je začnou nahrávat na video. Johnno je zpozoruje a vyběhne za nimi. Vezme jim telefon, dojde k hádce, jeden z lovců ho řízne do nohy. Robin vystřelí do vzduchu a lovci utečou. Johnno má pořezanou nohu, která nepřestává krváčet, ale chodit může. Společně namáhavě dojdou podél řeky až do Paradisu.

Ženy ošetřují raněného Johnna. Mají z toho druhé Vánoce. Nenápadně mu poodhalují ručník. Johnno si prohlíží fotky v mobilu lovce. Nachází několik fotek jejich sexu na mechu. Robin chce, aby je Johnno smazal. Johnno pobaveně odmítá. Nakonec nachází video. Je to Tui, jak se schovává v lese. Robin je dojatá. Ostatní ženy slaví šampaňským.

Robin přijíždí k sobě domů. Čeká na ni Turangi. Podle Robiina obličejů můžeme tušit. Turangi ji pokládá ruku na rameno. Říká, že matka hrozně chtěla, aby Robin přišla. Volala několikrát. Nakonec nechala zprávu na záznamníku. Robin ji vyzvedává zprávu. Matka se s ní loučí. Robin brečí.

Matt bere z náhrobku své matky opasek. Svléká se téměř do naha. Ujišťuje mrtvou matku, že Tui najde. Omlouvá se, že je k ničemu. Začíná se bičovat do krve. Tečou mu úlevné slzy.

Robin, Johnno a Turangi přinášejí smuteční hostinu, věnec a fotku Robiiny matky. Johnno zapaluje svíčky u vany a pokládá Robin do vody. Sám si sedá k ní a drží ji za ruku. V posteli se chtějí pomilovat. Zvoní telefon. Robin do telefonu prosí, aby nezačínali s výsledkem.

Na policejní stanici je Jamie. Robin ho vyslýchá. Zadrželi ho v obchodě, jak kradl jídlo. Podle Robin krmí někoho jiného. Přepádluje jezero, jídlo dá do pytle a hodí do jámy. Jamie to popírá, ačkoliv s ní nemluví – rozevírá dlaň s nápisem „NE“. Mezi věcmi má rohypnol, drogu používanou ke znásilňování. Robin se ptá, jestli někoho znásilnil. Opět dlaň s NE. Robin se mu snaží klást na srdce, že pro Tui je nebezpečné přivést venku dítě, prosí ho, aby promluvil. Ptá se, proč se Tui tak bojí návratu domů. Jamie řekne akorát tolik, že Robin nic neví. Na to se začne sám pohlavkovat. Robin se ho marně snaží zastavit. Alan ji pošle na vzduch a sám převezme výslech. Spočívá převážně ve fackování. Vrací se Robin a výslech přebírá zase ona. Omluví se Jamiemu.

Robin se hlásí u Alana v kanceláři. Alan ji nařizuje, že už nikdy nebude odporovat svému nadřízenému. Neví, jak to dělají v Austrálii, ale tady se bude řídit jeho pravidly. Robin se brání, že výslech překročil hranice, uhodil Jamieho. Alan to odmítá, jenom ho strčil. Takhle se k sobě chlapi chovají. Je to část práce s dětmi, kteří nemají otce. Starší chlapi jsou jako učitelé, kteří učí ty malé spratky trochu respektu. Robin chce odvést Jamieho domů. Alan nenamítá. On sám jde k holiči a pak má rande. Má totiž taky svůj život.

Robin veze Jamieho domů. Ujistí ho, že udělá všechno proto, aby jemu a Tui pomohla. Předává ho jeho matce. Vysvětluje, že ho opět chytli, když kradl. Musí nastoupit na veřejné práce a příště to bude past'ák. Robin odchází. Matka se Jamieho ptá, co se děje. Jamie začne tlouct hlavou o zeď tak dlouho, dokud se s ním matka nezačne prát a pevně ho neobejme.

Ráno mu matka připravuje snídani. Otevře ledničku a zjistí, že je prázdná. Chybí i jídlo ze skříněk. Jde do jeho přivesu, kde se její potvrzení potvrdí. Jamie utekl.

Jamie pádluje po jezeře. Má na sobě svoji modrou mikinu. Všechny věci a jídlo má zabalené v černých koších na odpadky. Když dorazí na pevninu, dá znamení, zahouká jako pták. Za chvíli

přibíhá Tui, hladová jako zvíře. Roztrhá první sáček, co ji přijde pod ruku a dychtivě se zakousne. Plnými hrstmi nabírá brambůrky. Jamieho, který ji pozoruje, nevidí.

9.1.6 Epizoda 6

Ráno u Robin. Je s Johnnem v kuchyni, oznámí mu, že chce vést případ proti Mattovi. Kdyby nebylo Matta, Tui by se vrátila. Johnno se ptá, jestli ji nenapadl Jamie jako otec. Vozí ji tam zásoby, krade pro ni. Ale asi je to pro ni příliš jednoduché řešení. Robin si myslí, že Mattova stavební společnost je jenom záminka. Johnno nepráskne Matta kvůli drogám. Robin se ptá, kde má laborku na výrobu extáze a amfetaminů. Johnno ji varuje, že do Mattova byznysu je zapletený každý a půjdou po ni. Nebude tu moc žít a on se nemůže přestěhovat do Austrálie, je odsouzený.

Přijíždí Turangi, přiváží věci po matce. Ukázalo se, že dům nevlastnila ona, ale Matt. Robin se ptá Johnna, jestli o tom věděl, nevěděl. Robin je stejně podezřívavá. Johnno ji musí klidnit, že on není Matt, ale její přítel. Přijíždí k Shaneovi a Shaneovi, programátorům a kamarádům Robinina bratra, aby prohlídli Bobův počítač.

Programátoři nacházejí skryté složky. Nejdřív fotky Bobba v plenkách s dudlíkem, jak si hraje na miminko se svou ženou. A pak složku neznámých orgií v hnědém pokoji s vycpaným jelenem na stěně, kde ale nikomu není vidět do obličeje.

Robin volá Alanovi, jestli nezná podobnou místnost. Podle Alana má vycpaného jelena každý. Robin přerušuje telefonát, chce zastavit jedno auto. Jsou to tři ženy, které pracují u Mitchama. Mezi nimi matka Jamieho. Robin se ptá, kam jedou, snaží se jí přesvědčit, že do knižního klubu. Dlouho jim zástěrka nevydrží, pozvou Robin do auta. Říkají Robin, že dvě z nich uklízí, Simon (Jamieho matka) dělá účetnictví. Robin oznamuje, že chce proti Mattovi zahájit případ. Chce od nich pomoci. Ženy odvětví, že se s ní nikdo nebude bavit. Matt jim dává práci, stará se o ně, jsou jako rodina. Někdy se jenom něco podělá. Jestli si myslí, že jim pomáhá, je hloupá. Robin se ptá Simon, jestli se nebojí o Jamieho. Simon přiznává, že Jamie utekl. Ženy nechávají Robin vystoupit uprostřed ničeho.

Robin vaří večeři. Z okna zahlédne neznámou postavu. Ta se zastaví a vystřelí do okna. Robin se shýbne k zemi. Postava odchází. Robin volá Johnnovi. Uvařila rizoto, ale on se neukázal. Jde za ním do stanu. Johnno ji vysvětluje, že takhle fungovat nemůže. Robin se stará jenom o Matta, ale nestará se, co bude s nimi. Robin zmiňuje, že na ni někdo vystřelil. Johnno se vyděsí a rozčílí zároveň. Chce po nich pátrat a říká Robin, že se musí někde schovat. Robin si myslí, že je paranoidní. V hádce odchází.

Ráno u Mitchamových. Matt jde do pokoje k jednomu ze synů, který právě souloží. Říká mu, že ho bude o víkendu potřebovat, aby našli Tui. Má sehnat kamarády, lovce. Vypíše i odměnu.

Policie hlídkuje na silnici. Projíždí hodně motorkářů, Robin tuší, že Matt něco chystá. Zastavují auto přímo s Mattem. Veze další tři drsňáky. Robin jim kontroluje doklady, upozorňuje je na test DNA, který musí podstoupit všichni. Matt to odmítá. Robin mu kontroluje povolení ke zbraním. Matt si myslí, že si to užívají a jenom marní čas, který se on snaží strávit hledáním dcery. Alan ho nutí k zamyšlení, proč se Tui ještě nevrátila domů. Matt mu odpovídá, že je to zatracená malá mrcha. Odjíždí.

Bunny dcera hraje na kopci na kytaru. Přichází k ní Jamie a Tui.

Tui a Jamie sedí v jednom z kontejnerů. Dostávají najíst, hladově se do jídla pouštějí. Jedna z žen se jich ptá, na co se chtěli zeptat GJ: Jamie odpovídá za Tui, že se chtěla zeptat na dítě. Neví, jak ho dostat ven. Bunny nabízí, že ji zaveze do nemocnice. GJ namítá, že tělo je neuvěřitelně inteligentní. Stačí ho jenom poslechnout, bude vědět, co dělat. Tui odpovídá, že nechce být nahá. Jedna z žen vzpomíná, že porodila několik dětí a bylo to tak rychlé, že to skoro zmeškala. Vyprávění přeruší mužské volání. Jeden z bratrů Mitchamových. Hledá druhého bratra. Odejde, ale Jamie s Tui utečou. Zůstane po nich polštář s Tuiinou krví.

Robin je s Alanem na parkovišti. Vrací se na stanici. Alan ji ujišťuje, že když tehdy u něj odpadla, choval se k ní s respektem. Robin děkuje a chce odejít. Alan ji překvapí otázkou, jestli někdy spala se starším mužem. Měla by. Zkušenost se počítá. Robin odpovídá, že chce udělat u Matta přepadovku. Je si jistá, že tam má laboratoř. Alan se ptá na důkazy. Robin zmiňuje tři nebo čtyři ženy, které tam jezdí z Laketop každý den. Alan namítá, že problém jsou svědkové. V minulosti byly pokusy otevřít případ proti Mattovi, ale nikdo proti němu nakonec nechtěl svědčit. Robin se ptá na důvody. Alan ji zve v sobotu na ryby, kde ji všechno vysvětlí.

Po jezeře připlouvají na kajacích kamarádi Jamieho a Tui. A za nimi Putty, místní blázen. Hlásí, že jim může pomoci, že má knihu o porodech. Jeho matka byla porodní bába. Předává Jamiemu knížku spolu s pozdravy.

Děti se setkávají s Tui. Tráví odpoledne na břehu jezera. Dívky se koupají, Tui poslouchá hudbu a směje se navzdory velkému břichu. Jeden z chlapců se ptá Jamieho, kdo to Tui udělal. Jestli to byl on. Jamie odpovídá, že to byl Pán temnot. Ten, který z lidí vysává srdce, který je využívá. Jako had v ráji. Jamie napovídá, že určitě ví, kdo to byl. Mají se probudit.

Dívky hrají hry, smějí se, zaplétají si vlasy. Tui vypadá šťastně. Jamie se plíží po vrcholku kopce, vidí, že se blíží lovci na motorkách. Lovci zastavují v lese, jsou to Mitchamovic bratři a ještě pár dalších lidí. Jeden z bratrů nachází kajaky dětí. Čekají na ně.

Tui má narozeniny. Ostatní pro ni zpívají, Tui sfoukává svíčky. Všichni se ve spacácích chystají ke spánku. Jedna z dívek promluví k Jamiemu. Řekne mu, že Tui musí do nemocnice, protože stále krvácí.

Ráno se Tui loučí s kamarády. Říká jim, že jí moc chybí. Děti se vrací ke kajakům. Jsou pod nimi schovaní Mitchamovic bratři a jejich banda. Děti pochytají. Začnou je mučít, aby se dozvěděli, kde je Tui.

Mitchamovic dvůr připomíná motorkářský sraz. Většina z lovců je opilá a užívají se pobyt. Matt telefonuje. Neznámému člověku říká, že problém s detektivem se vyřeší, ona zmizí pryč. Svolá si lovce dovnitř. Promlouvá k nim. Říká, že Tui se schovává v chatrči v lese. Mají ji přivést, ale neublížit jí. Kdo se jí dotkne, ten se z lesů už nevrátí. Nálezci slibuje odměnu deset tisíc dolarů. Nato vytáhne z kredence matčin cenný hrníček a rozbije ho.

Tui a Jamie společně tráví čas v chatrči. Jamie natahuje strunku v lese, poplašný systém. Společně večeří z konzervy. Jamie chce ukázat břicho. Sáhne na něho. Ukazuje Tui knížku od Puttyho. Společně si ji prohlížejí, anatomicky důkladné průřezy dělohou. Tui knihu zaklapne. Jamie ji chce rozveselit. Předvádí, jak lehké bude porodit dítě. Dá si hlavu do dlaní, ze kterých se s kňučením dere ven. Tui se pousměje, ale pak zase smutně hledí do ohně. Přiznává, že ani neví, jak se tam dostalo. Tui vezme Jamiemu ruku a položí ji na břicho. Zeptá se, jestli to cítí. Dítě kope.

Robin je s Alanem na jezeře. Ptá se ho, jak se může dovolit svůj dům. Alan ani neví jeho cenu. Robin se dívala na stránky reality, má cenu dvou milionu dolarů. Alan vysvětluje, že ho koupil za velmi výhodnou cenu od jednoho amerického milionáře, co se ho potřeboval rychle zbavit. Chce udělat drinky, mizí v podpalubí. Přináší šampaňské a skleničky. Za ním vychází Matt. Robin je konsternovaná. Chce, aby ji Al odvezl zpátky. Ten se na ni sladce usmívá a ujistuje ji, že jakmile je s ní, nemůže se jí nic stát. Matt je přátelský. Nechce nikomu ublížit, nechce, aby nikdo přišel o práci. Má s Robin něco společného, malou holku, kterou se oba snaží najít... než může Matt pokračovat, objeví se loď s Johnnem. Ačkoliv ho Matt ujistuje, že je Robin jejich hostem, Johnno ji odveze. Matt za ním křičí, že není jeho syn.

Johnno vysvětluje Robin, že slyšel o rybářském výletě a moc se mu to nelíbilo. Oznamuje, že Matt má svoje lidi v lese a hledají Tui. Ví, kde byla včera. Po Johnnovi chtějí, aby se k nim přidal.

Pro motorkáře už je nesjízdný terén, pokračují pěšky. V lese je Robin s Johnnem. Johnno se svěřuje, že až najdou Tui, chce s ní odjet. Kamkoliv, sednout na letadlo. Robin namítá, že by šlo o únos. Ptá se, co bude s nimi. Johnno neodpovídá.

Pět lovců dorazilo k chatě. Nachází strunku, na kterou zvoní jako na domovní zvonek. Volají na Tui. Ta po nich začne střílet, muži se schovávají za stromy. Volají na Tui, že otec ví, že je těhotná, že je všechno v pořádku.

Robin s Johnnem slyší výstřely. Rozdělují se, míří tím směrem.

Lovci se dostávají blíž k chatě. Volají na Tui. Jamie s Tui mezitím vylezli před chatu. Utíkají, ale kryjí se střelbou. Lovci běží za nimi.

Johnno šplhá nahoru po srázu. Robin běží podél řeky. Lovci dohánějí Tui, jsou na hřebeni hory. Už ji vidí i Johnno. Všichni na ni volají, Tui utíká. Dostává se ke srázu, ze kterého padá. Johnno sprostě nadává. Robin vidí od řeky volně padající tělo. Vypadá, že se jí dělá zle. Přibývá k tělu. Opatrně ho nadzvedne, vidí zakrvácenou dlaň, na které je napsáno „ANO.“ V Tuiině bundě se ukrývá mrtvý Jamie. Robin vzlyká jeho jméno. Pak křičí na Johnna.

Odvázejí Jamieho tělo na kajaku zpátky. Na břehu čeká Jamieho matka. Vyzvedává ho z kajaku, křičí a pláče. Donese ho až na břeh, kde se s ním zhroučí. Objímá ho.

Tui stojí na vrcholku hory v Jamieho modré mikině. V ruce drží pušku. Zlostně a těžce oddychuje, pláče. Vykřikne a zároveň vystřelí do vzduchu. Zopakuje to několikrát.

V Paradisu se koná pieta za Jamieho. Sjíždějí se auta. Kamarádi Jamieho mají napsáno na čelech „NO.“ Jeden z karavanů se proměnil v koncertní podium, kde hraje a zpívá Bunnyina dcera. Simon se choulí v dece. Přichází Robin s Johnnem. Simon se na ni usměje a obejmě ji. Ujišťuje ji, že Jamie není otec Tuiina dítěte. Byl gay. Přijíždí lovci. Simon na ně vystartuje a posílá je ke všem čertům. Přichází Matt. Objímá ji a dává ji peníze určené na odměnu. Simon ho odstrčí a peníze po něm hodí. Křičí na něj, ať ji zabije taky. Vypukne roztržka, do které se zapojí několik lidí, kteří uklidňují Simon. Matt odchází. Na jezeře hoří dvě fatry. Děti naskákají do vody a fatru doprovázejí.

Ráno přichází za Robin Simon. Evidentně se právě vrací z Paradisu. Oznamuje Robin, že bude svědčit proti Mattovi a přesvědčí i další dvě ženy. Robin navrhuje pozítří. Má radost. Vrací se do chaty a miluje se s Johnnem, který spal na gauči. Johnno odchází, políbí se, Robin mu řekne, že ho miluje. Jde ke stěně, kde má fotku Tui a její lísteček. Pod ním přibylo oznámení o Jamieho smrti. Promluví k Tui, ať to nevzdává.

Na policejní stanici hledá Robin Alana. Nachází ho až v kavárně. Alan ji oznamuje, že Matt chce udělat přiznání. Robin za ním má přijet. Může si dokonce pořídit audio i video záznam. Alan s ní pošle strážníka Peta, aby tam nebyla sama. Nicméně neví, čeho se má přiznání týkat.

Večer se Robin chlubí Johnnovi o Mattově plánovaném výslechu. Johnnovi se to nelíbí, myslí si, že je to past a Robin je naivní. Robin se nebojí. Více se bojí o Tui, která má mít dneska datum porodu.

Před spaním se Johnno svěřuje o vězení v Thajsku. Myslel si, že tam zemře. Více ale bál toho, že nepozná žádnou ženu doopravdy. Teď jednu zná a je vyděšený ještě víc.

Robin se druhý den připravuje na výslech. Dostává odposlech. Strážník ji veze k Mattovi. Ujišťuje se, že Robin zná bezpečnostní heslo, které přivolá posily.

9.1.7 Epizoda 7

Robin přijíždí k Mattovi. Na stole stojí nahrávací zařízení a mikrofon, Matt si sedá jako je zpovědi a přiznává, že to nebude jednoduché. Oznamuje Robin, že její otec není mrtvý. Vytahuje starou nahrávku z osmdesátých let, kde je na jedné z místních party její matka, mladá a krásná... s Mattem. Měli spolu románek, ze kterého vzešla Robin. Je z jeho sémě, jeho krev. Myslí si, že to na celou věc vrhá trochu jiné světlo. Robin se chystá k odchodu a vyvede ho z omylu: svého otce miloval a on zemřel. Robin se vrací k policejnímu auto, její doprovod celý rozhovor slyšel ve sluchátcích.

Robin se nechává vysadit dřív, jde domů pěšky. Dorazí až se stmíváním. Přichází k ní Johnno, vidí Robin, jak je v transu. Rozčileně se ptá, co jí Matt navykládal. Robin trvá, než odpoví. Vypadá zcela klidná. Řekne mu, že je její bratr. Její nevlastní bratr. Johnno to odmítá, považuje to za jednu z Mattových pastí. Robin mu vypráví o nahrávce. Sehne se k němu, řekne: „Ahoj brácho“ a políbí ho. Johnno je odtažitý, přinese Robin ručník, protože je promrzlá. Robin se ptá, jestli je to horší než být gay. Johnno znovu opakuje, že Matt lže. Robin se chce milovat, ale Johnno toho není schopný. Balí si svoje věci do batohu a nechává plačící Robin samotnou.

Na stanici se Robin setkává s Alanem. Alan přiznává, že otcovství bylo i důvod, proč vzal tehdy Matta s sebou na loď. Robin chce případ přesto dodělat a to co nejrychleji. Alan namítá, že ho musí někdo převzít, protože je s Mattem příbuzná. Robin odevzdává odznak.

V obchodě si Robin kupuje alkohol. Flašku do sebe klopýtavě klopí na břehu jezera. Na chvíli vstoupí do vody. Chce odjet autem, ale klíče si zamkla uvnitř. Sveze se vyčerpaně na zem. Z lahve už vypila skoro všechno, do ruky vezme igelitový pytlík, v němž schovávala lahev.

S pytlíkem okolo krku se o chvíli později zvedá ze země, aniž bychom veděli, jestli se skutečně pokusila o sebevraždu. Kamenem rozbije okénko auta. Odjíždí za tmy a za deště.

Přijíždí do Paradisu. Za volantem ji nacházejí obyvatelky. Probouzí se ráno, vypadá zřízená fyzicky i psychicky. Anne Marie ji dává prášky. Vyptává se, jestli se poprala. Dostane se jí strohé odpovědi, že chce mluvit s GJ. Když se jí dostane audience, svěří se, že neví, jak dál pokračovat se životem. GJ je zvědavá, jestli už je na kolenou. Robin souhlasí. GJ je spokojená, radí ji, aby se obrátila k sobě a uvědomila se, že veškerá představa, kterou o sobě měla, už neplatí. Musí zjistit, co zbývá. Robin přitaká. Zjistila, že to, co si myslela, že je, kdo byli její rodiče... GJ ji okřikne. Nabádá ji, že musí přestat myslet. Přináší se káva, která na chvíli odežene pozornost. GJ upozorňuje všechny na nájem v Paradisu. Robin se znovu přihlásí o slovo: musí pomoci Tui. GJ se ohraní, že lidé se pořád se snaží pořád někomu pomáhat. Ukáže na Anne Marie, která chce pomoci Africe. Podle GJ se člověk má neustále chovat jako v letadle, nasadit masku nejdřív sobě. Robin neví, jak si má pomoci. GJ neví, jak ji má pomoci, když ji neposlouchá. Musí přestat plánovat, pomáhat, vzdát to a poslouchat svoje myšlenky. Není z toho cesty ven. Ony samy jsou na konci světa v Paradisu a jsou šílenější než kdy předtím. Robin pláče. GJ ji nechá lehnout, aby se uzdravila a odpočinula. Opět připomene, že nic se nevyrovná úžasné inteligenci jejího těla. Pak se zeptá, kdy letí další let do Rejkavíku. Musí se dostat od těch šílených krav.

Putty krade ručníky, několik lahví mlíka a toastový chleba. Nakládá do na vozík ke kolu. Z vrtulníku ho vidí hledači. Vysílačkou to hlásí Mattovi. Ten jim rozkáže, aby ho nechali být a hledali nějakou boudu. Pak postupovali podle plánu.

Matt je evidentně nervózní. Jeho synové chystají proutěnou postýlku, ukazují ji Mattovi. Ten rozčileně odvětlí, že Tui žádné dítě mít nebude, protože je sama dítě. Postýlku vyhodí z okna. Brání se, že Jamieho ze skály neshodil, ani tam nebyl, ale Tui ho určitě viní. Ptá se bratrů, kde se Tui schovává, nevědí to. Pak se shání po pracovnících laborky, které nepřišly do práce. Jestli nebudou pracovat, budou platit nájem. Když nebudou pokorné, ať jdou do hajzlu. Křičí zcela zbytečně na bratry. Jeden z nich se zeptá, jestli je v pořádku. Matt odpoví, že ho hrozně bolí hlava. Chce na to něco dát. Bratři namítají, že metamfetaminy mu nepomůžou. Matt je rozhodnutý, že musí vyrazit najít Tui a musí zůstat vzhůru. Syn mu přináší sedativa, která mu pomůžou od bolesti a trochu si odpočine. Matt se utrhne na oba dva. Nikdy se o nic nestarali. Nikdy se o nic nesnažili. A nikdy nikoho nemilovali. Jsou prázdní. Jsou nicky.

Putty pochoduje u řeky s batohem a lahvemi mlíka. Mumlá si pro sebe. Nachází v lese malý stan a rodičí Tui. Má bolestivé stahy a praskla ji voda. Nahlas heká. Putty ji uklidňuje, že je zpátky

a všechno je v pořádku. Chce, aby se napila mlíka, ale Tui mlíko nezajímá, začíná tlačit. Putty slyší vrtulník, vybíhá z lesa a křičí, aby ho zastřelili. Vrtulník hlásí Mattovi, že vidí blázna, který na ně mává a možná vidí i kouř. Matt odvolává vrtulník a balí si batoh. Chystá se odejít i puškou. Zastavuje ho syn, bere mu pušku. Nabádá ho, ať si sedne a uklidní se. Matt ho srazí na stůl. Syn mu dá pěstí do obličeje. Omlouvá se. Matt se směje, že mu nemůže ublížit. Na Matta skočí druhý syn, který na něj křičí, že všechno zkazil. Bratr ho odtáhne. Matt odchází a posílá je do hajzlu. Bratři volají Johnna.

Tui rodí. Opřená o mechovou mízku. Volá Puttyho o pomoc. Putty zmateně loví informace v knížce. Tui křičí. Putty křičí. Najednou se udělá ticho. Putty vystrašeně obchází mízku. Nachází Tui, novorozence a mlíko. Všichni jsou v pořádku, jenom z mlíka je půlka pryč. Putty je dojatý. Tui dá miminku pusku na čelo. Tui je nadšený, že jsou všichni naživu.

V Paradisu je tma, Robin spí. Přijíždí Johnno a oznamuje, že Matt vyrazil pro Tui. Společně vyrážejí autem. Nacházejí Mattovo auto, má studený motor.

Svítá. Matta vede Tuiin psík. Nachází vyhaslý oheň a ležícího Puttyho, který se dušuje, že nic neviděl a předstírá, že spí. Ve stanu spí Tui a miminko nabalené do ručníku. Matt na ně chvíli zírá, pak vezme miminko a odnáší ho do lesa. Dítě začíná brečet, Matt na něj křičí, ať zmlkne. Uslyší ho Robin a Johnno, kteří za ním běží. Nacházejí ho, jak na dítě míří zbraní. Johnno na něj křikne, ať dítě nechá být. Ozve se výstřel a Matta padá k zemi. Odhalí za sebou Tui, která na něj vystřelila. Prská, brání dítě a míří na Johnna. Vystřelí taky. Robin ji přesvědčuje, že ji zná a podaří se ji ozbrojit. Vezme ji do náruče a uklidňuje.

Nový den v Paradisu. Tui pokojně spí s miminkem, bdí nad ní Robin. Tui se probouzí, suverenně odchází a obouvá do rudých pantoflí, žádá Robin, ať dítě pohlídá. Přichází Johnno, společně se dívají na novorozence. Robin se ptá na výsledky genetických testů, přijede je sdělit Alan. GJ nedojídá oběd, změny nálady si všímá Anita s Bunny.

Alan ve svém domě připravuje baristické certifikáty. Veze děti do Paradisu. Na palubní desce má balíček. Kamarádky obklopí Tui s miminkem, rozplývají se nad roztomilostí a malinkostí, Tui neříká nic. Alan předává Robin balíček, je to zpopelněný Matt. Ptá se, jak je na tom Tui. Robin vysvětluje, že přes den by člověk nepoznal, že se něco děje, ale v noci má strašlivé noční můry. Alan vytahuje výsledky z laborek. Upřímně tomu nevěřil a hnusí se mu to. Robin napjatě čeká. Otcem Tuiina dítěte je Matt. I přes jeho chyby doufal v jeho počestnost. Tui křičí na dítě, ať je zticha. Robin má starost o zdraví dítěte, podle Alana je zatím v pořádku. Robin se tedy strachuje o Tui, jak zvládne soud. Je prý zmatená, nejspíš si ani neuvědomuje, že ho zabila, stále mluví, jako

by byl naživu. Alan ji slibuje, že případ nepůjde k soudu. Matt mířil na její dítě. Vytahuje druhý výsledek laboranky a oznamuje Johnnovi, že Matt není jeho otec. Alan svolává děti-baristy, chtějí vzít Tui s sebou. Robin svoluje, Tui si nasazuje svoje rudé pantofle na podpatku, sedá do auta. Na poslední chvíli vylézá, políbí miminko – Noaha na čelo a skočí zpátky do auta. Odjíždějí.

Robin chová dítě, Johnno pozná, že je něco v pořádku. Robin neřekne co. Johnno balí věci do auta, přesvědčuje Robin, že Tui se musí pokusit být zase normální. Nebo to předstírat. Všichni to musí zkusit. Opouštějí Paradise.

V autě nemluví. Míjejí náhrobek April, Robin se za ním otáčí. Johnno si stěžuje, že Robin mlčí. Uklidňuje ji, že Tui má u sebe telefon. Zavolá, když bude potřebovat.

V kavárně s dítětem a plínkami. Robin stále mlčí. Johnno se nabídne, že ji zavolá. Robin je od ní zase odtržená, protože je traumatizovaná. Nic překvapivého. Tui má hlasovku. Johnno ji píše zprávu. Robin se jde zeptat obsluhujícího kluka – baristy, jestli nemá číslo na Tegan, kamarádku Tui. Chlapec ji ho dává. Tegan nebere telefon, miminko brečí. Robin ustrne u nástěnky všech promovaných baristů. Nachází diplom April Stevens, které přejelo auto. Robin si prohlíží ostatní fotky dětí, je mezi i Jamie. Padne ji zrak na skupinovku, na níž je s dětmi vyfocený Alan. Robin poodstoupí od nástěnky a má moment osvětlení. Popadne klíče od auta a aniž by Johnnovi něco řekla, vyrazí z kavárny.

Robin jede autem, snaží se vytočit Tui, ta má stále hlasovku. Robin jede najisto k Alanovi. Před domem parkují tři drahá auta. Robin si nabíjí zbraň.

Buší na dveře, nikdo neodpovídá. Na terase leží vypité lahve piva. Robin zkouší jiné dveře. Konečně vykoukne Alan. Má bílé tričko, vypadá vesele nebo opile. Radostně Robin vítá, chce od ni pus. Robin ho odstrčí. Alan žertuje, že je zlobivý kluk, ptá se, jestli si má lehnout na zem a dát ruce za hlavu. Robin ho prosí, ať nechá žertů. Ptá se, kde jsou děti. Alan vysvětluje, že už odešli. Nechápe, že nezavolali. Podle něj si asi vypnuli telefony. Robin zkouší vytočit jedno číslo. Alan to s úsměvem sleduje. Telefon se ozve uvnitř domu. Alan to nekomentuje. Robin konstatuje, že ho tam někdo nechal a vyzvedne ho. Alan ji chytí. Snaží se ji sbalit. Ptá se, co ji tak dlouho trvalo. Robin se vykroučí a chce vidět děti. Alan znovu opakuje, že odešli. Robin si myslí, že lže. Vytáhne pistoli. Alan ji ale chytne, považujíc to za sexy doplněk. Robin ho vyzývá, aby ustoupil. Alan stále žertuje. Robin ho varuje, že ho klidně zastřelí. Alan ji povzbuzuje. Znovu popadne zbraň a namíří si ji na hrudník. Ptá se, proč je tady doopravdy, snaží se ji políbit. Zbraň vystřelí, krev osprchne Robin obličej. Alan se svíjí na zemi.

Robin vchází do domu, nachází růžový vyzvánějíci mobil. Vytáčí záchranku, potřebuje pomoc po střelbě. Na lince nachází i rohypnol. Zatímco telefonu, na pohovce vedle ní se probouzí Tui. Robin se ptá, jestli je v pořádku. Proč nebrala telefon. Tui zmateně povídá, že spala. Robin se ptá na ostatní, jestli jeli do kina, je to důležité. Tui vypadá ještě zmateněji a říká, že neví, možná. Prikazuje ji, ať počká v obýváku. Zavírá všechny dveře, za domovními se plazil postřelený Alan.

Robin vchází do přízemí. Potkává prvního muže, který telefonuje a nevšimne si ji. Muž odchází do pokoje, z něhož zní opera. Robin přichází ke dveřím. Připravuje si telefon a pistoli. Na telefon natáčí všechno, co uvidí. Jeden muž táhne bezvládnou blond'atou dívku po podlaze. Druhý ji stahuje kalhoty. Mají připravenou videokameru. Na podlaze leží ještě svlečený a bezvládný chlapec. Robin zakřičí, aby dali ruce za hlavu. Udělají to. Robin s namířenou zbraní natáčí celou místnost.

Stmívá se, Robin je s Tui u jezera. Robin pere v jezeře jakýsi kus oblečení, Tui sedí na břehu. Robin najednou přestane, narovná se a podívá se po horách. Pak se otočí na Tui.

V Paradisu se GJ balí věci. Bere si kufr a odchází. Pozoruje ji Robin, která chová dítě. Všimne si ji Tui, která se dosud houpala v síti. Běží za ní. GJ ji odmítne, nechce loučení. Tui ji dostihne a postaví se před ni, naléhá na ni, že nechce, aby odešla. GJ ji ujistí, že teď má pravého učitele. Má si dát pozor, aby ho poslouchala. Tui ji brání v chůzi. Ozve se Noahův pláč. GJ zvedne významně ukazováček. Znovu zopakuje, aby Tui poslouchala. Odejde. Tui se za ni dvakrát otočí a pak se podívá zpátky do Paradisu.